

የባሕረ ሐሳብ እወጃ ፎክሎርነት

ለአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ
የድኅረ ምረቃ ትምህርት ቤት የቀረበ ጥናት

የኢትዮጵያ ቋንቋዎችና ሥነ ጽሑፍ ክፍል ትምህርት
ለኢትዮጵያ ሥነ ጽሑፍና ፎክሎር ኤም.ኤ.ዲ.ግሪ
በከፊል ማሟያነት የቀረበ ጥናት

በ

ሐኖስ ያሬድ ፈንታ

ሰኔ 2000 ዓ.ም.

የባሕረ ሐሳብ እወጃ ፎክሎርነት

ለአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ
የድንገረ ምረቃ ትምህርት ቤት የቀረበ ጥናት

ለኢትዮጵያ ቋንቋዎችና ሥነ ጽሑፍ ክፍል ትምህርት
ለኢትዮጵያ ሥነ ጽሑፍና ፎክሎር ኤም.ኤ.ዲ.ግሪ
በከፊል ማሟያነት የቀረበ ጥናት

በ

ሔኖስ ያሬድ ራንታ

አማካሪ

አባ ዳንኤል አሰፋ (ዶክተር)

ሰኔ 2000 ዓ.ም

አበርክቶ

- በዘመናችን የባሕረ ሐሳብ ትምህርት ህልው እንዲሆን ላስቻሉት ለአባቴ ለአለቃ ያሬድ ፈንታ፣
- በአዲስ ሱዳን ዘመን መንግሥት የባሕረ ሐሳብ ትምህርት አጋጥሞት ከነበረው አደጋ መጸሕፍቱንና ዕውቀቱን ይዘው ለተሰደዱትና ለትውልደ ትውልድ ላስተላለፉት እጨጌ አበሞ (ወርቁን ቅም አፋን ጠቅሞ የተባለላቸው)፣
- የኢትዮጵያን ከክርስቶስ ልደት በፊት የነበረው የአምስት ሺህ አምስት መቶ ዓመት ዘመን የትመጣ በጥልቅ ጥናት ላዘጋጁት ለአለቃ መሠረት ስብሐት ለአብ

አጠቃሎ

በኢትዮጵያ በየዓመቱ የአዲስ ዓመት መባቻ ለመቀበል ከሚደረጉት ክብረ በዓላት አንዱ በሃይማኖታዊ ሥነ-ሥርዓት የሚከበረው ቅዱስ ዮሐንስ ርእሰ ዐውደ ዓመት ነው።

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን አጥቢያዎች በቅኔ ማሕሌትና በዐውደ ምሕረት በሚኖረው ሥነ ሥርዓት ከትንሣኤ ጋር የተያያዙ የየዘመኑ አጽዋማትና በዓላት የሚታወቁበት፣ የባሕረ ሐሳብ እወጃና ዘመኑ መለወጡ የሚበሰርበት መንገድ ፎክሎርነት ያለው መሆኑ ጥናቱ ያሳያል። ይህ «የባሕረ ሐሳብ እወጃ ፎክሎርነት» በሚል ርእስ የቀረበው ጥናት መሠረት ያደረገው በ1999 ዓ.ም. በአዲስ አበባ ማኅደረ ሰብሐት ቅድስት ልደታ ቤተ ክርስቲያን የነበረውን የአከባቢ ሥነ ሥርዓት ነው።

የባሕረ ሐሳብ ሥርዓታዊ ብያኔ፣ የዘመን መለወጫው ልዩ ልዩ መጠሪያዎች እንዴትነት፣ የበዓሉ ትእምርቶችና ውክልነታቸው፣ የወራትና ቀናት ስያሜ ፎክሎሪዊ መሠረት ታትቶበታል።

የባሕረ ሐሳብ እወጃው ከፎክሎር ዐበይት ተገባራት አኳያ ተመዝዘው የሚወጡ ቁምነገሮችን ጥናቱ አግኝቷል።

ምሕፃረ ቃል

- ዓ.ም. = ዓመተ ምሕረት
ከክርስቶስ ልደት ጀምሮ የሚቆጥር የኢትዮጵያ አቆጣጠር
- ዓ.አ. = ዓመተ እግዚአ (የጌታ ዓመት)
በምዕራባውያን (ጎርጎርዮሳዊ፣ ዩልዮሳዊ) አቆጣጠር ከክርስቶስ ልደት
ጀምሮ የሚቆጥር
- ዓ.ዓ. = ዓመተ ዓለም
ከአዳም ፍጥረት ጀምሮ የሚቆጥር የኢትዮጵያ አቆጣጠር
- ዓ.ቀኃሥ = ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ከነገሠ-በት 1923 ዓ.ም. ጀምሮ የሚቆጥር፣
የመጻሕፍት የኅትመት ዘመን ሲጠቀስበት የኖረ።

ማውጫ

ርእስ

አበርክቶ

አኩራት

አጠቃሎ

ምሕፃረ ቃል

ማውጫ

ምዕራፍ አንድ	1
አጠቃላይ ዳራ.	1
1.1 የጥናቱ አኪያሄድ	1
1.1.1 የጥናቱ አነሳሽ ምክንያት	1
1.1.2 የጥናቱ ዓላማ	2
1.1.3 የጥናቱ ትኩረትና ወሰን	4
1.1.4 የአጠናን ዘዴ.	4
1.1.5 የጥናቱ አስፈላጊነት	4
1.2 የተዛማጅ ጥናቶች ቅጥት.	5
1.2.1 የታተሙ ሥራዎች	6
1.2.2 ያልታተሙ ሥራዎች	12
1.3 የፎክሎር ምንነት	15
ምዕራፍ ሁለት.	17
ከባሕረ ሐሳብ ወደ ባሕረ ሐሳብ እወጃ.	17
2.1 ባሕረ ሐሳብ ምንድን ነው ?	17
2.2 የኢትዮጵያ ሐሳብ ዘመን መነሻ	18
2.2.1 የዕለታት ስያሜ መነሻ	21
2.2.2 የወራት ስያሜ መነሻ	23
2.3 የቀመር መነሻ (የኢትዮጵያ ዓመታት መነሻ).	26
ምዕራፍ ሦስት.	29
የባሕረ ሐሳብ እወጃ ክብረ በዓል.	29

1/10/2015

3.1 የባሕረ ሐሳብ እወጃ ምንድን ነው? 29

3.2 የክብረ በዓል ምንነት 29

3.3 የኢትዮጵያ ዘመን መለወጫ ልዩ ልዩ መጠሪያዎች እንዴትነት 33

3.4 የርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ አክባቢር 36

3.5 በባሕረ ሐሳብ እወጃ ሰዓት የሚደረጉ ክዋኔዎች 41

3.6 የባሕረ ሐሳብ እወጃ ከፎክሎር ተግባራት አኳያ 45

ምዕራፍ አራት. 49

የርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ በዓል ትእምርቶች 49

4.1 የትእምርት ምንነት 49

4.2 በባሕረ ሐሳብ እወጃ ላይ የሚታዩ ትእምርቶችና ውክልነታቸው. 49

ማጠቃለያ 55

ይሁንታ 56

ስምዓት (ቢብሊዮግራፊ) 58

አባሪ

- የ1999 ዓ.ም. የባሕረ ሐሳብ እወጃ ሙሉ ቃል
- የኮፕቲክ ቤተ ክርስቲያን ትረካ
- መረጃ አቀባዮች

ምዕራፍ አንድ

አጠቃላይ ዳራ

የኢትዮጵያ ዘመን መለወጫ ክብረ በዓልን ተከትሎ የሚመጣውና በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በመባቻው ዕለት የሚካሄደው የባሕረ ሐሳብ አዋጅ ፎክሎርነት የሚያሳየው ጥናት የሚካሄድበት አቅጣጫ በዚህ ምዕራፍ ቀርቧል።

“ሳንቃ ሳይከፈት ጓዳ አይገባም” ነውና ለጥናቱ መንደርደሪያ የሚሆነውን ልዩ ልዩ ክፍል የሚጠቁም ስለሆነ በአጠቃላይ ዳራነት ከእዚህ ተጽፏል። ስለጥናቱ ፍጥት አኪያሄድ መረጃ በሚሰጠው የመጀመሪያ ክፍል ስለጥናቱ ርዕሰ ጉዳይና የሚቀርብበት ዘዴ ጥናቱን ለማድረግ ስለአነሳሳው ምክንያትና አስተነባበሩ ያለውን ሂደት ያመለክታል።

በሁለተኛው ክፍልም በጥናቱ ዙሪያ ስለተደረጉ ጥናቶች የሚደረገው የተዛማጅ ጽሑፎች ቅኝት ስለ ፎክሎር ምንነትም በሦስተኛው ክፍል ይቀርባል።

1.1 የጥናቱ አኪያሄድ

1.1.1 የጥናቱ አነሳሽ ምክንያት

ኢትዮጵያ ካላት ልዩ ልዩ የባህል መገለጫዎች አንደኛው የዘመን አቋጣጠር ስልት ነው። ይህም በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ባሕረ ሐሳብ ተብሎ ይጠራል። አሮጌ ዓመት አልፎ አዲስ ሲመጣ በመስከረም መባቻ በየቤተ ክርስቲያኑ የቅኔ ማህሌት ወይም ዐውደ ምሕረት ዘመኑ ይታወጃል፤ በዓመቱ ውስጥ ተዘዋዋሪ አጽዋማትና በዓላት የሚገቡበትና የሚውሉበት ዕለት ይነገራል።

ስለ ሥነ ፍጥረት በስድስቱ ዕለታት ስለተፈጠሩ ፍጥረታት፣ ስለ አዳምና ሔዋን ፍዳ ቃላዊ ተረክ ይቀርባል። እወጃውና ትረካው በተመረጠው ካህን በቃል የሚፈጸም ሲሆን ክዋኔ አለው፤ በቁሳዊ ባህልም ይገለጻል።

ምእመናንና ካህናት ዓመት ጠብቀው የሚከታተሉት የመስከረም መባቻ የባሕረ ሐሳብ አዋጅና አሥርቆት ፎክሎራዊ ገጽታ እያለው እስካሁን በወገ አልተዳሰሰም።

በመሆኑም አጥኚው ይህን የአገር ቅርስ በጥናት ለምን ይፋ አይሆንም ከሚል አስተሳሰብ በመነሳት ላጠናው ወደድኩ።

ከኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ቤተኛነቴ ባሻገር በቤተ ክርስቲያኒቱም ሆነ በሌሎች ተቋማት ብዙም የጥናትም ሆነ የትምህርት ትኩረት ያላገኘውን ባሕረ ሐሳብ ትውፊቱና ትምህርቱ ከቅድመ አያቱ፣ አያቱና አባቴ ሲተላለፍልኝ የተቀበልኩት ነው። በአሥራዎቹ መጨረሻ ዕድሜዬ ቤቴ ውስጥ የዘመን መቁጠሪያ፣ ቀለንቶን¹ (ካላንደር) አጥቼ በምንጫነጭበት ጊዜ አባቴ «ና፤ ብርዕ እና ወረቀት ይዘህ ቁጭ በልና የምንገርህን አስላ» ብለው በቃል ስሌት የምፈልገውን ቀን ዕለት ለማወቅ ቻልሁ፤ ትምህርቱም ባሕረ ሐሳብ እንደሚባል ተገነዘብኩ። ከዚያን ዘመን ጀምሮ ስለ ባሕረ ሐሳብና ጓዙ ይበልጥ ማወቅ መጓጓቴ አልቀረም።

ከኮሌጅ ትምህርቴ በተጓዳኝ አባቴ ወንበር ዘርግተው ባሕረ ሐሳቡን ለእኔ ማስተማራቸው «ተቀመጥ በወንበሬ ፣ተናገር በከንፈሬ» ብለው ባህላዊ ዕውቀቱን ማስረገፋቸው፤ እኔም በፋንታዬ በካፑቼን ፍራንቸስካዊ የነገረ መለኮትና ፍልስፍና ተቋም «የባሕረ ሐሳብ መግቢያ» (Ethiopic Calendar) የአጽዋማትና በዓላት አወጣጥ መንገድ ማስተማሪ ይበልጥ አትግቶኛል። ዘመን የሚቀመርበት፣ ዓመት የሚቆጠርበት መስከረም አንድ ቀን፣ ርእሰ ዐውደ ዓመት በየዓመቱ በየቤተ ክርስቲያኑ በመገኘት፣ በተለይ በአዲስ አበባ አድባራትና ገዳማት በመዘዋወር ባሕረ ሐሳብ ሲታወጅ ያለውን ሥርዓት በመቅረጸ ድምፅ በመቅረጽ ሳዳምጥ ኖራያለሁ። የድኅረ ምረቃ ትምህርት በፎክሎር ዘርፍ መከታተል መጀመሪያና ዕውቀት ማግኘቴ የባሕረ ሐሳብን ፎክሎርነት ለማጥናት አነሳስቶኛል።

1.1.2. የጥናቱ ዓላማ

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከማኅበራዊና ባህላዊ ጉዳዮች ጋር የተገናዘቡ የእምነትና አምልኮ ሥርዓቶች ይገኛሉ። እነዚህ ሥርዓቶች ከፎክሎር ጋር የተያያዙ ሆነውም ይገኛሉ። ከነዚህም መገለጫዎች አንዱ የዘመን መለወጫ በዓል አከባበር ውስጥ ያለው ሥርዓት ነው። የቤተ ክርስቲያኒቱን ማኅበረሰብ በፎክሎር መረዳት፣ መገንዘብ ይቻላል። ማኅበረሰቡ የራሱ የሆኑት መገለጫዎች እምነቱንና አኗኗሩን የሚጠቁሙ

¹ ካሌንደር መነሻው ከጽርዕና (ግሪክ) ሮማይስጥ ካሌንደር ሆኖ ፍቺ መባቻ፣ የወር መጀመርያ ማለት ነው። በኪዳን ወልድ ክፍሌ “ቀለንቶን” ተብሎ ተጠቅሷል። በግእዝ ድርሳናት ቃሉ ለመኖሩ ከሚያሳዩት መነከል ተረፈ ቁርሎስ ይጠቀሳል (1948፣794)።

ናቸው። እነርሱንም እንዴት እንደጀመራቸው፣ እንዴትስ እንደተጠቀሙባቸውና በሒደት ያሳየው ለውጥም የሚታይበት ነው።

ማኅበረሰቡ ዘመን በተለወጠ ቁጥር ዓመታቱን የሚቀበልበት ሥርዓት አለው። ይህን ፎክሎር ጠቀስ የሆነውን ሥርዓት መፈተሽ የጥናቱ ትኩረትና ዓላማ ነው።

«ባሕረ ሐሳብ» የተሰኘው የቤተ ክርስቲያኒቱ ብሎም የአገሪቱ እሴት የትመጣውን ይመለከታል። በመስከረም መባቻ የባሕረ ሐሳብ አዋጅና አሥርቆት ፎክሎራዊ ገጽታ እንደሌሎቹ የፎክሎር ቅርሶች በወጉ ለመዳሰስ እንዲቻልና መልካም በረከት ለማትረፍ ጥናቱ ቀጥለው የተመለከቱት አጠቃላይና ዝርዝር ዓላማዎች ይዟል።

አጠቃላይ ዓላማ

ከመነሻው እንደተገለጸው ትውፊታዊውን ባሕረ ሐሳብ ምንነቱን፣ የባሕሉን ቅርሶንና የዕውቀቱን ገጽታ ማሳየት፣ እውቅናም እንዲያገኝ መጠቆም ይሆናል።

ዝርዝር ዓላማ

- ከባሕረ ሐሳብ እውጃና አሥርቆት ጋር የተያያዙ ሥነ ምግባር ትውፊቱን፣ ክዋኔውን፣ ቁሳዊ ባህሉን መሰብሰብ፣ መለየት የትመጣውን መመርመር።
- «ቅዱስ ዮሐንስ፣ ርእሰ ዐውደ ዓመት» ተብሎ በቤተ ክርስቲያኒቱ የሚታወቀውን ስያሜ በዕለቱ በዐውደ ምሕረት ወይም በቅኔ ማሕሌት የሚደረገውን አጠቃላይ ሥርዓትና ሒደት፣ ዐውዱንና ክዋኔውን በሺዲዮና በፔፕሪክርደር መቅረጽ፣ በፎቶግራፍም በማንሳት እንዲታወቁ ማድረግ።
- የቅዱስ ዮሐንስ ርእሰ ዐውደ ዓመት ክብረ በዓል የአከባበር ሁኔታ በየዘመኑ ያሳየውን ልዩነት ለማሳየት መሞከር፤ ለዚህም አበውን ከመጠየቅ ሌላ አጥኚው ከ1988 ዓ.ም ወዲህ በተለያዩ የአዲስ አበባ አድባራትና ገዳማት ባደረገው ስንድ ቅኝት አማካይነት ልዩነት ማሳየት።
- ኅብረተሰቡ (ምእመኑ) ለክብረ በዓላዊ እውጃ የሚሰጠውን ግምት ማሳየት ይሆናል።

ጥናቱ ለሚከተሉት ጥያቄዎች መልስ ይሰጣል።

- ✓ በባሕረ ሐሳብ ውስጥ ፎክሎርነት እንዴት ይገለጻል?
- ✓ የእውጃው ፎክሎራዊ ተግባራት ምን መልክ አላቸው?
- ✓ በአዲስ ዓመት መባቻ ቅዱስ ዮሐንስ አከባበርና የሥነ ሥርዓቱ መንፈሳዊና ባህላዊ ገጽታ ትእምርት ምን ይመስላል?
- ✓ የዕለታት፣ የወራትና የዓመታት ስያሜ መሠረት ምንድን ነው?

1.1.3. የጥናቱ ትኩረትና ወሰን

ጥናቱ በዋናነት ትኩረት ያደረገው በአዲስ የዘመን መለወጫ ዕለት በተለይም በቤተ ክርስቲያን የአቆጣጠር መሠረት ያለውን የእውጃና ክዋኔ ሒደትና ትእምርቱን ማሳየት ነው። በመስከረም መባቻ ያለውን ዓለማዊ የአከባበር ሥርዓትና በርሱ ላይ የተመሠረቱ ባህላዊ ጨዋታዎችን ግን አይመለከትም። ጥናቱ በተለይ መስከረም 1 ቀን 1999 ዓ.ም በማኅደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ቤተ ክርስቲያን የተደረገውን በዓላዊ ሥርዓት ይመለከታል። ከፎክሎር መሠረተ ሐሳቦች አንፃር ይፈትሻል።

1.1.4. የአጠናን ዘዴ

ይህ ጥናት በመስክ ሥራና በአብያተ መጻሕፍት የሚደገፍ ይሆናል። አጥኚው በመስክ ሥራው በሁለቱ የአጠናን ዘዴዎች፣ በቃለ መጠይቅና በምልከታ መረጃዎችን አሰባስቧል።

በመስክ በዓመቱ መባቻ የተደረገውን የባሕረ ሐሳብ እውጃ ክዋኔውን ከባለ አዋጁ እና አድማጩ ጋር ያለውን ሁኔታ በመመልከት መረጃዎች በቴፕሪከርደር፣ በቪዲዮ ካሜራ የቀረፀ ሲሆን በፎቶግራፍም አንስቷል።

1.1.5. የጥናቱ አስፈላጊነት

“ባህል የሰው ልጅ ሰብአዊና ምክንያታዊ ፍጡር እንዲሆን ካስቻሉት ሀብቶች አንዱ እንደሆነ” በ1995 ዓ.ም የወጣው የኢትዮጵያ ባህል ፖሊሲ ይጠቁማል።

ኢትዮጵያ ካሏት ልዩ ልዩ ባህሎች አንደኛው ከሌላው ዓለም የለያትን የዘመን አቆጣጠር ስልት መያዟ እንደሆነ በመግቢያው ተጠቅሷል። በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን

ባሕረ ሐሳብ ተብሎ የሚታወቀው ሥርዓት የአገሪቱም ሆነ የኅብረተሰቡ አተያይና አኗኗር ውጤት ነው። ይህን ውጤት በአግባቡ ጠብቆ ከትውልድ ወደትውልድ እንዲተላለፍ ለማድረግ፣ እውቅናም ያገኝ ዘንድ ማሰብ ይገባል።

የጥናቱ አስፈላጊነት አንዱ ከዚህ ይነሳል። የአቁጣጠሩ አነሳስ ወይም አጀማመር በተለይ ቀመር ከአጽዋማትና በዓላት ጋር ያለው መስተጋብር፣ ሁዳዴና ፋሲካ በኅብረተሰቡ ውስጥ ያላቸው ሥፍራ፣ በዓመቱ መባቻ በርእሰ ዐውደ ዓመቱ “ሁዳዴ (ዐቢይ ጸም) መቼ ይያዛል? ፋሲካ (ትንሣኤ) መቼ ይውላል? የሚለውን ለማወቅና ተጓዳኝ ተረኮችን ለመስማት ምእመኑ በየአጥቢያው ቤተ ክርስቲያን ለመገኘት ይጓጓል።

ስለሆነም የጥናቱን አስፈላጊነትና ጠቀሜታ በነዚህ ሦስት ነጥቦች መግለጽ ይቻላል።

- (ሀ) ጥናቱ ለአገሪቱ የፎክሎር ጥናት፣ ለባህል፣ ለሥነ ሰብእ (አንትሮፖሎጂ) እና ለሥነ ጽሑፍ አጥኚዎች አስተዋጽኦ ይኖረዋል።
- (ለ) የቤተ ክርስቲያኒቱን የዘመን አዋጅና አሥርቆት ቃላዊ ጥበብ ለማቆየት ወደፊት ለሚደረግ ቀጣይ ጥናት ጠቀሜታ ያስገኛል።
- (ሐ) በባሕልና ቱሪዝም መስክ ስለተለያዩ ክብረ በዓላት ከመነገር፣ ከመዘከር ውጪ ስለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የባሕረ ሐሳብ አዋጅና ክዋኔ ተጠንቶ የቀረበ የጎላ ነገር አጥኚው አላጋጠመውም። በመገናኛ ብዙሃንም አጥኚው እስከሚያውቀው ድረስ (በውስጡም በሙያው ስላለበት) ላለፈው ፍብ ምእት ዓመት ተገልጸም አያውቅም።

ስለዚህ ጥናቱ የክብረ በዓሉን ገጽታ በቪዲዮና በቴፕሪከርደርና በፎቶግራፍ አስደግፎ ስለሚያቀርብ በማስተዋወቅ ረገድ ጠቀሜታ እንደሚሰጥ ይታመናል።

1.2 የተዛማጅ ጥናቶች ቅኝት

አጥኚው ከሚሠራው “የባሕረ ሐሳብ እወጃ ፎክሎርነት ገጽታ” ጋር የሚዛመድ ጥናት እንዳለ ቅኝት አድርጓል። ይሁን እንጂ ከርእሰ ጉዳዩ ጋር በቀጥታ የሚገናኝ ጥናት ባያገጥመውም በመጻሕፍትና በምርምር ድርሳናት በተያያዥ የቀረቡ ቁምነገሮችን ተመልክቶአል። ከኢትዮጵያ ዘመን መለወጫ አከባቢ ጋር ተያይዞ ስለሚገኘውና የዘመን

ቆጠራው ምንጭ ስለሆነው ባሕረ ሐሳብም የተጠቀሱ ጸሐፊዎች መኖራቸው አልቀረም። በዚህ ንኡስ ምዕራፍ የታተሙትና ያልታተሙት ሥራዎች ይዳሰሳሉ።

1.2.1. የታተሙ ሥራዎች

ስለኢትዮጵያ ደንበኛ የዘመን አቁጣጠር ትውፊታዊ ቀመር የሚያወሰኑ በተለያዩ ቋንቋዎች የተጻፉ መጻሕፍት አሉ። በዚህ ዳሰሳ በዋናነት አጥኚው የሚመለከተው ከጥናቱ ጋር የሚቀራረቡትን ብቻ ይሆናል። አንደኛው ፕሮፌሰር ጌታቸው ኃይሌ በ1993 ዓ.ም በአሜሪካ ሚኒሶታ (ሱሌጅቪል)፣ ባሕረ ሐሳብ-የዘመን ቁጠራ ቅርሳችን ከታሪክ ማስታወሻ ጋር በሚል ርእስ ያሳተሙት መጽሐፍ ነው።

መጽሐፉ የኢትዮጵያ ዘመን አቁጣጠር ዘዴ የባሕረ ሐሳብ ታሪክና ይዘት መሠረታዊ ትምህርቱን፣ ስለ ዕለታትና ወራት ዓመታትም ስያሜዎች መነሻ ይገልጻል። በአዲስ ዓመት መባቻ ስለሚደረገው የዘመን አዋጅ ገጽታ ያወሳል። በሥነ ሥርዓቱ ላይ የሚነገረውን ተረክ ሁሉ አስፍሯል። በተለይ የተዘዋዋሪዎቹን አጽዋማትና በዓላት አወጣጥ መንገድ አግኝቷል ስለሚባለው የሦስተኛው ምዕተ ዓመት ጳጳስ ደሜጥሮስ በቃል የሚተረከውን ጽፎታል። የብራና መጻሕፍት ስለ ዘመን ጠቀስ ጉዳዮች የሚሉትንና ሰንጠረዦችንና ስምንቱን አቅጣጫዎች የሚያሳይ ዐውደ መናዝል (ዙዲያክ) ማብራሪያ ባይኖርውም አካትቷል። ጸሐፊው ትውፊታዊውን ባሕረ ሐሳብ ለዘመኑ ትውልድ በዘመናዊ አቀራረብ ያስተዋወቀበት መንገድ ይጠቀሳል።

መጽሐፉ ለጥናቱ ጠቀሜታ ይኖረዋል። ይሁን እንጂ አንዳንድ ቦታ ላይ የተፈጠሩ ዝቦቶችንና ለየት (ለወጥ) ያሉ ሐሳቦችን ከመፈተሽ አይመለስም።

ፕሮፌሰር ጌታቸው ባሕረ ሐሳብ ተዘዋዋሪ (ተንቀሳቃሽ) በዓላት የሚውሉበትን፣ አጽዋማት የሚገቡበትን ለማወቅ እንጂ በቋሚነት በየወሩም ሆነ በየዓመቱ የሚከበሩትን በዓላትና አጽዋማት ለማወቅ አያስፈልግም። የሚል አስተሳሰብ በጽሑፋቸው ገጽ 8 አስተጋብተዋል።

እርሳቸው መስከረም 1 ቀን ከሚታወጀው የተዘዋዋሪ በዓላት ጋር ባሕረ ሐሳብ በጠባቡ መመልከታቸው ነው ችግሩ። ቋሚ በዓላትን ለማወቅ መቼ እንደሚውሉ ዕለቱን ለመግለጽ ባሕረ ሐሳብ መሣርያ ነው።

ባሕረ ሐሳብ ሁሉንም በዓላት ይመለከታል። ከጠባብ ፍች ስንወጣ የሚያሳዩን እርሱን ነው። ለምሳሌ ልደት (ገና) ቋሚ በዓል ነው። ከገና አስቀድሞ ተያያዥነት ያላቸው ስብከት፣ ኖላዊ ወዘተ የሚገኙት ከጥንተ ቀመር በመነሳት ነው።

ከተዘዋዋሪው አጽዋማት መካከል ጸመ ሐዋርያት የመፍቻው ቀን ከሌሎቹ በተለየ መልኩ ቋሚ ነው። ምንጊዜም ጸመ ሲያዝ ይዘዋወራል። ሲፈታ ግን ሁሉም ሐምሌ 5 ነው። ይህም በመሆኑ በመውጣትና በመውረድ ጊዜ (ኢየሩሳሌምና ኢይወርድ) የጸመ ቀኖች ከ13 ቀናት እስከ 43 ይዘልቃል።

ስለዚህ ባሕረ ሐሳብ ለሁሉም መሠረት ነው። ሁለተኛው ነጥብ ስያሜን የተመለከተ ነው። እንዲህ ይላል «የዘመን አቁጣጠርን ዘዴ በኛ ሀገር ባሕረ ሐሳብ ('የሐሳብ' ወይም 'የሒሳብ ባሕር') ይለታል። መርሐ ዕውርም ይባላል። «የዕውር መመሪያ» «ዕውርን የሚመራ» ማለት ነው። ለምን መርሐ ዕውር እንዳለት አላውቅም።» (ገጽ 19)

በባሕረ ሐሳብ ከሚታዩት ችግሮች አንዱ የስያሜ ጉዳይ ነው። ባሕረ ሐሳብ፣ መርሐ ዕውር፣ አቡሻክር፣ ሐሳብ ዘመን ሁሉም አንዳይነት ናቸው የሚል አስተሳሰብ የሚያንፀባርቁ አሉ። የጌታቸው መጽሐፍም አንዱ ነው። በባሕረ ሐሳብ ዙርያ የግእዝ የተጻፉ ድርሳናት በቅጡ አለመታየታቸው፣ የባሕረ ሐሳብ ተጠያቂ ሊቃውንት አለመጠየቃቸው ነው እንጂ ስያሜዎቹ ልዩነትና ትስስርም አላቸው።

«መርሐ ዕውር» ዘይቤ ነው። ካለማወቅ ድንቁርና ወደማወቅ ዕውቀት የሚመራ የተዘዋዋሪ አጽዋማትና በዓላት አወጣጥ መንገድን የሚያሳይ፣ ሰንጠረዥ ያለው ነው። ባሕረ ሐሳብ ግን መርሐ ዕውርንም ይዞ ሌሎች ሐሳባትን ያካተተ ነው።

አቁጣጠሩ አቡሻክር ተብሎም ይጠራል የሚል አስተሳሰብ የሚያራምዱም አሉ። ጌታቸው፣ «ዘዴውን (ለሁለተኛ ወይም ለሦስተኛ) ጊዜ ያገኘነውና እኛ ያስፋፋ ነው። በ13ኛ ምዕተ ዓመት የኖረ አቡሻክር የሚባል አንድ የግብፅ ዲያቆን በዐረብኛ ካቀነባበረው ባሕረ ሐሳብ ስለሆነ ራሱን አቁጣጠሩንም አቡሻክር እንለዋለን» (ገጽ 19) ብሏል።

የኢትዮጵያ ዘመን አቁጣጠር «አቡሻክር» ነው የሚል አስተሳሰብ ተገቢ አይደለም። አለበታው የገባ ነው። አቡሻክር የሚታወቅበት ዐቢይ ሥራው በስሙ የተጠራውን ባለ59 ምዕራፎች መጽሐፍ ማዘጋጀቱ ነው። ከምዕራፎቹ ውስጥ ስምንት የሚሆኑት ከዘመን ጋር የተያያዙ ሌሎቹ ከታሪክ ጋር የተዛመዱ ናቸው። ይኸ መጽሐፍ ወደ ግእዝ የተተረጎመው በ16ኛው ክፍለ ዘመን ነው። ከጨረቃ ዑደት ጋር የተያያዙ

ነጥቦችን የያዘ በመሆኑ «ሐሳብ አቡሻክር» ተብሎ ከባሕረ ሐሳብ አንድ ክፍል ሆኖ ይታያል እንጂ መላውን ባሕረ ሐሳብ የሚይዝ አይደለም። አቡሻክር (አቡሻህር) ታላቅ ስመ ጥር የቁጥር መጽሐፍ ብዙ ወግ ታሪክ ያለበት ነው። (ኪወክ፣ 1948፣ 195)።

አቡሻክርን የዘመን አቁጣጠር የሚል ስያሜ በስህተት የተሰጠው በ1962 ዓ.ም. በቅድስት ሥላሴ ካቴድራል አማካይነት የታተመው «አቡሻክር» ነው። መጽሐፉ በግእዙ ውስጥ ያሉትን 59 ምዕራፎች አርእስት ያስተዋውቃል እንጂ እንዳለ አላቀረበውም። በአቡሻክር ውስጥ የሌለውን የአጽዋማት በዓላት ማውጫ ሰንጠረዥ ከ1962-2480 ዓ.ም. ተዘጋጅቶለታል። ኦቶ ኒጉባር የኢትዮጵያን አቁጣጠር አቡሻክር ነው የሚለው አስተሳሰብ ተቀባይነት የሌለው መሆኑን በማነፃፀር ይገልጻል።

ፕሮፌሰር ጌታቸው ያነሱት ሌላው ነጥብ ዕለተ ምጽአትን የተመለከተ ነው። «ካባቴ መጻሕፍት አንዱ እስከ 1950 ዓ.ም. ድረስ ባሉት ዓመታት ውስጥ የበዓላቱንና የአጽዋማቱን ዕለታት እንደሚያሳይ አስታውሳለሁ። አባቴ እንደነገረኝ እስከ 1950 ዓ.ም. ባለው ዘመን ውስጥ የበዓላቱንና የአጽዋማቱን ዕለታት ያወጣልን መንፈስ ቅዱስ ገልጸለት የእስክንድሪያው ሊቀ ጳጳሳት ቅዱስ ድሜጥሮስ ነው።»

በሦስተኛው ምእተ ዓመት የነበረው ድሜጥሮስ የበዓላት ማውጫ ሐሳብ አበቅቴ ማግኘቱ እሙን ነው። መሠረታዊው የአወጣጥ መንገዱን በማሳየት አንድ ዐውደ አበቅቴ መሥርቶ ያሳየ በመሆኑ ተከታዮቹ በየዘመኑ እየተቀባበሉ ሠርተውታል እንጂ እርሱ እስከ 1950 ዓ.ም. ድረስ ያለውን አዘጋጅቷል የሚል ጽሑፍ ድርሳናት አልተመዘገበም።

ባሕረ ሐሳብን የሚያውቅና መጻሕፍቱን ያነበበ የዐውድ መነሻና መድረሻ በአዕዋዳት እንደተመለከተው በማቴዎስ ዐውደ ጳጉሜን አንደኛ ተነሥቶ በዮሐንስ አራተኛ ያበቃል። 1950 ዓ.ም. ወንጌላዊው ማርቆስ የዐውደ ጳጉሜን ሁለተኛ ነበር። በትምህርቱ ምጽአት የሚጠረጠረው በዐውደ ቀመር የ532 ዓመት ዐደት ማብቂያ ላይ ነው። ይህም 1948 ዓ.ም. ነበር። በወቅቱ ጥርጣሬና ፍርሀት አድሮ እንደነበር መ/ር ያሬድ ያስታውሳሉ።

ኢትዮጵያ የጨረቃ አቁጣጠሯን መተዋን የሚገልጽ ክፍልም አለ። ጌታቸው እንዲህ ይላሉ «እኛም ብንሆን በጨረቃ መቁጠሩን ብንተወውም ስሙን አልተውነውም። ወራችን በጨረቃ ሂደት ባንለካም» (1993፣ 34) ብለዋል።

ይህም አያስከድም፣ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አቁጣጠር ፀሐያዊውንም ሆነ የጨረቃውንም እንዲሁም የሁለቱ ጥምር አቆጣጠር ትኩረት ላላቸው፡፡ በተግባርም ታውለዋለች፡፡

ወርቻችንን በጨረቃ ሂደት፣ በሠርቀ ሌሊትም እንለካለን፡፡ በባሕረ ሐሳብ እወጃ ጊዜ ካህኑ ሲያሠርቁ ይጠቀሙበታል፡፡ በትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት በየዓመቱ እየታተመ በሚወጣው ተንጠልጣይ ቀለንቶን (ካሌንደር) ከመደበኛው ከቁጣጠር ሌላ የጨረቃና የሠርቀ ሌሊት ቀመርም ይዞ ይወጣል፡፡

«እኛ ክርስቲያኖች ዓመቱን በጨረቃ ወራት ስለማንከፍል ለጨረቃ ወራት ስም የለንም፡፡ ኑሮንም እንደሆነ አላቆየነውም» (ገጽ 37) የሚል ጽሑፍም አስፍረዋል፡፡

የወራት ስያሜው መደበኛውን ይዞ የጨረቃ መስከረም እያለ ይዘልቃል፡፡ ለምሳሌ በዐውደ አበቅቴ መነሻ 354 ቀን የያዘው የጨረቃ ዓመት የሚያበቃው ነሐሴ 24 ቀን ነው፡፡ ነሐሴ 25 የጨረቃ አዲስ ዓመት የጨረቃ መስከረም ተብሎ ይብታል፡፡ (ያሬድ 1993 ዓ.ም.)

መጽሐፉ ለዘመን ቁጠራ የማይጠቅሙ፣ ለባሕረ ሐሳብ ማውጫ የማያስፈልጉ በማለት ከዘረዘራቸው ዐውደ ሰንበት (133 ዓመት)፣ ዐውደ ፀሐይ (28 ዓመት) ይገኙ ብታል፡፡ (ገጽ 72) ይህም የተዛባ ነው (ሰብኤ) ዋናው ዐውድ የ532 ዓመቱ ዐውደ ቀመር ለአራቱ ወንጌላውያን እኩል 133 ዓመት ደርሷቸው ይመረታል፡፡ አንድ ዘመን በየትኛው ሰንበተ ወንጌላዊና ዓመተ ወንጌላዊ እንደሚገኝ ለማወቅ የሚረዳና አስፈላጊ ሐሳብ ነው፡፡

ዐውደ ፀሐይም የዓመት መባቻን ለማወቅ፣ በፀሐይና በጨረቃ ጥምር አቆጣጠር የተገኘውን የአይሁድ ፋሲካ፣ ከአይሁድ ፋሲካ ቀጥሎ በሚውለው እሑድ የሚገኘው ትንሣኤ ለማወቅ እጅግ አስፈላጊው ሐሳብ ነው፡፡ ዐውደ ፀሐይ ከሌለ መባቻው መቼ እንደሚውል እንዴት ይታወቃል?

ፕሮፌሰሩ «ከመስከረም 1 ቀን እሑድ ዕለት መዋለን መመህሩ እንዴት ያውቃል? ለምን አያውቀውም ያለው እኮ ጳጉሜን ወር ነው፡፡ ጳጉሜ እስክታልቅ ያሉትን ቀናት በጣት ቁጥርም ቢሆን ማግኘት አያስቸግርም» (ገጽ 80) ይላሉ፡፡ በመቁጠር ብቻ ሳይሆን ሳይንሳዊ የሆነ ማረጋገጫ ዐውደ ፀሐይን በመጠቀም ማረጋገጥ ይቻላል፡፡

ሌላው ስህተት በመጽሐፉ ምዕራፍ 2 «የባሕረ ሐሳብ አወጣጥ» በሚለው ስለተለያዩ ሐሳባት ስለ ቢዘን፣ ጉንዳጉንዲና ሳቤላ ሲዘረዝር ቁጥሮቹን ማዛባቱ ነው፡፡

ከአዳም እስከ ክርስቶስ የነበረው ዘመን 5500፣ በሐሳብ ሳቤላ 5481 ዓመት የሆነውን 4481 ዓመት ማለቱ፣ በሐሳብ ቢዘን 5272 የሆነውን 4272 ዓመት ማለቱ፣ በሐሳብ ጉንዳጉንዳጊ 5044 የሆነውን 4265 ዓመት ማለቱ ለስህተትና ዝብት ዳርጎታል። ደብረ ቢዘንን ቢዛንታይን ነው ማለታቸውም (ገጽ 54) ስህተት ነው።

በባሕረ ሐሳብ እወጃ ጊዜ በካህኑ የሚተረከው ቃል ተረክ በመጽሐፉ በመገኘቱ ካሁኑ ጋር ለማነፃፀርም ይረዳል። የሚያመሳስል ነገርም አለው። ፕሮፌሰር ጌታቸው ቃል ተረክን በጽሑፍ ያሰፈሩት ሲሆን ይህ ጥናት ግን በቪዲዮ በቴፕና በፎቶግራፍ ከነዐውዱ ጭምር ስለሚያቀርብ ይለያል።

ሁለተኛው መጽሐፍ የመሠረት ስብሐት ለአብ ነው። በ1981 ዓ.ም ሆንግ ኮንግ የታተመ ሲሆን፣ መጠሪያውም ትውፊታዊ ኅሳብ ዘመንና ታሪክ በኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን አቋም ይሰኛል። ጸሐፊው ባሕረ ሐሳብ ተብሎ ስለሚታወቀው የኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠር ጥንተ ታሪክ፣ ይዘታና መነሻ፣ በጥንታዊው የሐሳብ ዘመን ይዘታ የኢትዮጵያ ድርሻ ምን እንደሚመስል፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት የነበረው 5500 ዓመት ነው የሚለውን ኢትዮጵያዊ ቀመር ትውፊታዊ አመጣጥ ይዘረዝራሉ። የአቆጣጠሩ ልዩ ልዩ ስያሜዎችና የአዲስ ዓመት ርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ ስለመባሉ መንስዔም ያትታሉ። “ኢትዮጵያ ከጎረቤት-ሀገሮች የተቀበለቻቸው የሚመስሉ የኅሳብ ዘመን ጠቀስ ነባር ባህሎች” ቢኖሩም የራስዋ አበርክቶ የሆኑ እንዳሏት ይጠቅሳሉ። የመሠረት መጽሐፍ በአጠቃላይ ባሕረ ሐሳቡን፣ በተለይም የአዲስ ዓመት መባቻ ስያሜዎችን የትመጣ በተመለከተ ጠቃሚ መረጃ የሚሰጥ ነው፤ በቦታው ይጠቀሳል።

ከመጽሐፉ የኔ ጥናት የሚለይባቸው ነጥቦች አሉ። አንደኛውና ቀዳሚው የዘመን መለወጫ ዕለት በቤተ ክርስቲያን የሚደረገውን የባሕረ ሐሳብ እወጃና ክዋኔና ዐውዱን ይዘረዝራል። ፎክሎርን ገጽታውን ይመረምራል። በፎቶግራፍ፣ በቪዲዮና በቴፕሪክርደር አስደግፎ ያቀርባል።

በተለያዩ ዓመታት በተካሄዱ ሁለት ዐውደ ጥናቶች ላይ ያፊድ ፈንታ (1986 ዓ.ም) እና ዳንኤል ሰይፈሚካኤል (1994 ዓ.ም) ባሕረ ሐሳብን በተመለከተ ያቀረቧቸውና በስንገት (ፕሮፌ.ዲ.ንግስ) የታተሙ ጥናቶች አጥኚው ተመልክቷል።

ያሬድ፣ «ባሕረ ሐሳብ» በሚል ርእስ ያቀረቡት ጥናት ስለ ባሕረ ሐሳብ ትምህርት ምንነት «መርሐ ዕውር» እና «አቡሻክር» በማለት እንደሚከፈል ገልጸዋል። አቡሻክር ሙዓላ ፀሐይ (የፀሐይ መውጣትን)፣ ምሕዋረ ከዋክብትን (ከዋክብት ጉዞ) የጨረቃ ብርሃን ምልዕትና ሕፃን (ጉድለት) የሚያስተምር መጽሐፍ መሆኑ፣ መርሐ ዕውር ደግሞ የአቅማራትን (ቀመሮች) ምሥጢር፣ የአጽዋማትና የበዓላትን ሥርዓት የሚያስረዳ መጽሐፍ መሆኑ፣ የትምህርቱ ምንጭ ከአስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን ቢገኝም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የቁጥር ሊቃውንት እያገናዘቡ ትምህርቱን ማስፋፋታቸው ተገልጿል። ከክርስቶስ ልደት በፊት ስለነበረው 5500 ዓመት መሠረት ከነቢያት ሰባኤ (ኤርምያስ፣ ዳንኤል፣ ሄኖክ፣ ዕዝራ) አኳያ ይተነትናል። የትምህርቱ ስያሜዎች ምንነትና መነሻ መግለጹ ለጥናቱ ማገናዘቢያ ይጠቅመኛል።

ዳንኤል ሰይፌ ሚካኤል «ሐሳብ ዘመን በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን» ብሚል ርእስ ያቀረበው ጽሑፍ ስለ ባሕረ ሐሳብ የሚያነሳ ነጥብ አለው። ስያሜን በተመለከተ በገለጸው አስተሳሰብ ችግር ያለበት መስሎ ይሰማኛል።

እንዲህ ይላል፡- «ሐሳብ ዘመን ወይም አቡሻክር በርካታ ስያሜዎች አሉት። ከእነዚህም ባሕረ ሐሳብ፣ ዘመነ ዓለም፣ መርሐ ዕውር፣ የቁጥር ትምህርት እየተባለ ይጠራል።» (1994፣ 29) የተዘረዘሩት በባሕረ ሐሳብ ውስጥ የሚካተቱ ንዑሳን ክፍሎች ናቸው።

ሌላው የተዛባው ደግሞ የኖረበት ዘመን በውል የማይታወቀው አቡሻክር በኢትዮጵያ ሊቃውንት በመወደዱ የሐሳብ ዘመን መጽሐፉን የሐንስ አቡሻክር ብለው ሰየሙት።

እንዲሁም ለምንገለገልበት የዘመናትና የበዓላት የአጽዋማትና የዕለታት ቀመር እንደመነሻ የሚቆጠረው አቡሻክር ነው (ገጽ 30) ይላል። በ13ኛው ክፍለ ዘመን የኖረው ግብፃዊው ዲያቆን አቡሻ ክር ከጨረቃ ዓመት ጋር የሚገናዘብ ሐሳብ አቡሻክርን አደራጀ እንጂ የአጽዋማትና በዓላት የዘመናትን መነሻ ሐሳብ ያመጣ አይደለም። 11 ክፍለ ዘመን ሙሉ የዘመን ሥርዓት አልነበረም ማለት ነው ወደሚለው ይመራል።

ይሁን እንጂ ክርስትና ከባተበት በተለይም ከ4ኛው ምዕተ ዓመት ወዲህ የባሕረ ሐሳብ ልዩ ልዩ ገጽታዎችና የበዓላት አከባቢ ሥርዓት መኖሩ ይታወቃል።

ባሕረ ሐሳብ ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት ከውስጥና ከውጭ የተገኙ ልዩ ልዩ ሐሳቦችን ያደራጁበት ነው። ድሜጥሮስ የባሕረ ሐሳብ አንዱ ቅርንጫፍ ሐሳብ አበቅቱን ያዘጋጀ እንጂ የኢትዮጵያን ባሕረ ሐሳብ አላቀናበረም።

የስንክሳር የጥቅምት 12 የድሜፕሮስ ምንባብ የግእዙ ዘርዕ «ወእምዝ ሠርዕ ሐሳብ አበቅቴ» (ከዚህ በኋላ አበቅቴ የሚገኝበትን መንገድ አዘጋጃ) የሚለውን ተርጓሚው «ከዚህም በኋላ ባሕረ ሐሳብ የተባለውን የዘመን መቁጠሪያ ሠራ።» (1994፣ 183) ብለው መጻፋቸው አግባብ አይደለም።

1.2.2. ያልታተሙ ሥራዎች

ከሁለተኛና ከመጀመሪያ ዲግሪ ማሟያ የምርምር ድርሳኖች መካከል ከዚህ ጥናት ጋር ቀጥታ ተያያዥነት ባይኖራቸውም በተወሰነ መልኩ የሚዛመዱ ሁለት ሥራዎች ተገኝተዋል። የመጀመሪያው በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ለሶሻል አንትሮፖሎጂ ክፍል ትምህርት በጁን 2003 ዓ.አ (ዓመተ እግዚእ) ዋለልኝ እምሩ አድገህ ያቀረበው ነው። ርእሱ “The Dynamics of Religious Rituals and Secular Ceremonies in Public Places of Addis Ababa (Spatial, Temporal and Symbolic Aspects)” ይሰኛል። ጥናቱ በአዲስ አበባ ከተማ አደባባዮች ስለሚከበሩ የመስቀልና የጥምቀት በዓላት በዋናነት ሲመለከት፣ ለአከባቢ መነሻ ስለሚሆነው የዘመን አቁጣጠር ስልት ያነሳል። የዘመን መለወጫ የመስከረም አንድ ቀን አከባቢን እግረ መንገዱን ሲጠቅስ በመባቻው በቤተ ክርስቲያን ስለሚደረገው ሥርዓት ያወሳል። ከዚህ ጥናት ጋር በውስን ነጥቦች ይገናኛል። በተሟላ መልኩ ባይገልጸውም በዘመን መለወጫ ዕለት ስለሚደረገው የአቀባበል ሥርዓትና ስላለው የጊዜ (ዘመን) ጽንሰ ሐሳብ፣ የዐውዶች ዓይነቶች፣ የዕለታትና የወራት ስያሜ መነሻ ይገልጻል።

ጥናቱ ለበዓላት ሹሉ መክበር መነሻ የሚሆነውን ትውፊታዊው አቆጣጠር ሲጠቅስ ባቀረባቸው አንዳንድ ነጥቦች ላይ አጥኚው የማይስማማበት ሁኔታ አለ። የተዛባም ነው ብሎ ያምናል። ዋለልኝ ስለ መስቀልና የጥምቀት በዓላት በጥናቱ ሲገልጽ እግረመንገዱንም ስለኢትዮጵያ ዘመን መባቻ ቁጠራ ያነሳው ነጥብ አለ።

የዓመተ ዓለም ዐቢይ የዘመን አቁጣጠር ከኮፕቲክ ቤተ ክርስቲያን ባሕረ ሐሳብና መርሐ ዕውር ተብለው ከሚታወቁት ጽሑፎች የተተረጎሙ ናቸው። ባሕረ ሐሳብም በ240 ዓ.ም. ሰድሜፕሮስ የተጻፈ ነው ይላል (2007፣ 97)።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የኮፕቲክ ያገኘችው ከትንሣኤ ጋር የተዛመዱ በዓላትና አጽዋማት የሚወጡበት የሚገኙበትን የሐሳብ አበቅቴ መንገድ እንጂ መላውን ባሕረ ሐሳብ አይደለም። የዘመን አቁጣጠር ከጥንት ግብፃውያን የፀሐይ አቁጣጠር

መንገድ ጋር ተገናዝቦ በኢትዮጵያውያን ሊቃውንት የደራጀ ነው። ዋለልኝ ድሜጥሮስ ባሕረ ሐሳብን ጻፈ ያለው አግባብ አይደለም።

እርሱ የተከተለው መጽሐፍ ስንክሳርን ከግእዝ ወደ አማርኛ የተረጎሙት መምህር በስህተት «ባሕረ ሐሳብ» ብለው የጻፉትን ነው።

ግእዙ «ወእምዝ ሠርዐ ሐሳብ አበቅቱ» የሚለውን «ከዚህም በኋላ ባሕረ ሐሳብ የተባለውን የዘመን መቁጠሪያ ሠራ።» (ላዕክ ማርያም፣ 1994፣ 183) (ሠረዝ የተጨመረ) ድሜጥሮስ ያዘጋጀው ሐሳብ አበቅቱ መሆኑን የሚገልጸውን ባሕረ ሐሳብ መባሉ ነው ስህተቱ።

ባሕረ ሐሳብም ሆነ መርሐ ዕውር ሁለቱም ኢትዮጵያዊ ስም ናቸው። ሊቃውንቱ በየፊናቸው ከውጭም ከሀገር ውስጥም ያገኙትን ልዩ ልዩ ሐሳቦች እያስተባበሩ እያዛመዱ ያዘጋጁት ነው። መርሐ ዕውር የማን ነው? ለሚለው በአፄ ተክለ ሃይማኖት ዘመነ መንግሥት በጎንደር የነበሩት ዐቃቤ ሰዓት ከብቴ የጻፉት ማብራሪያ ግልጽ ያደርገዋል።

«መርሐ ዕውር የእስክንድርያ ሊቀጳጳሳት የድሜጥሮስ መጽሐፍ ይሁን እንጂ የሌሎች ጠቢባን ነገር ተጨምሮበታል። ይህም ይታወቅ ዘንድ መርሐ ዕውር እየተባለ በሚጠራ መጽሐፍ ሁሉ ጠቢባን በየራሳቸው ሲጽፉ ቃላቸው አንድ ሆኖ አለመገኘቱ ነው። የአንዱ ቃል ከሌላው ቃል የተለየ ሆኖ ይታያል። አንዱ ይጨምራል። ሌላው ያጎድላል። ስለዚህም መርሐ ዕውራን የተባለ መጽሐፍ ያንዱ የድሜጥሮስ ብቻ ቢሆን ኖሮ ያንዱ መጽሐፍ ቃል ከሌላው ተለይቶ ባልተገኘ ነበር» (መሠረት፣ 1981፣ 43)።

ሌላው የተዛባው የአዲስ ዓመት ዋዜማ የቅዱስ ሩፉኤል መታሰቢያ ቀን መሆኑን የገለጸበት ነው። (ገጽ 28) በመጽሐፈ ግጻዌ እንደተጻፈው ጳጉሜ 5 የአሞጽ ነቢይ መታሰቢያ እንጂ ሩፉኤል አይደለም። መታሰቢያው ጳጉሜን 3 ዕለቱም ርኅወተ ሰማይ ይባላል። በዕለቱ የሚዘንበው ዝናብ እንደጠበል ይቆጠራል። ወደ አዲስ ዓመት ለመሸጋገር የጳጉሜን 5 ቀናት (በአራት ዓመት 6) ማለዳ ላይ በመነሣት በውሃ የሚታጠቡ (የሚጠመቁ) በተለይ በገጠሩ ወፍ ሳትቀምስ ወንዝ ወርደው የሚለቃለቁ አሉ።

የዕለት ስያሜ አመጣጥ በገለጸበት ሰንጠረዥ ውስጥ መጻሕፍት ከማሉት ውጪ ያለው ነገር አለ። ሦስተኛው ቀን በግእዝ «ሠሉስ» በአማርኛ «ማክሰኞ» ሲባል በዋለልኝ

ግን የማክሰኞ መነሻ የግእዝ ሥርወ-ቃሉ «ምንጋሁ ሰነይ» ብሏል። ከምን እንደሰጠው አልጠቀሰውም። ቅዳሜንም «ተቀዳሚ» ከአሁኑ በፊት ብሏል።

የወራት ስያሜንም ሲዘረዝር 13ኛዋን ጳጉሜን ዘሏታል። ጳጉሜን ተጨማሪ፣ ተውሳክ ማለት እንደሆነ ይታወቃል።

በበዓለ ጥምቀት ጊዜ የታዩት ሕጉ እና የተሸካሚው ካህን ትእምርትነት በተመለከተ ዋለልኝ ባቀረበው ጥናት ታዩት ሕጉን የተሸከመው ካህን መጥምቁ ዮሐንስን ይወክላል ብሎ ባቀረበው ላይ ሊቃውንቱ አይስማሙም። በማናቸውም ጊዜ ቢሆን ታዩት ሕጉ የክርስቶስ ምሳሌ፣ ታዩቱን የተሸከመው ካህን ደግሞ የጸወርተ መንበር ኪሩቤል ምሳሌ ነው። (ሰይፈ ሥላሴ፣ ካሴት ቁጥር 2)።

የአጥኚው ሌላው ስህተት የስምንተኛው ሺሕ ማብቂያ ብሎ ያሰራረው የዓመቱ ቁጥር ነው። የኢትዮጵያ የዘመን (ጊዜ) ገደብ ከክርስቶስ ልደት በፊት 5500 ዓመት ጀምሮ የሚያበቃው 2509 ዓ.አ. (2501 ዓ.ም.) ነው ይላል (ገጽ 49)።

በኢትዮጵያ የዘመን ይትበሃል ከአዳም ጀምሮ የሚቆጥር «ዓመተ ዓለም» የተሰኘ መስፈርያ አለ። ክርስቶስ እስከሚወለድበት ዓመት ድረስ የነበረው 5500 ዓመት ሲሆን ከክርስቶስ ልደት በኋላ ካለው የዓመተ ምሕረት ቁጥር ጋር እየተደመረ መላው ዓመተ ዓለም (ዓ.ዓ.) ይባላል። ስምንተኛው ሺሕ የሚያበቃው ዘመነ 8000 ሲሞላ ነው። ይህም የሚሆነው ዋለልኝ እንዳለው 2501 ዓ.ም. ሳይሆን 2500 ዓ.ም. ላይ ነው። (5500 + 2500 = 8000) 2501 ዓ.ም. (8001 ዓ.ዓ.) የዘጠነኛው ሺሕ መባቻ ነውና።

ጥናቱ ስለ ባሕረ ሐሳብ አዋጅ ቢያወሳም ስለይዘቱ ስለ ዐውዱና ክዋኔው ባጠቃላይ ስለፎክሎራዊ ጉዳዮች የሚለው ነገር የለም። የቃል ተረኮቹ አልተጠቀሱም። በቪዲዮም በቴፕም በፎቶግራፍም አልተደገፈም። እና ይህ ጥናት በዚህ ይለያል።

ሁለተኛው የምርምር ጽሑፍ ለኢትዮጵያ ቋንቋዎችና ሥነጽሑፍ ክፍለ ትምህርት በ1986 ዓ.ም. ለምለም በቀለ ያቀረበው/ያቀረበችው ነው። የጥናቱ ርእሰ «እንቁጣጣሽ በአዲስ አበባ የልጃገረጾች ዘፈን ይዘት ቅርስና ስነቃላዊ ባህርያት ትንተና» ይሰኛል። ጥናቱ በአንድ ርእሰ ጉዳይ ብቻ ከዚህ ጥናት ጋር ይዛመዳል። ይህም ሥነ-ቃላዊ የዘመን መለወጫ ስያሜዎች በሚል የመስከረም አንድ ቀን ልዩ ልዩ መጠሪያዎች መንስዔ መፈተሹ ነው። ቢሆንም ጥናቱ በምልዐት ያልቀረበ ከመሆኑ ሌላ በዘመነ ዮሐንስና በዕለተ ዮሐንስ (ቅዱስ ዮሐንስ) መካከል ያለውን ልዩነት ባለመረዳትና መረጃን ካለማስተዋል የተፈጠረውን ዝቦት ይህ ጥናት ያስተካክላል።

1.3 የፎክሎር ምንነት

በሕዝብ አማካይነት ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚተላለፍ ማንኛውም ዓይነት እምነት፣ ልማድና ትውፊት (ትራዲሽን) ፎክሎር ይሰኛል። ፎክሎር ከሚባሉት መካከል ፎክቴልስ (ሕዝባዊ ተረቶች)፣ አፈ ታሪኮች (legends) እና ሚቶች (Myths) ይገኙበታል። እንዲሁም ፎክሎር ሥነ ጥበባትን (Arts)፣ ጥበባተ ዕድ (crafts)፣ ዳንኪራዎችን፣ ጨዋታዎችን፣ ምሳሌያዊ አነጋገሮችን፣ እንቅስቃሴዎችን፣ መዝሙሮችን፣ ሱፐርስቲሽንስ (superstitions) እና ዐውደ ዓመትን (holiday) እና ሃይማኖታዊ ክብራዎችን (celebrations) ያካትታል። (ዳንደስ (Dundes) 1994 ዓ.እ. 1922)።

ፎክሎር ከሰው ልጅ ዕድሜ ጋር የተሳሰረ ጥንታዊ ነገርና ባመዘኑ ከሰው ወደ ሰው በቃል የሚተላለፍ ነው። በቀደምት ሕዝቦች ተጽፎው (ተቀርጸው) ለዘመነ ትውልድ ከደረሱት ውስጥ ፎክሎሮች አሉበት። ሰዎች ሥርዓተ ጽሕፈትን በየጊዜው እያዳበሩ ሲመጡ ሕዝባዊ ታሪኮች (folk stories) መጻፍ ጀምረዋል።

በአሁኑ ዘመን የጽሕፈት ቋንቋ የሌላቸው ብዙ ሰዎች ሕዝባዊ ዘፈኖች (folk songs)፣ አፈ ታሪክ (ሌጅንድስ) ሚቶችና ሌሎች የፎክሎር ዓይነቶች አሏቸው። አንዳንዴ ፎክሎር በምሳሌ (ኢ.ሚ.ቴሽን) ሲከናወን፣ ለምሳሌ ዓመታት ልጆች የተለያዩ ጨዋታዎችን፣ ገመድ ዝላይ፣ የድንገያ ጨዋታ የሚማሩት ከታላላቆቻቸው፣ ከእኩቶቻቸው በማየትና በምሳሌ ነው። ሰዎች ከአንዱ ስፍራ ወደ ሌላ ስፍራ ሲጓዙ ፎክሎራቸውን ይዘው በማምራት ከአዲሱ አካባቢ ጋር ያዛምዱታል።

በሌላ በኩል ደግሞ ፎክሎር የተባለው ቃል የጥናት ወይም የሙያ መስክም መጠርያ (ፈቃደ ሆኖ ያገለግላል 1992፣ 16)። ፎክሎር የሚለውን ስረይ² (term) ለመጀመርያ ጊዜ የተጠቀመው ዊልያም ጆን ቶምስ የተባለ እንግሊዛዊ ነው። ከዚያ በፊት እንግሊዝ ሀገር ውስጥ የዳበሩት የጥንታዊ ሕንጻ፣ የጥንታዊ ተረት፣ የጥንታዊ ባህል፣ የጥንታዊ ዘፈን፣ የጥንታዊ መዝገብ ጥናቶች ወዘተ የሚጠሩባቸው ስሞች “ፖፑላር አንቲኩቲስ”፣ “ፖፑላር ሊትሬቸር” (Popular antiquities, Popular literature) ነበር (ፈቃደ 1992፣ 2)።

ቡቶምስ ደብዳቤ (1846 ዓ.እ.) ውስጥ በፎክሎር ውስጥ ይካተታሉ ተብለው የተዘረዘሩት የነገራት አሠራርና የሰዎች አካሄድ፣ ልማድ፣ በዓላትና ሥነ ሥርዓት፣ እምነትና አምልኮን፣ ዘፈን፣ ምሳሌያዊ ንግግር ወዘተ ናቸው።

በአሜሪካ የፎክሎር ተመራማሪዎች የተሰጡ ልዩ ልዩ ብያኔዎች ዶርሰን በአራት ዐበይት ክፍሎች መድቧቸዋል። እነዚህም በፈቃደ እንደተጻፉት ሥነ ቃል (ኦራል ሊትሬቸር)፣ ሀገረሰባዊ ትውን ጥበባት (ፐርፎርሚንግ ፎክ አርትስ)፣ ሀገረ ሰባዊ ልማድ (ሶሻል ፎክ ክስተምስ)፣ ቁሳዊ ባህል (ማቴሪያል ካልቸር) ናቸው (ፈቃደ 1992፣ 10)።

ሥነ ቃል ኦራል ሊትሬቸር ወይም ኦራል ፎክሎር የሚለውን ስያሜ ለመመለስ አገልግሎት ላይ የዋለ ነው። ፈቃደ ዶርሰንን ጠቅሶ እንደገለጸው ኦራል ፎክሎር (ሥነ ቃል) ያነጣጠረው በቃላት አማካይነት በሚፈጠሩት በተረት፣ በሌጅንድ፣ በሚት፣ በቃል

² ስረይ፣ መጋቤ ብሉይ ሰይፈ ሥላሴ ዮሐንስ «የአንድምታ ትርጓሜ በኢትዮጵያ ባህልና ትምህርት» በሚለው ጥናታቸው (1995 ዓ.ም.) 'term' የሚለውን ቃል የተረገጡበት ነው።

ግጥም፣ በምሳሌያዊ ንግግር፣ በእንቆቅልሽ፣ በእንካ ሰላንቲያ እና በመሳሰሉት ላይ ያተኮረ ነው (1991፣ 11)።

ዶርሰን ሀገረ ሰባዊ ልማድ ባለው የፎክሎር አንዱ ዘርፍ ውስጥ አራት ዐበይት ነገሮችን የሚያትቱ መጣጥፎች እንደሚገኙ ፈቃድ ይጠቅሳል። እነርሱም “ፌስቲቫልና ክብረ በዓል (ክበራ)” (ፌስቲቫል ኤንድ ሴሌብሬሽንስ)፣ “መዝናኛዎችና ጨዋታዎች” (ሪክሬኬሽንስ ኤንድ ጌምስ)፣ “ሀገረሰባዊ መድኃኒት (ፎክ ሜዲሲን) እና “ሀገረሰባዊ ሃይማኖት” (ፎክ ሪሊጂን) ናቸው (ፈቃድ 1992፣ 13)።

ከላይ ከተዘረዘረው የፎክሎር ምንነት ከኢትዮጵያ ባሕረ ሐሳብ የአዲስ ዓመት መባቻ እወጃ አንጻር ሊፈተሹበት የሚችሉ ነጥቦች በመኖራቸው ጥናቱ በየምዕራፉ ትኩረቶችን መዝገብ ያወጣቸዋል። ያመሰጥራቸዋል።

ምዕራፍ ሁለት

ከባሕረ ሐሳብ ወደ ባሕረ ሐሳብ እወጃ

2.1 ባሕረ ሐሳብ ምንድን ነው?

ኢትዮጵያ ካሏት ልዩ ልዩ ባሕሎች አንደኛው የዘመን አቁጣጠር ስልት ነው ። በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ባሕረ ሐሳብ በመባል ይታወቃል። በቤተ ክርስቲያን ነባር ትውፊትና ጥንታዊ ሥርዓተ ትምህርት ውስጥ በአምስተኛ ገባኤነት ተመድቦ ይገኛል። ልዩ ልዩ ጸዋትም አሉት።

ባሕረ ሐሳብ ቊጥር ያለው ዘመን፣ ዓመተ ዓለም ማለት ነው (ኪዳነ ወልድ፣ 1948፣ 261)። ሐሳብ፣ ሐሰብ፣ ቁጠረ ከሚለው ግስ ሲወጣ በዘመን ከተመሳሰለው ባሕር ጋር ተናብቦ ባሕረ ሐሳብ የተሰኘውን ሥረይ አስገኝቷል ። ሐሳብ ከተለያዩ ሐተታዎች ማለትም ከደራሲ ስምና ከርእሰ ጉዳይ ጋር ተዛምዶ ይቀርባል፣ ይናበባል ። ለምሳሌ ከደራሲ ስም ጋር ሲናበብ ሐሳብ ሄኖክ፣ ሐሳብ ድሜጥሮስ፣ ሐሳብ አቡሻክር ወዘተ ይሰኛል። ከርእሰ ጉዳይም ጋር ሲሄድም ፣ ሐሳብ ዘመን፣ ሐሳብ አበቅቴ፣ ሐሳብ ጸም፣ ሐሳብ ፋሲካ፣ ሐሳብ ቢዘን፣ ሐሳብ ጉንዳጉንዲ ወዘተ. ይሆናል። የእነዚህና የሌሎች በርካታ ሐሳቦች የጋራ መጠርያ ባሕረ ሐሳብ ተብሎ ይታወቃል (Neugebauer, 1979: 68-69) ። ከአጽዋማትና በዓላት እንዲሁም ከአቅማራት ጋራ የተያያዙት ሐሳቦችም በተለይ “መርሐ ዕወር” ተብለው ይጠራሉ (ያሬድ፣ 1994 ዓ.ም.፣ 187)።

ባሕረ ሐሳብን በሁለት መንገድ በሰፊውና በጠባቡ በማለት መበየን ይቻላል። በሰፊው መንገድ ከላይ የተዘረዘረው ሲሆን በጠባቡ ደግሞ በተለይ ትንሣኤን እየተከተሉ ከሚዘዋወሩት አጽዋማትና በዓላት አወጣጥ መንገድ ጋር ይያያዛል።

ባሕረ ሐሳብ ቊጥር ያለው ዘመን ነው ብለናል። ዘመኑ የሚለካበት ደግሞ ምድር ከፀሐይና ከጨረቃ ዑደት ጋር ካላት ግንኙነት የሚነሳ ሆኖ ዘመኑ የሚለካበትም በዕለት፣ በወርና በዓመት ነው።

የዘመን መለኪያዎቹ አዕዋዳት (ዐውዶች) ተብለው ይጠራሉ። የእነዚህ አዕዋዳት ልኬት ተመላላሽ ክስተቶች በሚከሰቱበት ጊዜ ወይም ዘመን ላይ የተመሰረቱ ናቸው። እነሱም ዐውዶ ዕለት⁴፣ ከእሑድ እስከ ቅዳሜ ያሉት ገብኖች፣ ዐውዶ ወርና፣ በጨረቃ

³ አምስቱ ገባኤዎች ብሉይት ፣ ሐዲሳት ፣ መነካሳት ፣ ሊቃውንት ፣ ባሕረ ሐሳብ ናቸው።
⁴ በኢትዮጵያ አቁጣጠር የሳምንቱን ዕለታት በተለያዩ መነሻዎች ጥንተ ዕለት፣ ከእሑድ ተነሥቶ እስከ ቅዳሜ፣ ጥንተ ቀመር፣ ከማክሰኞ እስከ ሰኞ፣ ጥንተ ዮን፣ ከሮብ እስከ ማክሰኞ ያመቱን መባቻ

29/30 ቀን በፀሐይ ዘወትር 30 ቀን፤ ዐውደ ዓመት፣ በጨረቃ 354 ቀን፣ በፀሐይ 365 ቀን ነው፤ ዐውደ ጳጉሜን 4 ዓመት፣ ዐውደ አበቅቱ 19 ዓመት፣ ዐውደ ፀሐይ 28 ዓመት፣ ዐውደ ማኅተም 76 ዓመት፣ ዐውደ ቀመር 532 ዓመት ናቸው።

እነዚህ መለኪያዎች በዘመን መለወጫ ዕለት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ዘመነ-የፋሲካ (ትንሣኤ) በዓልና ከእርሱ ጋር የተያያዙትን ተዘዋዋሪ አጽዋማትና በዓላትን ለማወጅ የሚረዱ ናቸው።

2.2 የኢትዮጵያ ሐሳብ ዘመን መነሻ

ደንበኛው የኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠር በፀሐይ ቀመር ላይ የተመሰረተ ነው። ምድር በፀሐይ ዙርያ በምታደርገው የ365 ከሩብ ቀናት ጉዞ አንድ ዓመት ይገኝበታል።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በታካይነት በፀሐይና በጨረቃ ጥምር አቆጣጠርና በጨረቃ ለብቻ የምትቆጥርበት ሥርዓት አላት። ይህም ሐሳብ አቅሌሲያ (Ecclesiastical Calendar) የሚሰኘው ነው።

የኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠር ሐሳብ ግእዝ (Ethiopic Calendar) ተብሎም ይታወቃል። ደንበኛው አቆጣጠር ዓመቱን እያንዳንዳቸው 30 ቀናት ባላቸው 12 ወሮችና ተጨማሪ 5 ቀናት በየአራት ዓመቱ 6 የምትሆን አንድ ንኡስ ወርን የሚይዝ ነው። የወር አመዳደብ ስልቱ ከጥንት ግብጻውያን አቆጣጠር እንደሚመሳሰልና የእስክንድርያ (ኮፕቲክ) ቤተክርስቲያን ቅጅ እንደሆነ የሚገልጹ አሉ (Fritsch, E. 2001, 21)። ወርን በ30 ቀኖች የመመደብ ስልት ከዓመተ አዳም መገኘቱን ያፊድ ፈንታ ይገልጻል።

አጽዋማትና በዓላትን የሚያሳውቀው የዐቢይ ቀመር ሠንጠረዥ፣ በሐሳብ ድሜፕሮስ፣ በሐሳብ ጉንዳጉንዲና በሐሳብ ቢዘን በተለያዩ መነሻዎች ይነሡበታል። ሐሳብ ድሜፕሮስ በዐቢይ ቀመሩ ሰንጠረዥ አንድ ብሎ የሚጀምረው ከማክሰኞ (ጥንተ ቀመር)

ይቆጥራል። በተለያዩ መነሻዎች ቢነሱም ግባቸው ተመሳሳይ ነው። ለምሳሌ እሑድ በጥንተ ዕለት አንደኛ፣ በጥንተ ቀመር ስድስተኛ፣ በጥንተ ዮን አምስተኛ ነው። ይህ ሆኖ ሳለ ሲልቪያ ፓንክረስት በመጽሐፏ የኢትዮጵያ የዓመት መባቻና የእያንዳንዱ ሳምንት መጀመርያ ረቡዕ እንደሆነና ይህም የሆነው ክርስቶስ ረቡዕ ስለተወለደ ነው ብላ ጽፋለች (1955: 281)። የተሳሳተና የኢትዮጵያን ባሕረ ሐሳብ ካለመረዳት የመነጨ ነው። ኢትዮጵያ በሶስቱ ጥንታት (መነሻዎች) ብትጠቀምም ለመደበኛ አገልግሎት የምትጠቀመው የጥንተ ዕለት መነሻው እሑድን ሲሆን፣ የተፈላጊውን ወር ቀን ለማግኘት በተለይ ከረቡዕ የሚነሳውን ጥንተ ዮን ትጠቀማለች። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ ተወለደ ብላ የምታምነውና በባሕረ ሐሳብ አስልታ ያገኘችው በ5501 ዓመተ ዓለም፣ ማክሰኞ ታኅሣሥ 29 ቀን ሲሆን፣ ክርስቶስ በተወለደበት ዘመን መስከረም የባተው ረቡዕ ነው። ሲልቪያ ፓንክረስት የቅዱስ ዮሐንስ ዕለትን ለልደቱ መስጠቷ ነው ስህተቷ።

ሲሆን፣ 532 ብሎ የሚያበቃው ሰኞ ላይ ነው። ማክሰኞ የተመረጠበትም ቁጥር መቁጠር የተጀመረበት ጨረቃ የተፈጠረችበት፣ ስለሆነ ነው።

በትግራይ አዲግራት አካባቢ ከሚገኘው የጉንዳጉንዲ ገዳም ሲቃውንት የተፈጠረው ሐሳብ ጉንዳጉንዲ የዐቢይ ቀመር ሠንጠረዥ የሚጀምረው ከድሜጥሮስ ሰንጠረዥ 457 ዓመት ላይ ሲሆን አንድ ብሎ የሚጀምረው ከዓርብ ነው። የሰው ልጅ ለዚህ ዓለም መሠረቱ ስለሆነ ማዕከላችን አዳም የተፈጠረበት ዓርብ ነው ይላል። በኤርትራ ከአስመራ ከተማ አቅራቢያ የሚገኘው ደብረ ቢዘን ገዳምም የራሱ ሐሳብ ቢዘን ሲኖረው የሰንጠረዥ መነሻ ከ229 ዓመት ላይ ሲሆን አንድ ብሎ የሚነሳው ከአሁኑ ድረስ ነው። ይህች ዓለም ካለመኖር ወደ መኖር የመጣችበት የመጀመሪያ ቀን አሁኑ ስለሆነ የቀመራቸው መጀመሪያ አድርገውታል።

የደብረ ቢዘን ገዳም ከአስመራ ምጽዋ መንገድ 25 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ በ1367 ዓ.ም በትግራይ ተወላጅ በአቡነ ፊልጶስ የተመሠረተች ሆና ሳለ ፕሮፌሰር ጌታቸው ኃይሌ «ታሪካቸውን አልተመራመርኩም ግን በግምት Byzantium ቢዘንታይን የሚለው ሳይሆን አይቀርም» ብለው መጻፋቸው ትክክል አገላለጽ አይመስለንም (1993፣54)። ፕሮፌሰሩ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ ልደት በፊት የነበረው ዘመን 5500 ብላ እንደምታምን ገልጸው በሐሳብ ሳቤላ 4481፣ በሐሳብ ቢዘን 4272፣ በሐሳብ ጉንዳጉንዲ 4265 አድርገው የጻፉትም ዘመን የሚሰፈርበት፣ አጽዋማትና በዓላት የሚታወቁበት የዐቢይ ቀመር (532 ዓመት) ሰንጠረዥ መሠረታዊ መስፈሪያ ነው። መደበኛው የሐሳብ ድሜጥሮስ መሻ በዘመነ ማቴዎስ ከማክሰኞ አንድ ብሎ የማነሣው ቀመር የተጀመረበት ቀን ስለሆነ ነው። ይህን ሰንጠረዥ ይዞ በቢዘን አስተሳሰብ ዓለም ከተፈጠረበት አሁኑ መነሻውን በማድረግና ከዘመነ ማቴዎስ ለመነሣት መነሻውን ያደረገው ከ229ኛው ቀመር ላይ ነው። በጉንዳጉንዲ አስተሳሰብም ሰው (አዳም) ከተፈጠረበት ዓርብ እና ዘመነ ማቴዎስ አንድ ብሎ ለመነሣት መነሻ ያደረገው ከ457ኛው ቀመር ላይ ነው።

በመሆኑም ቢዘንና ጉንዳጉንዲ ከመደበኛው ጋር ያላቸው የዘመን ልዩነት 228 ዓመት እና 456 ዓመት ይሆናል። ይህ ልዩነት በዓመተ ዓለም አቁጣጠር ላይም ተንፀባርቋል። ከአዳም እስከ ክርስቶስ የነበረው 5500 ዘመን በፕሮፌሰር ጌታቸው አገላለጽ ተሰውጧል።

«ለማወቁ ያህል ግን በሳቤላ ግምት 4481፣ በቢዘን 4272፣ በጉንዳጉንዲ 4265 የሚል ይገኛል።» (ገጽ 54)

ዝቡቱ የተፈጠረው ጸሐፊው በመግቢያ ጽሑፋቸው ሲያሰሉ አሊያም ምንጫቸው ተሳክቶ ይሆናል። ትክክለኛው ቁጥር ግን የሚከተለው ነው።

ከ5500 - 228 = 5272 (ቢዘን)

ከ5500 - 456 = 5044 (ጉንዳጉንዲ)

ከ5500 - 19 = 5481 (ሳቤላ)

ጸሐፊው ከራሳቸው የመግቢያ ትንተና ጋራ «መጻሕፍቱ ምን ይላሉ» ባሉት ምዕራፍ ውስጥ ስለነዚህ ሐሳቦች (ቢዘን፣ ጉንዳጉንዲና ሳቤላ) በትክክል የተጻፉትን አለማገናዘባቸው ስህተት ሊፈጥሩ ችለዋል። የተዛባ ነው። ከእያንዳንዱ አንድ ሺሕ ዓመት ቀንሰውባቸዋል።

ስለ ሐሳብ ቢዘን የጻፈው ኦቶ ኒጉባር የቢዘን ዓመት መነሻ ዋዜማ 456 መሆኑና የሚብተው በ457 ላይ እንደሆነ ያመለክተውም (1979፣ 123) ከስህተት አላመለጠም። የቢዘን መነሻ 229 ሲሆን የተጠቀሰው ቁጥር በመጽሐፉ ያልተጠቀሰው የጉንዳጉንዲ ስሌት ነው።

የኢትዮጵያ ዓመት፣ ዓመቱን በአራት ክፍላተ ዘመን (ወቅቶች) ክረምትና መጻው፣ በጋና ጸደይ ብሎም ይመድባቸዋል⁵። የአዲስ ዓመት መባቻው መስከረም 1 በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት “ቅዱስ ዮሐንስ ርእሰ ዐውደ ዓመት” ሲባል፣ በዓለማዊው ገጽታ ደግሞ “እንቁጣጣሽ” ይሰኛል። በአራት ዓመት ዐውደ መሠረት እያንዳንዱን ዓመት በአራቱ ወንጌላውያን (ማቴዎስና ማርቆስ፣ ሉቃስና ዮሐንስ) በመሰየም ቤተ ክርስቲያን ትጠራለች።

የዘመን መባቻ መስከረም ቢሆንም የኢትዮጵያ ሊቃውንት ጳጉሜን ከዓመት መጨረሻ ይልቅ ዓመት ከመግባቱ በፊት እንደሚቀድም ይጠቅሳሉ።

ስለ ጳጉሜን ለማወቅ ከፊለግህ የመጀመሪያይቱ ዕለት፣ ማግስቷ፣ ሳልስቷ፣ ራብዕቷ፣ ጎምስቷ፣ እነዚህ 5 ናቸው። የጳጉሜን ዕለቶች፣ እነዚህ ዕለቶች ከ12ቱ ወሮች አስቀድመው ስለተፈጠሩ እስከዛሬ ድረስ ዓመት ከመግባቱ በፊት ይቀድማሉ። የዓመት መጨረሻ አይደለም። (ጌታቸው፣ 1993፣ 107)

የኢትዮጵያ የዘመን አቀጣጠር የዓመት አመዳደብ ፀሐያዊ መሠረቱ ከጥንት ግብፃውያን ሥርዓት ጋር ቢመሳሰልም፣ በወቅት አከፋፈል፣ በወራትና ዕለታት በዓመታት ስያሜ የራሱን ፍኖት የተከተለ ነው።

⁵ በቅዱስ ያሬድ ድን መሠረት ዓመቱ በሦስት ክፍለ ዘመን ይመደባል። እነርሱም የመጀመርያው ዮሐንስ፣ ከመስከረም እስከ ህዳር 30፣ ሁለተኛው አስተምሕሮ፣ ከታህሣስ 1 እስከ መጋቢት 30፣ ሦስተኛው ፋሲካ፣ ከትንሣኤ እስከ ዓመቱ ማብቂያ ናቸው።

ግብፃውያን ኢትዮጵያ ዘመንና ጓዙን ከግብፅ እንዳለ ወሰደች አይሉም። ግብፃው አቡሻክር ግብፃዊ አቡሻክር መጽሐፉ አንቀጽ 12 ላይ እንዲህ የሚል ይገኝበታል።

ወለሰብአ ኢትዮጵያሂ ቀዳማይ ዓመቶሙ ይከውን በቀዳማይ ዓመተ ግብፃውያን ዘውእቱ ተውት ወርእስ ዐውደ ዓመቶሙኒ ይገብሩ በሠርቀ ተውት። ወሠግረሙ የጎብር ወይሰነዐው ምስለ ሠግረ ግብፃውያን ወእሙንቱስ ይገብሩ ክልዔ ታሪካተ ታሪክ ሥጋዊ ወታሪክ ዲዮግልዲያኖስ

የኢትዮጵያ ሰዎች የዓመት መጀመሪያ ተውት (ቲቶ) በሚባል በግብፃውያን የመጀመሪያ ዓመት ይውላል። ርእስ ዐውደ ዓመታቸውንም በተውት (መስከረም) መባቻ ያደርጋሉ። ሠርግ የሚያደርጉበት ጊዜም ከግብፃውያን ሠግር ይተባበራል። ሁለት ታሪኮችም ያደርጋሉ። እነርሱም የዘመነ ሥጋዊ (ዓመተ ምሕረት) ታሪክንና የዘመነ ዲዮቅልጥያኖስ (የዓመተ ሰማዕታት) ታሪክን ነው (መሠረት፣ 1981፣ 32-33)። ኢትዮጵያ ለዓመታቱ ዐውደ ወንጌላውያንን በመጠቀም፣ የዓመቱን መባቻም ቅዱስ ዮሐንስ በማለት ከግብፅ ትለያለች። ግብፅ ዘመናቱን በወንጌላውያን፣ መባቻውን በቅዱስ ዮሐንስ የመሰየም ትውፊቱ የላትም።

2.2.1. የዕለታት ስያሜ መነሻ

በባሕረ ሐሳብ ከሚገኙት አዕዋዳት መሠረታዊ ዐውደ ዕለት መሆኑ ቀደም ሲል ተጠቅሷል። አንድ ሳምንት ሰባት ቀን ነው የማለት መሠረቱ በመጽሐፍ ቅዱስ፣ አራት ዘፍጥረት ሆኖ አንደኛም ቀን ሆኖ እያለ ከሚዘምትበት የአይሁድ ባህል የተገኘ ነው። የኢትዮጵያ የሰባቱ ቀናት ስያሜ መነሻ ከአጎዝ ጋር የተያያዘ ነው። ስንጠረዥ ይህን ያሳያል።

ዕለት		ሥርወ ቃሉ	ፍቻ
ግእዝ	አማርኛ		
እሑድ	እሑድ	አሐደ (አንድ አደረገ)	አንደኛ ቀን
ሰኑይ	ሰኞ	ሰነዩ (ሁለት ሆነ)	ሁለተኛ ቀን
ሠሉስ	ማክሰኞ	ሠለሰ ማግስተ ሰኞ (ሦስት ሆነ)	ሦስተኛ ቀን
ረቡዕ	ሮብ	ረቡዑ (አራት ሆነ)	አራተኛ ቀን
ጎሙስ	ጎሙስ	ጎመሰ (አምስት ሆነ)	አምስተኛ ቀን
ዓርብ	ዐረብ	ዐረብ (ገባ፣ መሸ)	ስድስተኛ ቀን
ቅዳሜ	ቅዳሜ	ቀዳሚት ሰንበት	ሰባተኛ ቀን (ዕረፍት)

የሳምንት መባቻ ሰኞ በማድረግ እሁድን ሰባተኛ ቀን የዕረፍት ቀን የሚያደርግ ሥርዓትም በዐውደ ዕለት ውስጥ አለ። ፕሮፌሰር ጌታቸው «የሳምንቱ መጀመሪያ ሰኞ እንዲመስል ያደረገው የውዳሴ ማርያም አዘገጃጀት ነው» (1993:32) ይላሉ።

በውዳሴ ማርያም የምስጋና ድርሰቱን ከሰኞ በመነሣት እሁድ ሰባተኛ ቀን አድርጎ ያበቃል። ጌታቸው ጊዜውን ባይገልጹትም ሥርዓቱ በኋላ የመጣ መሆኑና ቀደም ብለው በተቀዱ ዳዊቶች ውስጥ ወዳሴ ማርያም የሚጀምረው ከእሁድ መሆኑን ገልጸዋል (ዝኒከማሀ)። ለየት ያለ አስተሳሰብ ያላቸው ያሬድ ፈንታ (1993) በአንድ ጽሑፋቸው ያሰፈሩት የሚከተለው ነው፡-

በኢይወርድና በኢየዐርግ ሥርዓት የጸኑ ዐበይት በዓላት (ደብረ ዘይት፣ ሆሣዕና፣ ትንሣኤ፣ ጳራጥሊጦስ) ከእሁድ፣ አጽዋማት (ነነዌ፣ ዐቢይ ጾም፣ ጾመ ሐዋርያት) ከሰኞ በቀር በሌላ ቀን እንዳይጀመሩ ቅዱስ ድሜጥሮስ ወስኖታል። ምስጢሩም በብለይ ኪዳን በዕለተ ቀዳሚት ሥጋዊ ዕረፍት እንደተገኘ፣ በሐዲስ ኪዳንም በዕለተ እሁድ የመንፈሳውያን ዕረፍት ጌታችን መነሣቱን ያመለክታል።

በያሬድ እንደተገለጸው ከሰኞ መነሣት በኋላ የመጣ ሥርዓት ሳይሆን በተለይ በሦስተኛው ምእት ዓመት ከነበረው ድሜጥሮስ ጀምሮ የተደራጀ ነው።

ውዳሴ ማርያምን እንደደረሰ የሚነገርለት ሰርያዊው ቅዱስ ኤፍሬም የሰኞን ሥርዓት በዐውደ ዕለት ቀዳሚ ያደረገበትን ምክንያትም ከድርሰቱ በመነሣት ያሬድ እንደሚከተለው ገልጸውታል።

ለቅዱስ ኤፍሬም ምስጢሩ ተገልጸለት በደብተራ ኦሪት⁶ በዕለተ ቀዳሚት ሌዋውያን ይገለገሉባቸው በነበሩ በመሰበ ወርቅ፣ በተቅዋመ ወርቅ⁷፣ በማዕጠንተ ወርቅ⁸፣ በበትረ አሮን እየመሰለ በዕለተ እሁድ እመቤታችንን ሲያመሰግን አድሯል። ስለዚህ ብሉይ ኪዳን ለሐዲስ ኪዳን ምሳሌ እንደሆነ ሰንበተ አይሁድም ለሰንበተ ክርስቲያን ምሳሌ ናትና ዕለተ ቀዳሚት [ቅዳሜ] ለጥንተ ዕለት ለእሁድ ሰባተኛ እንደሆነች እሁድም ለጥንተ ሣኪታ፣ ለጥንተ አስተርእዮ ለሰኞ ሰባተኛ ናት። በዘመነ ሐዲስ የተሠሩ አጽዋማትና በዓላት መነሻቸው ሰኞ መድረሻቸው እሁድ እያደረጉ በየሳምንቱ የሚመላለሱትም ስለዚህ ነው።

⁶ ቤተ መቅደስ
⁷ ባለ ሰባት ቅርንጫፍ መብራት (ሻማ) የሚቆምበት
⁸ ዕጣን የሚጨስበት፣ የሚታጠንበት

የሰባቱ ዕለታት ዐውድ በተለያዩ መነሻዎች (ጥንታት) ሲነሣ የሚከተለው መልክ እንዳለው ከሰንጠረዥ መረዳት ይቻላል።

ደረጃ	ጥንተ ዕለት	ጥንተ ቀመር	ጥንተ ዮን	ጥንተ ሣኪታ
1	እሁድ	ማክሰኞ	ረቡዕ	ሰኞ
2	ሰኞ	ረቡዕ	ጎሙስ	ማክሰኞ
3	ማክሰኞ	ጎሙስ	ዓርብ	ረቡዕ
4	ረቡዕ	ዓርብ	ቅዳሜ	ጎሙስ
5	ጎሙስ	ቅዳሜ	እሁድ	ዓርብ
6	ዓርብ	እሁድ	ሰኞ	ቅዳሜ
7	ቅዳሜ	ሰኞ	ማክሰኞ	እሁድ

ከእሁድ እስከ ጎሙስ ቁጥር ሆኖ ዓርብ ላይ «ሰዳስ» አለማለቱ የሳምንቱ ማብቂያ፣ መካተቻ፣ የሚለውን ጽንሰ ሐሳብ ስለሚገልጽ ነው። በማለት የኢትዮጵያ ሊቃውንት «ዓርብ» የሚለውን ስያሜ እንደሰጡ ይታመናል።

2.2.2. የወራት ስያሜ መነሻ

በአዕዋዳት ሥርዓት መሠረት ከዕለት ቀጥሎ ያለው መስፈርያ ወር ነው። ዐውደ ዓመቱ በወራት ይከፈላል። የኢትዮጵያ ወራት 12 ባለ 30 ቀኖችና 13ኛው ባለ 5 ቀኖች በአራት ዓመት 6 ቀኖችን ያቀፈ ነው።

እያንዳንዱ ወር የራሱ መጠርያና ፍች አለው። ሥርወ ቃሉን በምንመረምርበት ጊዜ የምናገኘው ስያሜዎች ከማኅበረ ባህላዊና እርሻ ጋር ተዛምዶ እንዳላቸው ነው። ጌታቸው «ከጳጉሜን በቀር የነዚህን ስሞች ትርጉም የሚያውቅ የለም» (1993፣36)፤ ኦቶ ኒጉባርም «የኢትዮጵያ (ግእዝ) ወራት ስሞች ምንጭና ፍች ከመስከረም፣ ኅዳር እና ሐምሌ በቀር አይታወቅም» (1979፣192)፤ ብለው ቢጽፉም ከትውፊትም ሆነ ከነባር መጻሕፍት የተላለፈልን ግን ስያሜዎቹ መነሻ እንዳላቸው ነው። (ኪዳነ ወልድ፣1948)፣ (ደስታ፣ 1962)፣ (ሐኖክ፣ 1976)፣ (ክፈለው፣ 1985)።

መስከረም

መስከረምን በሁለት መንገድ ይፈቱታል። አንደኛው «መሰስ» እና (ከረም) ከተሰኙ ሁለት ቃላት ቅንጅት የፈጠረ ነው። ክረምቱ መሰስ ብሎ ያለፈበት መሆኑን ያሳያል። እንደ ኪዳነ ወልድ አገላለጽ ምሴተ ክረምት ተብሎ ይፈታል። ምስጢሩ ፀሐትና መሰስ

(መውጣትና ማለፍ) ማለት ነው። ሁለተኛው ደግሞ ከመዘክረ ዓም መውጣቱን የዓመት መታወሻ፣ ከባሕረ ሐሳብ እወጃ አኳያ የበዓልና ጾም ማሳወቂያ፣ የአዲስ ዓመት መባቻና 26ኛው ቀንም የመፀው ክፍለ ዘመን መግቢያ ስለሆነም የዘመን መታወሻ ሆነ ይሉታል። «ሰ» እና «ዘ» ተወራራሽ ስለሆኑ መዘክረም መስክረም መባሉም ይጠቀሳል።

ጥቅምት

ጥቅምት፣ ጥቅም ጥንት የአዝመራ ውጤት በመነሻ የሚገኝበት የጥቅም መጀመሪያ ማለት ነው። የፍሬ ወር፣ የእሽት ጊዜ ያሰኛል።

ኅዳር

ኅዳር፣ ኅዳር (አደረ) ከሚለው ግስ የተገኘ እረኞች ወይም ገበሬዎች የአዝመራ ፍሬያቸውን ለመጠበቅ ከደጅ ማማ ሠርተው ውጪ የሚያድሩበትን ሁኔታ የሚያመለክት ነው።

ታኅሣሥ

ታኅሣሥ፣ ኅሠሠ መፈለግ፣ መፈተሽ ሲሆን፣ በሌላ በኩል ማሰስ መጥረግ ይሆናል። አዝመራ ከመፈለግ ከመመርመር ጋር ይያያዛል።

ጥር

ጥር፣ ጠየረ፣ አዘጋጀ፣ አጅራጀ ከሚለው የወጣ ይመስላል። ጸርሐ፣ ጠርዓ ለበዓል ለደግስ መጥሪያ፣ መጥራትን ያመለክታል።

ጥህር መንፃትን፣ መጠመቅን ያመለክታልና በዚህ ወር የሚውለውን የጥምቀት በዓል ይመለከታል።

የካቲት

የካቲት፣ ከቲት፣ ማካተቻ ሲሆን የተሰበሰበውን አዝመራ ከጎታ መክተት ጋር ይያያዛል። የመከር ጫፍ መካተቻ ነው።

መጋቢት

መጋቢት፣ መገበ ከሚለው ቃል ጋር ይዛመዳል። ድኅረ አዝመራ ምግብ በበቂ ስለሚገኝ መመገቢያ ስለሆነ ቀኑና ሌሊቱ የሚተካክሉበት እኩል፣ 12፣ 12 ሰዓት የሚሆኑበት ስለሆነ መጋቢት ተባለ ይላሉ።

ሚያዝያ

ሚያዝያ፣ መሐዘ ዓደኛ አበጃ ከሚለው ቃል የወጣ ነው። ከሙሽራና ጋር የሚያያዝ ሚስት የመፈለጊያ፣ ጋብቻ መመሥረቻ ወር ነው። ሚ.ዜ፣ ሚ.ዝት (ሚስት) ከሚያዝያ ጋር የተያያዙ ናቸው።

ግንቦት

ግንቦት፣ ገነባ ከሚለው ግስ የወጣ ሲሆን ያገዳን እህል ገነበበ ከመረ ቆለለ ማለት ነው። የአገዳው እህል ክምር የሚገባደደው በግንቦት ወር ነው። በሌላ በኩልም ገበ ክረምት የክረምት ጎን አጠገብ ነውም ይባላል።

ሰኔ

ሰኔ፣ ሰነዩ፣ አሳመረ ካለው ቃል የወጣ መልካም ዘርን የሚጠቅስ ነው። የእርሻ መለዘብና የዘር ልስላሴን ያመለክታል።

ሐምሌ

ሐምሌ፣ ሐሚል፣ ሐመለ ማበብ፣ ማፍራትን የሚመለከት ቅጠላ ቅጠል፣ ሣር፣ ቡቃያ፣ ጎመን የሚበላና የማይበላ የሚያብብበት ወር በመሆኑ ስሙን ከግብሩ ያገኘበት ነው።

ነሐሴ

ነሐሴ፣ ነሐሴ-ግንብን መደብን ሠራ ወይም ገነባ ከሚለው የተገኘ ነው። የዓመት ወራት ማገባደጃ መደምደሚያ ማመልከቱ ነው።

ጳጉሜን

ጳጉሜን የቃሉ መነሻ ከጽርዕ (ግሪክ) ሄፓጎሜኔ ሆኖ ቋግሜ ጭማሪ ተውሳክ ማለት ነው። ዳግመኛም ከወውደ ወርኅ ስለተረፈና ስለተገኘ የወር ትርፍ ይባላል።

የአትዮጵያ ደንበኛ ቀመር መሠረቱ ሃይማኖታዊ (ክርስትና፣ አይሁድ) ቢሆንም ከዚያ በፊት ልዩ ልዩ ዓይነት ቀመር መኖሩ አይሳትም። በአገሪቱ ውስጥ ባህላዊ ቀመሮች በተለይ በጨረቃ ዑደት ላይ የተመሠረቱ እንደነበሩ፣ አሁንም እንዳሉ እናያለን። የወር እና የዕለት አከፋፈልም አላቸው። ለምሳሌ የሲዳማ ቀመር ፍቺ (ሐሳብ ሲዳማ ብለን ከባሕረ ሐሳብ ውስጥም መክተት እንችላለን) ሳምንቱ በአራት ቀኖች መመደቡና በገበያ ላይ የተመሠረተ ስያሜ መኖሩ ይታወቃል።

ክርስትና በሰሜን ኢትዮጵያ ሲገባና ሲስፋፋ የውጭ ግንኙነቱ ሲጠናከር አዳዲስ አስተሳሰቦች ሲገቡ ነባር አቁጣጠር ተለወጠው ወይም ተትተው ይሆናል። የግእዙ ቀመር የወራት ስያሜው ሃይማኖታዊ ይዘት ባይኖረውም የዕለታቱ ስያሜ ግን ከአይሁድ ትውፊት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መነሻን የያዘ መሆኑ ይታያል። ዕለታትን በቁጥር ከመሰየማቸው በፊት ሌላ ስያሜ ኖሮን እንደሆነ ቀጣይ ጥናት ማድረግ ያስፈልጋል።

2.3. የቀመር መነሻ (የኢትዮጵያ ዓመታት መነሻ)

ኢትዮጵያ ለደንበኛው የዘመን አቁጣጠር መነሻ የምታደርገው “ዓመተ ምሕረት”ን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከተወለደበት ዘመን አንድ ብላ በመነሳት ትቆጥራለች።

ቀደም ብለው በተጻፉት የግእዝ ድርሳናት ይበልጥ የሚታወቀው “ዓመተ ሥጋዌ” ነው። በዓመተ ምሕረት ስም የሚታወቁ ሌሎች አቁጣጠሮችም አሉ። በቤተ ክርስቲያኒቱ ትውፊት መሠረት ከክርስቶስ ልደት በፊት፣ አዳም ከተፈጠረበት ዘመን አንስቶ የሚቆጥር የዓመተ ዓለም አቁጣጠር አለ። ከአዳም እስከ ልደተ ክርስቶስ የነበረው ዘመን 5500 ዓመት እንደሆነ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታምናለች። የቁጥሩ መነሻ የሰብዓ ሊቃናት የብሉይ ኪዳን እትም ሚከተለው የግእዝ መጽሐፍ ቅዱሷ ነው።

በዓመተ ምሕረት ስም የሚጠሩት በተለይ ሁለት የአቁጣጠር መንገዶች ሲኖሩ፣ አንደኛው የዓመተ ዓለም ቁጥርን ለዐቢይ ቀመር (532 ዓመት) በማካፈል ከሚገኘው ድርሻ የሚተርፈው ቀሪ ዓመተ ምሕረት ሲባል፣ በዓመተ ሥጋዌ ላይ ከሚደመረው 8 ጋር የሚገኘው ውጤትም ዓመተ ምሕረት ይሰኛል። ዓመተ ዓለሙንም ዓመተ ምሕረት ብለው የሚጠቅሱ ድርሳናት አሉ። የምሕረት ዓመት ከአምስት ቀን ተኩል (5500 ዓመት) በኋላ ይመጣል፤ የሚለውን ቃለ ተስፋ ይዘው ዓመተ ዓለሙን ዓመተ ምሕረት ማለታቸው በሊቃውንት ይነገራል።

ቤተ ክርስቲያኒቱ በነባር ሥርዓቷ ዓመተ ሰማዕታት የተሰኘ አቆጣጠር በ3ኛው ምእት ዓመት በደረሰው የክርስቲያኖች እልቂት መታሰቢያ እንዲሆን ከ277 ዓመተ ሥጋዌ አንድ ብሎ የሚነሳ አቆጣጠር አላት። በግብጽ የኮፕቲክ ኦርቶዶክስ ቤተክርስቲያን ደንበኛው ቀመሯ ሆኖ እየሠራችበት ትገኛለች።

ኢትዮጵያ የጊዜ መስፈርያዋ በአዕዋዳት መመላለስ ላይ የተመሠረተ ነው። በቤተ ክርስቲያኒቱ ስሌት መሠረት ይህ ዓለም መነሻና መድረሻ አለው። ከጥንተ ፍጥረት

አዳም ተነሥቶ እስከ ምጽአት ይደርሳል። ምጽአቱም ስምንተኛው ሺሕ ሲፈጸም ይሆናል ይላል።

በ2000 ዓ.ም. ዓመተ ዓለሙ 7500 ዓመት ሲሆን ይህም የተገኘው በዓመተ ምሕረቱ ላይ ከአዳም እስከ ክርስቶስ ልደት የነበረው 5500 ዓመት ተደምርቦት ነው። የስምንተኛው ሺሕ ማብቂያ በ2500 ዓ.ም. እንደሆነ ይታመናል።

ኢትዮጵያ ዘመኗን በዋናነት የምትመድበው በዐቢይ ቀመር ሲሆን 14 ዐቢይ ቀመር የሞላው በ1948 ዓ.ም. ነበር። (14 X 532 = 7448 ዓመት) 15ኛው ዐቢይ ቀመር በ1949 ዓ.ም ተጀምሮ 2000 ዓ.ም ላይ 52ኛ ዓመት ላይ ይገኛል። ቀመሩ የሚሞላው 2480 ዓ.ም. ወይም 7980 ዓ.ዓ. ላይ ነው። ዐሥራ አራተኛው ዐቢይ ቀመር ሲሞላ ምጽአት ይሆናል ተብሎ ተፈረቀ ነበር። ሰባት ሺሕ ሲሞላም እንደዚሁ ተሰግቶ ነበር። ሕይወት ግን ቀጥላለች።

የኢትዮጵያ ዓመታት መነሻ በተለይ በአራት ዓመት ዑደት፣ በ28 ዓመት ዑደት፣ በ532 ዓመት ዑደት መነሻው ሁልጊዜ የዐውደ ጳጉሜን አንደኛ የሚሆነው ዘመነ ማቴዎስ ሲሆን መካተቻው ደግሞ ዘመነ ዮሐንስ ይሆናል። የምእት ዓመትም ኾነ የሺሕ ዓመትም መባቻ ከዚህ የተለየ አይደለም።

ለዘመን ቁጥር መነሻ የኾነው ኢየሱስ የተወለደው በ5501 ዓ.ም. መሆኑ፣ 2000 ዓ.ም. በዓመተ ዓለም ሲቁጠር ከ7500 ዓመት መሆኑ ታውቋል። በዚህ መሠረት በዓመተ ምሕረት 20ኛው ምእት ወይም ሁለተኛው ሺሕ፣ በዓመተ ዓለም 80ኛው ምእት ወይም ስምንተኛው ሺሕ ውስጥ እንገኛለን።

እያንዳንዱ ምእት ሆነ ሺሕ ዓመት የሚገባበት የራሱ የዐውደ ሥርዓት አለው። በዘመን አቁጣጠር ውስጥ ላዕለይና ታህታይ የሚባሉ መደቦች አሉ። ታህታይ መደብ ምእት ዓመት (ሴንቸሪ) ሲሆን፣ ላዕላዩ ደግሞ ሺሕ ዓመት (ሚሊኒየም) የሚሰኘው ነው።

እነዚህ ዓመታት «ዐውደ ጳጉሜን» ተብሎ በሚጠራው የአራት ዓመት ዐውደ በመመደብ የእያንዳንዱን ምእት ሆነ ሺሕ ዓመት መነሻን የሚያሳይ ትውፊት መኖሩንና እያንዳንዱን ዓመት አራቱ ወንጌላውያን ማቴዎስና ማርቆስ፣ ሉቃስና ዮሐንስ ሲያፈራርቁት መነሻው ቁጥር 1 (ማቴዎስ) ሲሆን፣ ማብቂያው ቁጥር 4 ወይም አልቦ ዮሐንስ ነው።

በዚህ ስሌት መሠረት ኢትዮጵያና ባሕረ ሐሳቧ ምእትና ሺሕ ዓመታቱን ሲቀበሉ ኖረዋል። አቁጣጠሩ መነሻውን ከኢየሱስ ልደት አንድ ብሎ እንጂ አልቦ (ዜሮ) ብሎ የመጀመር ትውፊት የለውም።

የመጀመሪያው ምዕራብ ዓመት ከ1 ዓ.ም. አንስቶ እስከ 100 ዓ.ም.፣ ሺህ ዓመትም እስከ 1000 ዓ.ም. ድረስ ዘልቋል። ለአብነት 20ኛው ምዕራብ ዓመት የባተው በ1901 ዓ.ም. ዘመነ ማቴዎስ ላይ ሲሆን የሚፈጸመው ደግሞ በ2000 ዓ.ም. በዘመነ ዮሐንስ ላይ ይሆናል። በሺህ ዓመት አቁጣጠርም ተመሳሳይ መሆኑና በ1001 ዓ.ም. ዘመነ ማቴዎስ የገባው ሁለተኛው ሺህ በ2000 ዓ.ም. ዘመነ ዮሐንስ አብቅቶ፣ በ2001 ዓ.ም. በዐዲሱ ዐውድ ሦስተኛው ሺህ እንደሚገባ ባሕረ ሐሳብ ይገልጻል።

ይሁን እንጂ የኢትዮጵያ መንግሥት ባቋቋመው የኢትዮጵያ ሚሊኒየም በዓል አከባበር ብሔራዊ ምክር ቤት ጽ/ቤት ከታኅሣሥ 1999 ዓ.ም. ጀምሮ ባደረገው እንቅስቃሴና፣ ባሰራጫቸው የሕትመት ውጤቶቹ የኢትዮጵያ ሺህ ዓመት የባተው በ2000 ዓ.ም. እንደሆነ አድርጎ የገለጸበት መንገድ ከኢትዮጵያ ዘመን አቁጣጠር ባሕረ ሐሳብ ትውፊት ጋር የማይሄድ ስህተት ፈጽሟል (ሐኖክ፣ 1999)።

በኢትዮጵያ ባሕረ ሐሳብ ድርሳናት ውስጥ በዓመተ ዓለምም ሆነ በዓመተ ምዕራብ የሺህ ዓመታት መሻና መድረሻ በሚከተለው መልኩ ተመዝግቦ እናገኘዋለን።

ሀ) በዓመተ ዓለም

- 1ኛው ሺህ በ1 ዓ.ዓ. ማክሰኞ ተነሥቶ በ1000 ዓ.ዓ. ዓርብ ተፈጽሟል።
- 2ኛው ሺህ በ1001 ዓ.ዓ. ቅዳሜ ተነሥቶ በ2000 ዓ.ዓ. ማክሰኞ ተፈጽሟል።
- 3ኛው ሺህ 2001 ዓ.ዓ.-ረቡዕ ተነሥቶ በ3000 ዓ.ዓ. ቅዳሜ ተፈጽሟል።
- 4ኛው ሺህ 3001 ዓ.ዓ. እሁድ ተነሥቶ በ4000 ዓ.ዓ. ረቡዕ ተፈጽሟል።
- 5ኛው ሺህ 4001 ዓ.ዓ. ኅመስ ተነሥቶ በ5000 ዓ.ዓ. እሁድ ተፈጽሟል።
- 6ኛው ሺህ 5001 ዓ.ዓ. ሰኞ ተነሥቶ በ6000 ዓ.ዓ. ኅመስ ተፈጽሟል።
- 7ኛው ሺህ 6001 ዓ.ዓ. ዓርብ ተነሥቶ በ7000 ዓ.ዓ. ሰኞ ተፈጽሟል።
- 8ኛው ሺህ 7001 ዓ.ዓ. ማክሰኞ ተነሥቶ በ8000 ዓ.ዓ. ዓርብ ይፈጸማል።

ለ) በዓመተ ምዕራብ

- 1ኛው ሺህ 1 ዓ.ም. ረቡዕ ተነሥቶ በ1000 ዓ.ም. ቅዳሜ ተፈጽሟል።
- 2ኛው ሺህ 1001 ዓ.ም. እሁድ ተነሥቶ በ2000 ዓ.ም. ረቡዕ ይፈጸማል።
- 3ኛው ሺህ 2001 ዓ.ም. ኅመስ ተነሥቶ በ3000 ዓ.ም. እሁድ ያበቃል።

የዘመን መለወጫን ተከትሎ የሚከናወነውን የባሕረ ሐሳብ እውጃ በሚቀጥሉት ምዕራፎች እንመለከታለን።

ምዕራፍ ሦስት

የባሕረ ሐሳብ እወጃና ክብረ በዓል

3.1 የባሕረ ሐሳብ እወጃ ምንድን ነው?

የባሕረ ሐሳብን ምንነት ባለፈው ምዕራፍ ገልጸናል። ባሕረ ሐሳብ በጠባቡ ሲተረጎም የዘመን መለወጫ ዕለት ከሚታወጀው የተዘዋዋሪ አጽዋማትና በዓላት ጋር ይዛመዳል።

የእወጃ መነሻ ግሁ አወጀ ሽኖ አዋጅ መናገር፣ ለፈፋ፣ ለሕዝብ የሚነገር ደንብ፣ ውሳኔ፣ ትእዛዝ እንደሆነ ደስታ ይገልጻሉ (1962: 910)።

በዚህ መነሻና ይዘት በቤተ ክርስቲያን የሚደረገው የባሕረ ሐሳብ አዋጅ ከቤተ ክህነት ሊቃውንት በየአጥቢያው ለምእመን የሚነገር የዘመኑ አጽዋማትና በዓላት የሚያዘቡትና የሚውሉበት ቀን የማስታወቅ፣ ዘመኑን በተለያዩ መነሻዎች የሚገለጹበት ብሎ መበየን ይቻላል። እንደ ደስታ አገላለጽ እወጃው ከዐውደ ዓመት ጋር ይያያዛል።

የኢትዮጵያ አዲስ ዓመት ክብረ በህል በመስከረም መባቻ ዐውደ ዓመቱን ፈጽሞ የሚመጣ በመሆኑ በቤተ ክርስቲያን ሕዝቡ (ምእመኑ) ተገኝቶ የዘመኑ አጽዋማትና በዓላት ተሰብስበው በዕለቱ ይነገራታል። ዕለቱን በፀሐይ፣ በጨረቃና በሌሊት እያሰሉም ያወጡለታል (አሥርቆት ያደርጉለታል)።

የባሕረ ሐሳብ እወጃ የሚካሄደው በዘመን መለወጫ ክብረ በዓል ላይ በመሆኑ የክብረ በዓልን ምንነት በሚከተለው ንኡስ ምዕራፍ እንመለከተዋለን።

3.2. የክብረ በዓል ምንነት

ክብረ በዓል በማኅበረሰቡ የጋራ አከባቢ በጥንቃቄ በተሰላ መርሐ ግብር በክብር የሚዘጋጅ ደስታን የሚያጎናጽፍ፣ በማኅበራዊ ልማድም ላይ የተመሰረተ ወይም በተለያዩ ባሕላዊ ቡድኖች (ተቋማት) የሚዘጋጅ እንደሆነ ሩት ግሪጎሪ ትገልጻለች (ኢ.ግብርታ፣ 2006)።

ኪዳነ ወልድ ክፍሌ በዓልን እንደሚከተለው ይፈቱታል።

የደስታ፣ የዕረፍት ቀን፣ በዓመት፣ በወር፣ በሳምንት የሚከበር፣ ያለፈ ነገር የሚታሰብበት ተዝካር፣ ሕዝብ የበዓሉን ምስጢር

እያሰበ ደስ ብሎት ለብሶ አጊጦ የሚዘፋኝበት፣ የሚዘምርበት፣ እልል የሚልበት ሽብሽባ ጭብጨባ ቀኒጽ (መፈንጨት፣ መዝለል፣) ነፈርዓጽ (ዝላይ) የሚያደርግበት፣ ሲያረግድ፣ እስክታ ሲወርድ፣ በአንገቱ የሚቀጭበት እንደ ጥጃ የሚፈነጭበት ነው (1948፣ 278)።

እንደ ኪዳነ ወልድ አገላለጽ በዓል ሥርዓታዊ ሆኖ በተወሰነ የጊዜ ገደብ የሚከበር ደስታን ፈንጣቂ፣ ሐሴትን አብሳሪ፣ ከዘወትሩ (ከአዘቦቱ) የተለየ ማለፊያ አልባላትን የሚጎናጽፍበት ክዋኔውም እርካታን በሚያቀዳጅ በልዩ ልዩ መልክ የሚገለጽ ነው።

የኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናትና ምርምር ማዕከል ባሳተመው “አማርኛ መዝገበ ቃላት” ክብረ በዓልን በየዓመቱ የሚከበር ትልቅ መንፈሳዊ በዓል በማለት ተርጉሞታል (1993፣ 375)።

ለዚህ ብያኔ መነሻ የሆነ ለክብረ በዓል በደስታ ተክለ ወልድ የተሰጠ ትርጓሜ አለ። የበዓል ክብር፣ ገናን፣ ጥምቀትን፣ ትንሣኤን፣ ጳራቅሊጦስን፣ መስቀልን፣ ፍልሰታን፣ ኅዳር ሚካኤልን፣ ማዚያ ጊዮርጊስን ለመሰለ በዓል የሚደረግ ማሕሌት፣ ዘፈን፣ ንግሥ፣ እልልታና ደስታ፣ ሥራ አለመስራት፣ መንገድ አለመሄድ ነው ይሉታል (1962፣ 636)።

በማኅበረሰቡ ውስጥ በተለይ በሃይማኖታዊው (መንፈሳዊ) አካባቢ ዐቢይ ስፍራ ያላቸው በየተወሰነላቸው የጊዜ ገደብ ሲከበሩ በቋሚነትና በተዘዋዋሪነት የሚታወቁት የመለኮትና የቅዱሳን በዓላትን ከደስታ አተረጓጎም እናገኛለን። በሥራ ባለመጠመድ በዓልን በተለያዩ ክዋኔዎች በሐሴት ማክበር የሚቻልበት መሆኑን ከመዝገበ ቃላቱ አፈታት መረዳት ይቻላል።

ክብረ በዓላት ሃይማኖታዊና ዓለማዊ በማለት በሁለት ዐበይት ክፍሎች ይመደባሉ።

ዓለማዊው አካባቢ ከሃይማኖታዊው ክብረ በዓላትና በዓላት ይለያል። ሃይማኖታዊው ትኩረቱ በአንድ እምነት ውስጥ የሚከበሩ ቅዱሳን ቀኖች ላይ ነው።

በዓልን በጋራ ማክበር ከሰዎች መስተጋብር ወይም ተራክቦ የመነጨ ነው። ፎክሎሪስቶች እንደሚያምኑት የመጀመሪያው ክብረ በዓል የተከሰተው ቀደምት ሕዝቦች ከነበራቸው ወይም ካደረገቸው ጭንቀት የተነሣ ነው። የተፈጥሮ ኃይሎችን ካለመረዳት

▪ ቅዱሳን ልጁ ማርያምና የዘመን አወጃ በወደ ምስክርት

■ መምህር ዘክርያስ አብነው ያባከረ ሐሳብ አወጀው። በወ.ደ. ምክርቤት ሲያሰሙ.

ከሚመጣባቸው ጭንቀት ለመገላገል በዓልን ማክበር እንደሚችሉ ተገልጿል (ሩት ግሪግሪ፣ ኢንካርታ፣ 2006 ዓ.አ.)። ጥንታውያን ክብረ በዓላትና በዓላት ከእርሻ ዘርና የመከር ጊዜ ወይም ሙታንን ከመዘከር ጋር የተያያዙ ናቸው። እነዚህ እንደ ዓለማዊ በዓላት ተቆጥረው ሲቀጥሉ፣ ሃይማኖታዊ ተጽዕኖ ያየሉባቸው ሆነው በዚህ ዘመን ለልው ሆነዋል። በርካታ ዓለማዊ አካባቢዎችም ከታሪክ ክንዋኔ ጋር ተያይዘው ይከበራሉ።

አክባሪው ከአካባቢ ለሚያገኘው እርካታና ደስታ ባሻገር ክብረ በዓላት በርካታ ጠቀሜታዎችና እሴቶች አሉባቸው። በክብረ በዓላቱ አረጋውያን ሕዝባዊ እውቀታቸውን (Folk knowledge) ለትውልድ ለማስተላለፍ መልካም አጋጣሚ ይፈጥራላቸዋል።

የአንድ የተወሰነ ጎሳን ዕውቀት ለወጣቱ ትውልድ ለማስተላለፍም ይረዳል። ክብረ በዓላት የተለያዩ ዓይነቶች አሉባቸው ብለናል። ሙታንን/ሰማዕታ ትን የማክበርና የመዘከር ሁኔታ በጎብረተሰቡ ውስጥ አስፈላጊው ክብረ በዓል ነው። ለምሳሌ ትን ዓመታት የታሰቡ የዘመነ ሰዎችም የቀጠሉበት ልማድ ነው።

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ስንክሳር መሠረት አገራዊና ዓለምአቀፋዊ ቅዱሳንና ሰማዕታት ታሪካዊ ሰዎች “ወበዛቲ ዕለት አዕረፊ” በዚህም ቀን እከሌ አረፈ፣ መታሰቢያው ነው እያሉ ያከብሩታል።

በዓመት ውስጥ ያሉትን ወቅቶች (ክፍላተ ዘመን) መለዋወጥ መሠረት ያደረጉ ክብረ በዓላትም አሉ። የመፀው (አበባ) በዓል፣ የመከር በዓል ይጠቀሳሉ። በኢትዮጵያ ከዘመነ አክሱም ገጥሞ “ተቀጸል ጽጌ” (አበባን ተቀዳጅ) የተሰኘ በዓል እስካሁን እየተከበረ ሲሆን በዓሉ የወቅቶችን ዑደት የሚከተልና በፀሐይና በጨረቃ ሥርዓተ ዘመን መሠረት የሚከናወን ነው።

የክርስቲያን ክብረ በዓል ሁለት ዐበይት ክፍሎች አሉት። አንደኛው በየዓመቱ በቋሚነት የሚከበሩ ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ በየዓመቱ በአዋጅ የሚታወቁ ተዘዋዋሪ በዓላት ናቸው። በሌላ በኩል እነዚህ ሃይማኖታዊ በዓላት የተለያዩ ፈርጅ አላቸው። ለምሳሌ ክርስቲያንን ብንመለከት ሦስት ዐበይት ክፍሎች አሉት። የመጀመርያው መለኮታዊ በዓላት (የእግዚአብሔር፣ የኢየሱስ ክርስቶስ፣ የሥላሴ)፣ ሁለተኛው የቅድስት ማርያም ወላዲተ አምላክ፣ ሦስተኛው የቅዱሳን አበው፣ እመው፣ የሰማዕታት መታሰቢያ በዓላት ናቸው። ቅዱሳኑ የተወለዱበት፣ ያረፉበትና ተአምራት ያደረጉበት ዕለት ይከበራል። ለአብነትም ቅዱስ ያሬድ ማኅሌታይ የተወለደበት ሚያዝያ 5 ቀን፣

ያረፈበት ግንቦት 11 ቀን በስሙ በታነጹ አብያተ ክርስቲያናት ይከበራል። የቅድስና ክብር የተሰጣቸው አፄ ገላውዴዎስ የሰማዕትነት አክሊል የተቀዳጁበት መጋቢት 27 ቀን እንደሚከበር በስንክሳር ተገልጿል።

ኢትዮጵያ ከምታከብራቸው በዓላት መካከል አንዱ የዘመን መለወጫ ሲሆን በሁለት ፈርጅ ሃይማኖታዊና ዓለማዊ አከባበር አለው። በሃይማኖታዊ ገጽታው ቅዱስ ዮሐንስ ርእሰ ዐውደ ዓመት ይሰኛል። በቤተ ክርስቲያኒቱ ባለው መንፈሳዊ አከባበር በዓላትና አጽዋማት ስለሚውሉበት ቀን የሚነገር አዋጅ ማሕሌት የማቆምበት፣ መንፈሳዊ ዝማሬና ትርዒት የሚቀርብበት ዝግጅት አለው።

በዓለማዊው ውስጥ በተለይ በመንግሥታዊ ድንጋጌ ከሁለቱም ጎራ በብሔራዊ ደረጃ የሚከበሩ በዓላት አሉ። ዓለማዊውን ስንመለከት ከአገር ነጻነትና አንድነት ጋር የተያያዙ ከፖለቲካዊ ሥርዓት ለውጥ ጋር የሚገናኙ በዓላት አሉ።

በኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት መንግሥት (1923-1967)፣ በኅብረተሰብአዊት ኢትዮጵያ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ በኋላ የኢትዮጵያ ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ (1967-1983)፣ የኢትዮጵያ ሽግግር መንግስት በኋላ የኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ (1983-) መንግስታት እንደየአቋማቸው በድንጋጌ ያወጡት የብሔራዊ በዓላት ዝርዝሮች አሉ።

ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ የነገሡበት ጥቅምት 23፣ 1923 ዓ.ም. የዘውድ በዓል፣ ደርግ ስልጣን ላይ የወጣበት መስከረም 2 ቀን 1967 ዓ.ም. የአብዮት በዓል ሆነው ተከብረው አልፏቸዋል። የኢትዮጵያ ሕዝቦች አብዮታዊ ዲሞክራሲያዊ ግንባር (ኢሕአዴግ) ደርግን ያስወገደበት ግንቦት 20 ቀን 1983 ዓ.ም. በየዓመቱ ይከበራል።

ከብሔራዊ በዓላት መካከል መስከረም 1 ቀን የአዲስ ዘመን መባቻ ሲሆን እስከ 1983 ዓ.ም. ድረስ ኤርትራ ከእናት ሀገሯ የተቀላቀለችበት በዓልም በተደራቢነት ይታሰብ ነበር።⁹

ከአርበኝነትና ከተጋድለው ጋር የተያያዙ በዓላትም የካቲት 23 ቀን የዓድዋ ድል መታሰቢያና ሚያዝያ 27 ቀን የድል በዓል¹⁰ ናቸው። ሃይማኖታዊ ዐውድ ያላቸው

⁹ መስከረም ፩ ቀን ፲፱፻፵፭ ዓ.ም. ኤርትራ ከኢትዮጵያ የተቀላቀለችበት አክት ፌዴራል ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ በአዋጅ ያናገሩበት ነው።
¹⁰ ሌሎች መጠሪያዎች የአርበኞች መታሰቢያ ቀን፣ ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በድል አድራጊነት መናገሻ ከተማቸው የገቡበት እየተባለ ቢጠራም ሕጋዊ ስሙ የድል በዓል ነው።

ብሔራዊ በዓላት ደግሞ ከክርስትናው ረድፍ፣ መስቀል መስከረም 17 ቀን፣ ገና (ልደት) ታህሣሥ 29 ቀን (በየአራት አመቱ በ28 ይውላል)፣ ጥምቀት ጥር 11 ቀን፣ በመጋቢት ወይም በሚያዚያ የሚውሉት ስቅለትና ትንሣኤ ሲሆኑ፣ ከአስልምናው ረድፍ ተዘዋዋሪ ቀናት ያላቸው መውሊድ፣ ኢድአል አድሃ (አረፋ)ና ኢድአልፊጥር (ረመዳን) ናቸው።

ይህ ጥናታዊ ጽሑፍ ትኩረት የሚያደርገው የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን በታላቅ መንፈሳዊ (ሃይማኖታዊ) ሥርዓት የምታከብረው የዘመን መለወጫ ርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ ክብረ በዓል ላይ ነው።

ለክብረ በዓሉ ምክንያት አንዱ ከአሮጌው ወደ አዲሱ ዘመን የሚደረገው ሽግግር ነው። የኢትዮጵያ አዲስ ዓመት የሚለወጠው ከሦስት ወራት ክረምትና ጠንካራ ዝናባማ ወቅት ወደ ብራካት እየተለወጠ ወደ ዘመነ መፀው የሚያመራበት መሆኑ ነው። መፀው የሚብተው መስከረም 26 ቢሆንም የዓመት መባቻው ግን በመስከረም 1 ቀን ይውላል።

3.3. የኢትዮጵያ ዘመን መለወጫ ልዩ ልዩ መጠሪያዎች

እንዴትነት

የኢትዮጵያ የአዲስ ዓመት መባቻ በልዩ ልዩ መጠሪያዎች ይጠራል። ብዙን ሕዝብ በዓለማዊው ገጽታ የሚያውቀው የዘመን መለወጫ እንቁጣጣሽ ሲሆን፣ በክርስቲያናዊው በተለይም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ትውፊት “ርእሰ ዐውደ ዓመት” እና “ቅዱስ ዮሐንስ” ተብሎ ይታወቃል።

ሀ) ርእሰ ዐውደ ዓመት

ርእሰ ዐውደ ዓመት፣ የዓመት ዙሪት መነሻ ዋና ዕለት ማለት ነው። በኢትዮጵያ ቀመር መስከረም 1 ማለት ነው። ሰባቱ ዕለታት ዐውደ ዕለት ተብለው 52 ሳምንታት ተመላልሰው ዐውደ ዓመትን ይሰጣሉ። ለነርሱም መነሻ የሚሆነው መስከረም መባቻ ርእሰ ዐውደ ዓመት ይሰኛል።

ቅዱስ ያሬድ በመጽሐፈ ድንው የዘመነ ሁኔታን በተለይ የመባቻው ቀን መታሰቢያ በኃይለ ሥላሴ ይገልጻል። “ውስተ ርእሰ ዐውደ ዓመት፣ ተጽሕፈ ተዝክርክ ባርከኒ እንሣእ በረከትከ”፤ የስምህ መታሰቢያ በዓመቱ መጀመሪያ ተጽፏል። በረከትህን አገኝ ዘንድ ባርከኝ መርቀኝ (38 ዓ.ቀ.ኃ.ሥ፣ 249)።

በአክሊሉ ገብረ ኪርስ አገላለጽ መሠረት ዐውደ ዓመት የዓመት ቁጥር ማለት እንደሆነ መስከረም አንድንቀ ብሎ አቆጣጠሩ መጀመሩን ያሳያል። በሕዝቡም ዘንድ ዐውደ ዓመት ተጋንኖ መነገሩ የጨዋታ ሥነ ሥርዓት፣ የተደላ ደስታ ብዛት፣ የአለባበስ ወግና ሥርዓት ሁሉ ስለሚታይበት ነው (1978፣2)።

ርእሰ ዐውደ ዓመቱ በመስከረም ወር በተለይም መስከረም 1 ቀን ሆኖ መገኘቱ ልዩ አጋጣሚ መሆኑን መሠረት ይጠቅሳሉ። በኢትዮጵያ የዓመተ ዓለም አቆጣጠር መሠረት ዓመቱ በቀመሮች ከተከፋፈለ በኋላ ተረፈ ዘመኑ ለአበቅቱና ለመጥቅፅ መንሥኤ እንዲሆን፣ በፀሐይና በጨረቃ ጥምር አቆጣጠር ለሚገኙት አጽዋማትና በዓላት ዋና መሣሪያቸው መስከረም 1 ቀን ነው።

ለየክፍለ ዘመናቱና ለቀንና ሌሊት መተካክል (ዕሪና መዓልት ወሌሊት) በልዩ ልዩ ሰንጠረዦች ለሚገኙ የሥርዓተ ሐሳብ ወገኖች ሁሉ መስከረም 1 ቀን ማዕከላዊ ካስማ ነው። (1981:199)

(ሰ) ቅዱስ ዮሐንስ

አዲስ ዓመት መባቻው ቅዱስ ዮሐንስ ተብሎም ይታወቃል። በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ውስጥ ከሚታወቁት ሁለት ዮሐንሶች በተለይ መጥምቁ ዮሐንስ የተባለውን ይመለከታል። ሁለቱ በኢትዮጵያ አቆጣጠር ውስጥ የተሰጣቸው ድርሻ አለ። ሐዋርያውና ወንጌላዊው ዮሐንስ ከሦስቱ (ማቴዎስ፣ ማርቆስና ሉቃስ) ወንጌላውያን ጋር በየአራት ዓመቱ ለሚመለሱት ዓመታት መጠርያነት ያገለግላል። መጥምቁ ዮሐንስ ግን የአዲስ ዘመን መባቻ መጠርያነትን ይዟል።

የዘመነ ወንጌል፣ የአዲስ ኪዳን ዘመን መነሻ ሆኖ በመጽሐፍ ቅዱስ የሚታወቀው፣ ከአርጌው ዘመን ከብሉይ ኪዳን ወደ አዲሱ ዘመን አዲስ ኪዳን መሸጋገሪያ አዋጅ ያሰማው መጥምቁ ዮሐንስ ነው።

ከኢትዮጵያ አዲስ ዘመን መባቻ ጋር በምስራቅ ለማገናኘት ከዘመን አለዋወጥ ትእምርታዊ አካሄድ እንዲኖረው ሊቃውንቱ የመስከረም 1 ቀን ምትክ መጠርያ እንዲሆን አደረጉ።

መሠረት እንደጠቀሱት የመጥምቁ ዮሐንስ (ቅዱስ ዮሐንስ) ተግባር ለዘመነ ወንጌል በር ወይም መነሻ ሆኖ መገኘቱን በመረዳት የቤተ ክርስቲያን አበው የበዓላትን ድንጋጌ በወሰኑበት ጊዜ ነቢያ ልዑል የተሰኘው የመጥምቁ ዮሐንስ መታሰቢያ በዓል

የኢትዮጵያ ርዕሰ ዐውደ ዓመት በሚሆን በመስከረም አንድ ቀን እንዲከበር አደረጉ (1981:200)::

በቅዱስ ያሬድ ድን መጽሐፍ “ውስተ ርዕሰ ዐውደ ዓመት ተጽሕፈ ተዝካርክ - የዐውደ ዓመት ራስ በሚሆን ቀን መታሰቢያህ እንዲደረግ ተጻፈ::” ተብሎ የተጻፈው ይህንን ለማመልከት ነው:: በባሕረ ሐሳብ ሊቃውንት በየመጽሐፎቻቸው የርዕሰ ዐውደ ዓመቱን ቀን ዕለተ የሐንስ እያሉ ሰይመውት ይገኛል::

ለምሳሌም በቀለ በ1986 ዓ.ም. ስለ ዘመን መለወጫ እንቁጣጣሽ ባቀረበችው ሐተታ መስከረም 1 ቀን በመጥምቁ የሐንስም፣ በወንጌላዊው የሐንስም እንደሚጠራ በመነን መጽሔት ላይ አገኘሁት ያለችውን ጽሑፍ በማስረጃነት አቅርባለች:: የመጽሔቱ አዘጋጅ ሊቀ ሥዩማን አክሊሱ ገብረ ኪርስ (እርሷ ለአለቃ ነቢየ ልዑል የቀረበ አድርጋዋለች) «እንቁጣጣሽና ዘመነ የሐንስ እንዴት አብሮ ሊገጥም ቻለ? ልዩነትስ አለውን» ተብሎ ለቀረበላቸው ጥያቄ ሲመልሱ «ዘመነ የሐንስ ስንል ሁለቱ የሐንሶች አሉና ዘመነ በማንኛው የሐንስ እንደተሰየመ ለይቶ ማወቅ ያስፈልጋል:: ዘመነ የተሰየመው አራተኛውን ወንጌል በጻፈው በየሐንስ ወልደ ነግድንድ ነው» ብለዋል::

ጸሐፊዋ ያነጋገረችቸው መምህር ሀብተ ማርያም ተደላ መስከረም መባቻ ከመጥምቁ የሐንስ ስም በመነሣት ቅዱስ የሐንስ መባሉን ገልጸውላታል:: ሁለቱም ሊቃውንት ሁለት የተለያዩ ጉዳዮችን አንደኛው «ዘመነ የሐንስ»ን ሁለተኛው «ዕለተ የሐንስ»ን ገልጸዋል::

ለምሳሌም በጥናቷ የሰጠችው ድምዳሜ ሁለቱም የሐንሶች የመስከረም መባቻ መጠሪያ መሆናቸው፣ ሁለቱም ሊቃውንት ለአንዱ ጉዳይ የተለያዩ አቋም እንዳላቸውና የተጻፈ ማስረጃ ቢኖር ኖሮ ሊቃውንቱ የሚሏቸው ምክንያቶች በተመሳሰሉ ነበር ብላለች::

መሠረታዊ ስህተትዋ ዘመንና ዕለትን መቀላቀሏ ነው:: በኢትዮጵያ ትውፊት የመስከረም መባቻ በወንጌላዊው የሐንስ ስም ተጠርቶም፣ ተጽፎም አያውቅም:: አክሊሉም ሆነ ሀብተ ማርያም እውቀታቸውም፣ አቋማቸውም ተመሳሳይ ነው:: ለዓመታቱ ወንጌላዊ የሐንስ፣ ለመባቻው ዕለት መጥምቁ የሐንስ መጠርያ ስለመሆኑ ሲያስተምሩም፣ ሲጽፉም ሲገልጹ የኖሩ ናቸው::

3.4 የርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ አከባበር

የርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ ክብረ በዓል በኢትዮጵያ አጥቢያ ቤተክርስቲያን ሁሉ የሚከበር ነው። ርእሰ ዐውደ ዓመት የዘመን መለወጫ በዓል መሆኑ ባለፈው ምዕራፍ ተገልጿል። በዓሉ በቤተ ክርስቲያኒቱና በምእመናኑ ዘንድ እንዴት እንደሚከበር ሊቀ ጠብብት ጥበብ ይኔይስ እንደሚከተለው ይገልጹታል።

በየትኛውም ቤተክርስቲያን የዘመን መለወጫ አከባበር ከዋዜማ ጀምሮ እስከ ዕለቱ ድረስ ልዩና ሙሉ አገልግሎት የሚሰጥበት ነው።

በዋዜማው ጳጉሜን 5 ቀን (በሠግር ዓመት ዘመነ ሉቃስ ጳጉሜን 6) በየአጥቢያ ቤተክርስቲያን ማሕሌት ይቆማል። የሚቆመውም ለበዓሉ የተዘጋጀው መዝሙርና መልክክ የሆኑ መጥምቅ ነው። ማሕሌቱ ከተጠናቀቀ በኋላ የጾም ቀን ካልሆነ በቀር ጧት ቅዳሴ ይገባሉ። ምእመናንም ይገኛሉ።

ቅዳሴ ካበቃ በኋላ በዮሐንስ መጥምቁ ስም በታነውት አብያተ ክርስቲያናትና በዕለቱ ንግሣቸው የሚከበረው እንደ ራጉኤል ባሉት በዓላት፣ ታቦተ ሕግ ወጥቶ ዐደት ይደረጋል፤ ይነግሳሉም የባሕረ ሐሳብ አዋጅም ይታወጃል።

በዚያን ጊዜ ያለው ማሕሌቱ ቀለሙ ዜማው የአገልግሎት ስልቱ መነሻ ዜማው የቅዱስ ያሬድ ድርሰቱ ይቃኛል። ቀጥሎ ዝማሜው ከዚያ ቁም ጸናጽል መረግድ፣ ጽፋት ይደረጋል። ሊቃውንቱ የሚቀኝዋቸው ቅኔዎች ሦስት ዋዜማና አንድ ሥላሴ ወይም ዘይእዜ ሲሆኑ በተለያዩ የያሬድ ዜማ ስልቶች (ግእዝ፣ ዕዝልና አራራይ) እንደአግባባቸው ያዜሙታል። እነዚህም የአዲሱን ዘመን በዓል አስመልክቶ የሚደረሱ ናቸው።

ማሕሌት ፍቸው፣ ምስጋና ዝማሬ መዝሙር ማለት ሲሆን የአገልግሎት ምስጋና ስምም ነው። ከዋዜማው በኋላ ሌሊት የሚባለው ቀለም ከዚቅ ጋር የተያያዘ ነው። ዚቅም የሚገባው ከመልክክ የሆኑ ላይ ነው (ካሴት ቍጥር 2)።

ቅዱስ ዮሐንስ የዘመን መለወጫ መሆኑን መረጃ የሚሰጥ የመልክዑ ደራሲ የደረሰለት ቅኔ አለ። ቃሉም የበዓሉን ምስጢር የሚገልጽ ነው።

ሰላም ለሥዕርተ ርእስከ
እንተ ደለዋ እኳቱ
ወለርእስከ ሰላም ዘተመትረ

ከመ ናቡቴ።

ርእሰ ዐውደ ዓመት ዮሐንስ

ወላዴ መጥቅዕ ወአበቅቴ።

መብልዐ ዜና ፍቅርክ

ወነገረ ጽድቅክ ስቴ፤

ያስተፌሥሕ መላእክተ

ወሰብአ መዋቴ። (ደስታ፣ 1944፣ 4)

ምስጋና ለሚገባት

የራስህ ጠጉር ሰላም እላለሁ

እንደ ናቡቴ በግፍ የተቆረጠ

አንገትህን ሰላም እላለሁ።

የዓመቱ መባቻ መነሻ የሆኑክ ዮሐንስ

አበቅቴና መጥቅዕ አስገኝ ነህ።

ጣፋጭ ምግብ የሆነው ፍቅርህና

የእውነት መጠጥ የሆነው ማስተማርህ

መላእክትንና ሚች ሰውን ደስ ያሰኛል።

አበቅቴና መጥቅዕ የዓመት በዓላትና አጽዋማት የሚወጡበት መሣሪያዎች ስለሆኑ በሊቃውንቱ ታስበው በባሕረ ሐሳብ እወጃ ጊዜ የሚቀርቡት በዚያን ቀን ስለሆነ የመልክኤ ደራሲ ይህንን ቃል ተናግሮታል። እንደ ያሬድ ፈንታ ማብራሪያ አበቅቴ የሌሊት መባቻ የሚታወቅበት፣ መጥቅዕ በዓላትና አጽዋማት የሚወጡበት ነው።

እነዚህ ሁለቱ መሣሪያዎች ባሕረ ሐሳብ በሚታወጁበት ጊዜ ሊቃውንቱ አስልተውና አጥንተው የሚያቀርቡዋቸው ናቸውና ደራሲው የሊቃውንቱን ሐሳብ መሠረት በማድረግ ይህን መልክእ ደረሰ። መልክኤ ከተጸነጸለ፣ ከተመረገደ በኋላ ዝቅ ብሎ ከመልክኤ የሚገባ በመሆኑ ስሙ ዜቅ ተብሎ ተሰይሟል። የበዓሉ አንድ መገለጫ በወረብ የሚቀርበው ምስጋና ነው። መልክኤ እንዳለ ሳይሆን ገላጭ የሆነውን ንባብ ብቻ

“ርእሰ ዐውደ ዓመት ዮሐንስ

ወላዴ መጥቅፅ ወአበቅቴ” ይወርቡታል። (ካሴት ቁጥር 3:2000)

ይህ በሊቃውንት ተወስኖለት በየዓመቱ የሚወረብ ወረብ ነው። ወረብ ፣ መንፈሳዊ የካህን ዜማ በምላት ሳይሆን በክፊል የሚደረግ ነው (ደስታ፣ 1961)።

ወረብ ሲልም ዜማን እንደ መሰለው አንዱንም ጠቅሶ ቀነቀነ ፤ አዜመ ማለት ሲሆን፣ ዜማውም ንዑስ መረግድ፣ ዐቢይ መረግድ፣ ድርብ መረግድ፣ ጽፋት ይባላል። የመጀመሪያዎቹ ሦስቱ በክብርና በጸናጽል አራተኛው ድፋት ግን ጭብጨባ ይጨመርበታል። የካህናቱ ሽብሽባና ውዝዋዜ ራሱ ትእምርታዊ ነው። በሌላ ምዕራፍ እንመለከተዋለን።

ከመልክኡ በኋላ ሊቃውንቱ በግጭ ሥርዓት መሠረት ለበዓሉ የሚስማማውን ምስባክ ይነግራሉ። ምስባኩ ከመዝሙረ ዳዊት የሚወጣ ነው።

«ወትባርክ አክሊል ዓመተ ምሕረትክ

ወይጸግቡ ጠላተ ገዳም

ወይረውዩ አድባረ በድው።»

«የምሕረትህን ዓመት አክሊል ትባርካለህ

ምድረበዳዎችም ጠልን ይጠግባሉ፤

የምድረበዳ ተራሮች ይረካሉ።» ማለት ነው። (መዝሙር 64 ፣ 11-12)።

የዋዜማውና የበዓሉ ዕለት ማሕሌት ሒደት እንደሚከተለው ነው። የአንድ በዓል ዋዜማ ከቀኑ ዓለአት ጀምሮ የሚከናወን ሥርዓት ነው። የበዓሉ ቀን በጸም ከዋለ ቅዳሴ የሚገባው እኩሉ ቀን በፊት ተኩል ነው። የቅዱስ ቁርባን ሥርዓተ ቅዳሴ የሚከናወነው በነገህ ሲሆን የማሕሌቱ አገልግሎት ግን ከመንፈቀ ሌሊት ገጥሞ ሲከናወን ያድራል። በግጭ መሰረት ከመዝሙረ ዳዊት የሚወጣ ጥቅስ ይኖራል። እርሱም ምስባክ ይባላል። ለበዓሉ የተመደበ ወንጌልም አለው።

ምስባክ ሰበክ ከሚለው ግስ ሲወጣ አስተማሪ ማለት ሲሆን ቅድመ ወንጌል የሚታወጅ ነው። የምስባክ ይዘት አንድ ተኩል ጥቅስን የያዘ ነው። ማለትም ባለ ሦስት መስመር ሆኖ ሁለቱ የአንድ የጥቅስ ቁጥር ሆኖ ሦስተኛው የተከታዩ ቁጥር ከፊል ንባብ ነው። በተመሳሳይ ዜማም ይዘመራል። ዲያቆኑ መጀመሪያ ምስባኩን አስምቶ ካወጀ በኋላ ምእመናን ይቀባበሉታል። በተመሳሳይ ለሁለተኛ ጊዜ ይደግሙታል። ሦስተኛው ላይ አካሄዱ ይለያል። ዲያቆኑ ሃሌ ሉያ በማለት በጉልህ ድምጽ ይዘምራል።

ምስባኩ አካሄዱ እንዲህ ነው።

1 ዲያቆን ምስባክ ይሰብካል፤

2 ምእመናን ይቀበላሉ፤

3 ዲያቆን ይሰብካል፤

4 ምእመናን ይቀበላሉ፤

5ኛው የጋራ ነው።

ዲያቆኑ ልብሰ ተክህኖውን ለብሶ መስቀል ይዞ መስበኩ ነቢያት እግዚአብሔር ለአዳም የሰጠውን ተስፋ በጊዜያቸው ለመናገራቸው አምሳል ነው። ምስባኩ ሲሰበክ ዲያቆኑ ሁለት ጊዜ ሕዝቡ ሦስት ጊዜ በድምሩ አምስት ጊዜ መባሉ ስለ 5500 ዘመን ትንቢት ለመነገሩ ምሳሌ ነው። በ6ኛው ቁሱ ወንጌል ማለቱ በ6ኛው ሺሕ ጌታ ሰው ሆኖ ለማስተማሩ አምሳል ነው።

ዳግመኛም ይህ የዘመናት ቁጥር ከጥንተ ፍጥረት አንስቶ እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ልደት የነበረውን የዓመተ ፍዳ ዘመን ይወክላል። ዲያቆኑ ጃንጥላ ተይዞለትና መስቀሉን ይዞ ፊቱን ወደ ምሥራቅ አቅጣጫ አድርጎ ሥርዓቱን ያከናውናል። እንደዘመን መለወጫና ትንሣኤን በመሰሉ በዓላት ምእመናኑ ምስባኩን በተራቸው ሲያዘገቡ የከበሮ ድምጽ እንዲሰማ ይደረጋል። በሥርዓተ ማሕሌቱ፣ በወረቡ ካህናቱ ዝማሬና ሽብሽባ በሚያከናውኑበት ጊዜ የዜማው እውቀት ያላቸው ምእመናን ይቀበሏቸዋል፤ ሌሎች በጭብጨባና በዕልልታ ያጅቧቸዋል።

የዘመን መለወጫ ርእሰ ዐውደ ዓመት ዕለተ የሐንስ በዓልን በተለይ በአዲስ አበባ ከተማ በማኅደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ማርያም ቤተ ክርስቲያን መስከረም 1 ቀን 1999 ዓ.ም. (ሰኞ) ተገኝቼ አክብራለሁ።

የቤተ ክርስቲያኒቱ አከባበር ለየት የሚያደርገው ታቦተ ሕጉ መንገሡና በዐውደ ምሕረቱ የባሕረ ሐሳብ አዋጅ መታወጁ ነው።

በዋዜማው ከተደረገው ሥርዓት ባሻገር በዕለቱ ቅዳሴ ሲቀደስ የዕለቱ ቅዳሴ ከኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን 14 መደበኛ ቅዳሴያት መካከል አንዱ የሆነው ቅዳሴ ዘአትናቴዎስ ነው፤ በቅዳሴው ጊዜ የተነበበውና የተዘመው ምስባክ ከዋዜማው የተለየ ነው። እንዲህ ይላል፡-

«ሣህል ወርትዕ ተራከባ፤

ጽድቅ ወሰላም ተሳዕማ፤

ርትዕስ እምድር ሠረጸት»

«ይቅርታና ቅንነት ተገናኙ

ጽድቅና ሰላም ተስማሙ

ቅንነት ከምድር በቀለች።»(መዝ. 84፥11-12)

በአዲስ ዓመት መባቻ ይቅርታና ምሕረት የሚገናኙት በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት መሆኑን ቤተክርስቲያን ታውጃለች። በመጥምቁ ዮሐንስ (ዕለተ ዮሐንስ) አማካይነትም የምሕረት ዓመት (ዓመተ ምሕረት) መገኘቱንም ታስተጋባለች። ቅዳሴው እንዳበቃ በ፫ ሰዓት ላይ በግቢው ውስጥ ያለው ሌላኛው ቤተ ክርስቲያን የደብረ መድኃኒት መድኃኔዓለም ታቦተ ሕግ በታላቅ አጀብ መጥቶ ከልደታ ታቦተ ሕግ ጋራ አብረው በመሆን በልደታ ሕንፃ ቤተክርስቲያን ዑደት አደረጉ። በዑደቱ ልብስ ተክህኖ፣ ድርብ ጥንጥ የለበሱ ካህናት የሰንበት ትምህርት ቤተ መዘምራንና ምእመናን በዝማሬው ተሳትፈዋል። ዘመኑ መለወጡን የሚያውጅ የጥሩንባ ድምጽም ተስተጋብቶአል።

የባሕረ ሐሳቡን አዋጅ በታቦተ ሕግ ፊት፣ ዐውደ ምሕረቱ ላይ ሆነው የቤተ ክርስቲያኒቱ መምህር ዘካርያስ አምባው አውጀዋል። በዓመቱ ውስጥ የሚውሉትን ተዘዋዋሪ አጽዋማትና በዓላትን ለሕዝብ ክርስቲያኑ ገልጸውታል።

የእውጃውን ገጽታና ይዘት በሚቀጥለው ምዕራፍ እንመለከታለን። ከእውጃው በኋላ የቤተ ክርስቲያኒቱ አለቃ መልአክ ሰላም ኀይለ ገብርኤል አሥርቆቱን ሲያሰሙ በራኬም ሰጥተዋል። በከበሮ በታጀበ ድምጽ ዘመነ ማርቆስ 1998 ዓ.ም. ማለፉን ዘመነ ሉቃስ 1999 ዓ.ም መተካቱን አብሥረዋል።

3.5 በባሕረ ሐሳብ እውጃ ሰዓት የሚደረጉ ክዋኔዎች

በብሔራዊ ደረጃ የዘመን መለወጫ በዓል ቢከበርም በተለይ «ቅዱስ ዮሐንስ» በሚል መጠሪያ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖታዊ ዐውድ ሰጥታ በታላቅ መንፈሳዊ ሥነሥርዓት ታከብራለች። የዘመን መለወጫው የመንግስትም የቤተ ክርስቲያንም አዲስ ዓመት መባቻ ነው።

እንደ ሊቀ ጳጳስ አቡነ ጎርጎርዮስ ሐተታ በሀገሪቱ የክረምቱ፣ የጨለማው ወራት ተፈጽሞ የበጋው የጥቢው ብርሃን የሚፈነጥቅበት ወር መስከረም ነው። መስከረም ድኅረ ክረምት እንደማለት ነው።

በሃይማኖታዊ ትውፊቱ ደግሞ ወደየቤተ ክርስቲያኑ እየሄደ ለዚህ ያደረሰከኝ አምላኬ ተመስገን፣ የክርም ሰው በለኝ፣ ተርፎ ለሚቀረው እድሜ አትንፈገኝ ብሎ ፈጣሪውን ይለምናል። ካህናቱም በቤተ ክርስቲያን ለበዓሉ የሚገባውን ስብሐተ እግዚአብሔር ያደርሳሉ። ጎሳም መምህሩ ወይም መሪነታው ካባ ላንቃ ለብሶ መስቀሉን ይዞ በዓመቱ የሚውሉትን አጽዋማትና በዓላት ያውጃል፣ ባሕረ ሐሳብ ያወጣል። ቀጥሎም ፍሬያተ ምድር፣ እጣኑ፣ ጣፉ፣ ዘቢቡ፣ ስንዴው፣ በመሳሰበ ወርቅ እየቀረበ ይባረካል (ጎረጎርዮስ፣ 1974: 143)።

የባሕረ ሐሳብ አዋጅና አሥርቆት ምን ምን እንደያዘ ከቤተ ክህነት ሊቃውንት ጉባኤ ሰይፈ ሥላሴ ዮሐንስና ራድ-አስረስ እንደሚከተለው ይገልጹታል።

«መስከረም 1 ቀን ጾም ካልሆነ ከቅዳሴ በኋላ ከሰርሐተ ሕዝብ በፊት፣ ጾም ከሆነ ግን ከኪዳን በኋላ ከቅዳሴ በፊት፣ የባሕረ ሐሳብ ሊቅ ልብስ ተክህኖ ለብሶ፣ መጸር መስቀል ይዞ የሚከተሉትን ፍሬ ነገሮች ያውጃል። ሀ) ዐጭር የሥነ ፍጥረትን ታሪክ ለ) የቅዱስ ድሜጥሮስን ዐጭር ታሪክና ሐ) የባሕረ ሐሳብን መሠረታዊ አመጣጥ በዐጭሩ አስረድቶ የዓመቱ አበቅቴና መጥቅፅ፣ አጽዋማትና በዓላት የሚውሉባቸውን ዕለታት ያውጃል። በመቀጠልም በአሥርቆቱ ሥነ ሥርዓት ዓመተ ዓለምን በፀሐይና በጨረቃ በመቀመር ከዚህም ዓመተ ፍጻኔና ዓመተ ምሕረትን በመለየት ሠርቀ ሌሊትን፣ ሠርቀ ወርሃንና ሠርቀ መዓልትን በማብራራት ያሠርቃል።» (ካሴት ቁጥር 2)

የእውጃው ይዘት በየአብያተ ክርስቲያናቱ እንዳሉት መምህራን ዕውቀት የማጠርና የመርዘሙ ሁኔታ አለው። አንዳንድ በመግቢያው ላይ ያለውን የባሕረ ሐሳቡን ታሪክ ሲያሳጥር፤ ፈጽሞም የሚተወው አለ። ሌላው ደግሞ ታሪኩን በሙሉ ዘርዘሮ በማስረዳት ይናገራል።

እውጃው በራሱ የተለያዩ ክፍሎች አሉት። በመግቢያው ሰላምታ ካቀረበ በኋላ በፈጣሪ ስም ጸሎት ያደርጋል፤ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም አንድ አምላክ ብሎ እምነቱን በሥላሴ ላይ መሥርቶ ይጀምራል። በመጀመሪያው ክፍል በባሕረ ሐሳብ ምንነት መግለጫ በመስጠት አስፈላጊነቱን በተለይ ካህን ሊያውቀው እንደሚገባ አጽንዖት ሰጥቶ ያብራራል። ቀደም ባሉት ዓመታት በልደታና በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት አጥኚው ከተከታተላቸው የባሕረ ሐሳብ እውጃዎች ያካተቱትን፤ የ1999 ዓ.ም. እውጃው ከመግቢያ ቀጥሎ ወደ ድሜጥሮስ ታሪክ በመግባቱ ከመነሻው ማንሳት የሚገባውን የሥነ ፍጥረት ታሪክ አልገለጸውም።

የድሜጥሮስን ታሪክ ከ“ሚስቱ” ጋር ያለው ተዛምዶ በሚገልጸው ክፍል ሁለት ውስጥ የአማርኛው ትረካ ሚስቱ ስሟ “ልዕልተ ወይን” እንደሆነ ይገልጻል። ግብፃውያን እንስት በአበሻ ስም ይጠራታል። በቃል እየተነገረ የመጣ በመሆኑ በሌሎች ተረኮች ስሟ ከወይን ጋር ያለውን ተዛምዶ ሳይለቅ በሌላ አጠራር “አስካለ ወይን” ይላታል።

የልደታው አዋጅ ነጋሪ በትረካቸው ውስጥ የድሜጥሮስን “ሚስት” ሁለቱን መጠሪያዎች አፈራርቀው ተጠቅመዋል። ሁለቱ በ“ባልና ሚስትነት” አብረው ለ48 ዓመታት ሲኖሩ በግብረ ሥጋ እንደማይተዋወቁ ለዘመናት መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል ከመኝታቸው እየተገኘ ክንፎቹን እያለበሰ ይጠብቃቸው እንደነበር ይተርካል። ድሜጥሮስ ያለ ጊዜው ያፈራ ወይንን ከመብላት ይልቅ እንዲባረክበት ለፓትርያርክ ዩልዮስ ይዞ ሲሄድ ያልጠበቀው ነገር ያጋጥመዋል። ጳጳሱ መድከሙ ከርሱ በኋላ ፓትርያርክ የሚሆነው ያለ ጊዜው ያፈራ ወይን ይዞ የሚመጣ መሆኑ ታውቆ ሕዝቡ ይህን ዐይቶ ድሜጥሮስን እንደትረካው ያልተማረውን ተሾምልን ይሉታል። ይሾማል።

በአንደኛው ተረክ ዩልዮስ ድሜጥሮስን አግኝቶት የሚሾምላችሁ እርሱ ነው ብሎ ሲያርፍ፤ በሌላኛው ተረክ ደግሞ ሳይገናኙ አስቀድሞ በትንቢት መልክ ዩልዮስ፣ ድሜጥሮስ የሚባል ያለጊዜው ያፈራ ወይን ይዞ የሚመጣ እርሱን ትሾማላችሁ ብሎ ሳይገናኘው አረፈ ይላል። በቃል እየተተረክ የሚመጣ አፈታሪክ የተለያዩ አቀራረብና የራሱን እውነታ ይዞ ስለሚገኝ ልዩነት ይፈጥራል።

በትረካው ሦስተኛው ክፍል ላይ የሚገኘው የትንሣኤ በዓልና ሌሎች አጽዋማትና በዓላት በየዓመቱ የሚገኙበትን መንገድ ድሜጥሮስ እንዴት እንዳገኘ የሚገልጽበትና

መንፈስ ቅዱስ የገለጸለትን ሰብኤ ገብቶ ያገኘውን በተሾመ በ26 ዓመት እንደጻፈው ይገልጻል።

የስሌት ሁሉ ዐምዶች የሆኑትን መጥቅፅና አበቅቱን በብዙ ጥረት ያወጣው በመስከረም ጊዮርጊስ (23) ሰብኤ ገብቶ የጥቅምት ሚካኤል (12) ተገልጸለት እንደሆነ ይተርካል። በቀጣዩ ክፍል ዕለታት፣ ወራትና ዓመታት የሚሰፈሩበት፣ የሚቆጠሩበትን የአዕዋዳት (ዐውዶች) ስልት የቀረበበት መንገድ ነው። በእነዚህ አዕዋዳት መሠረት ዓመታቱን ከአዳም፣ ከኢየሱስ፣ ከሰማዕታት በመነሳት በልዩ ልዩ መነሻዎች ይቈጥራል፤ የልደታው አዋጅ ነጋሪ ዓመታቱን የቆጠሩት በዓመተ ዓለምና በዓመተ ምሕረት ብቻ ነው።

ቀደም ባሉት ዓመታት በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት አጥኚው በተከታተላቸው እወጃዎች ዓመታቱ በፀሐይና በጨረቃ አቈጣጠር፣ በዓመተ ዓለም፣ በዓመተ ፍዳ፣ በዓመተ ምሕረት፣ በዓመተ ሰማዕታት የተገለጹባቸው አሉ።

አዋጅ ነጋሪው የ1999 ዓ.ም. አጽዋማትና በዓላት የሚውሉባቸውን ዕለታት ያወጁት ዓመታቱን በአበቅቱና በመጥቅፅ በቃላቸው በማለት ነበር።

አጥኚው በሌሎች ዓመታት ከተከታተላቸው እወጃዎች የልደታው የሚለየው ዓለም ያልፋል ተብሎ በሚታመንበት 2480 ዓ.ም. አጽዋማት የሚያዙበት፣ በዓላት የሚውሉበት ቀኖች በባሕረ ሐሳብ መታወጁ ነው። አዋጁ ዓለም ያልፍበታል ተብሎ እስከሚጠረጠርበት መጋቢት 30 ቀን 2480 ዓ.ም. የደብረ ዘይት ዕለት ድረስ ያሉትን አጽዋማትና በዓላት ዘርዘሯል። በቃል ሲተላለፍ እንደኖረው ምጽአተ ዓለም የሚሆነው በእኩሌታ ጾም የደብረዘይት ሰንበት ዕለት ነው።

በኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን እንዳለው የድሜጥሮስ ትረካ ሁሉ በግብጽዋ የኮፕት ቤተ ክርስቲያንም ተመሳሳይ የታሪክ ይዘት ያለው ትረካ አለ።

የእስክንድርያ 12ኛው ፓትርያርክ የነበረው ድሜጥሮስ ወደ ፓትርያርክነት የመጣበት መንገድ ቀዳሚው ፓትርያርክ የልያኖስ በመልአክ በራዕይ የተገለጸለት “የወይን ዘለላን የያዘ አንድ ሰው ወደ አንተ ይመጣልና እርሱን ይዘህ ጸሎት አድርግለት” ባለው መሠረት ከድሜጥሮስ ጋር መገናኘቱን ይተርካል። ያልተማረው ድሜጥሮስ በሰማያዊ ጸጋ ተሞልቶ ማንበብና መጻፍን አውቆ የቤተክርስቲያን መጻሕፍትንና ትርጓሜያቸውን ማጥናቱንም (ሐሳብ አበቅቱን ማዘጋጀቱ) ያወሳል (El-Kereza, 1994)።

ከኮፕቲክ ትረካ የኢትዮጵያው የሚጨምረውና የሚያስፋው በርከት ይላል። የድሜጥሮስ ሚስት በኮፕቲኩ ትረካ የተጻውጧ ስም የሌላት ወይም ያልተጠቀሰላት

ሲሆን በኢትዮጵያው ግን ሀበሽኛ ስም ልዕልተ ወይን፣ አስካለ ወይን የተሰኙ ስሞች አላት። የመኝታቸው ታሪክና መልአኩ ክንፉን ዘርግቶ ያደርግላቸው የነበረው ጥበቃ፣ በመልአኩ ቅዱስ ሚካኤል ስለመሆኑ የሚያወሳ ተረክ በኢትዮጵያ እንጂ በኮፕቲኩ የለም።¹¹

የባሕረ ሐሳቡ ሊቅ እወጃቸውን እንዳበቁ የደብሩ አለቃ መልአክ ሰላም ኃይለ ገብርኤል የአሥርቆት (የማውጣት) ሥርዓት ዓመታቱን በመቀመር፣ ሠርቀ ሌሊቱንና ሠርቀ ወርኑን፣ ሠርቀ መዓልቱንም በማውሳት እንዲህ አሥርቀውታል።

ሃሌ ሉያ በዘንዬክር ሐሳባተ ሕጉ ወዓመታቱሁ ወትእዛዛቲሁ ለእግዚእነ ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዘ ሀሎን በዘመነ ሉቃስ ወንጌላዊ ያብጽሐነ እስከ ዘመነ ዮሐንስ ዜናዊ በሰብዓ ምእት ወአርብዐ ምእት ፺ወ፱ ዓመተ ዓለም፣ በ ፶ ምእት ወፎቱ ምእት ዓመተ ኩነኔ ወበ ፲ወ፱ቱ ምእት ፺ወ፱ ዓመተ ምሕረት፣ የም ሠረቀ ለነ ወርኃ መስከረም ቡሩክ ያብጽሐነ እስከ ወርኃ ጥቅምት። በሰላመ እግዚአብሔር አሜን። አሚሩ ሠርቀ መዓልት፣ ፲፬ ሠርቀ ሌሊት፣ ፲፰ ሠርቀ ወርኅ ፮ ጥንተ ዮን ዮም ኮነ በዛቲ ዕለት ዘተበሥረ በአፈ ካህን ኅሩይ ወለባዊ።

የጌታችንና የአምላካችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሕጉንና ትእዛዙን ዓመታቱንም በምናስብበት በዛሬው ቀን ከወንጌላዊው ሉቃስ ዘመን ወደ ዜናዊው ዮሐንስ ዘመን እንዲያሸጋግረን ሃሌ ሉያ እያልን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። በ7499 ዓመተ ዓለም፣ በ5500 ዓመተ ኩነኔ፣ በ1999 ዓመተ ምሕረት ዛሬ ቡሩክ የመስከረም ወር እንደባተልን እንዲሁም የእግዚአብሔር ሰላም ከጥቅምት ወር መባቻ ያደርሰን አሜን። የመዓልት ብተት 1፣ የሌሊት ብተት 14፣ የጨረቃ ብተት 18፣ ጥንተ ዮን 6። ይህ ኅሩይ ለባዊ በሆኑ ካህን አንደበት በዛሬው ቀን የተነገረ ነው።

¹¹ ዲሚትር በግሪክ ሚቶሎጂ ካሉት ሴት አማልክት አንዷ ስትሆን የእርሻ፣ ዘር (ሰብል) አምላክ ተደርጋ ትወሰዳለች። ከድሜፕሮስ ትረካ ጋር የሚዛመድ ጉልህ ነጥብ ማግኘት ባልቻልም መያያዣ ቀጭን ክር ያለ ይመስለኛል። በ <Cliffs Notes on Mythology> (1973) እንደ ተጻፈው የዲሚትር ተረክ ከሰብል (ገብስ) ልደትና ኅልፈት ጋር የሚያያዝ ነጥብ አለው። በየዓመቱ ጉበስና ወይን (ሰብል) ዳግም እየተወለዱ ካለመኖር ወደመኖር እየመጡ የሚታዩበት ሁኔታ ለሰብአዊ ምውታን የትንሣኤ ተስፋ ናቸው። የወይን ገበሬ የነበረው ድሜፕሮስ ለሐሳብ አበቅቱ መወለድ መሠረት ያደረገው ሦስተኛው ቀን ማክሰኞ በሥነ ፍጥረት አትክልት፣ አገርእት ዕዕዋት የተፈጠሩበት ነው። በሐሳብ ድሜፕሮስ ተስፋ ትንሣኤ የሚታወቅበት ይሆናል። ፍጥረታቱን ለማስተማሪያና ለማሳሰቢያ ለምግብ ሥጋ ለምግብ ነፍስ ፈጥሮአቸዋልና። «በ እምነሆሙ ለምህሮ፣ ወበ እምነሆሙ ለተዘክሮ» እንዲል መርሐ ዕውር።

3.6 የባሕረ ሐሳብ እወጃ ከፎክሎር ተግባራት አኳያ

ፎክሎር ልዩ ልዩ ተግባራት ይኖሩታል። አምስት ዐበይት ክፍሎች የመግለጥ፣ የማጠናከር፣ የመትከል፣ የማምለጫ፣ የማስተማርና የመግታት የመቆጣጠር ተግባራት እንዳሉት ፈቃደ ይገልጻል (1991:17)። የባሕረ ሐሳብ እወጃ በእነዚህ የሥነ ቃል ዐበይት ተግባራት ሲገለጽ የሚችል መሆኑን ከክዋኔው መረዳት ይቻላል። በእወጃው ሰውና ሌሎች ፍጥረታት መቼ እንደተፈጠሩ የሚገልጽ ትረካ አለው። ለዚህም በሰው ልጅ ለሚፈጠረው ጥያቄ ምላሽ ይሆናል። የዓለም አፈጣጠርና የሰውን ልጅ ድቀት ለመረዳት በታሪካቸው ወይም በአፈ ታሪካቸው የተረዱትን በየጊዜው በተረክቻቸውና በባህላቸው እያጠናከሩ ይቀጥላሉ። አዳምና ሔዋን በኃጢአት በመውደቃቸው ምክንያት ለ5500 ዓመታት በዓለም ፍዳ ያለፈው ሕይወት ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ በመስቀሉ ሰላምን ከሠራ በኋላ በዓመተ ምሕረት ዓለም መለወጡን ይተርካሉ።

ሥነ ቃላዊ በሆነው አተራረክ ካህኑ ፊቱንም በርሱ ዘንድ ለመትከል ይረዳል። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናን ሥላሴያዊ ይትበሃልን የሚከተሉ በመሆናቸው በዕለታዊ ሕይወት ስመ ሥላሴን ያነሳሉ። ያማትባሉ፣ ስሙን ይጠራሉ። አዋጅ ነጋሪው ካህንም የሚያንጸባርቀው ይህንኑ ነው። በ1999 ዓ.ም. የልደታው አዋጅ ነጋሪ በጊዜ ምክንያት እወጃቸውን ስላሳጠሩት በሥላሴ ላይ የተመሠረተውን አነጋገር ሳይገልጹት አልፈዋል። ይትበሃሉን ለማሳየት ግን አጥኚው በ1993 ዓ.ም. በቅድስት ሥላሴ ካቴድራል የተከታተለውን እወጃ እዚህ ላይ መጥቀስ አስፈልጓል። የሥላሴው ካህን ማወጅ የጀመሩበት መንገድ ለምዕመናኑና ካህናቱ ተአምኖ ሥላሴን በሚያጸናበት በሚተክልበት መንገድ ነው። እንዲህ አሉ፤

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሁዳ አምላክ አሜን»፤ በአብ ስም አምኜ አብን ወላዳ ብዬ፤ በወልድ ስም አምኜ ወልድን ተወላዳ ብዬ፤ በመንፈስ ቅዱስ ስም አምኜ መንፈስ ቅዱስን ሠራዊ ብዬ፤ ምንም ለአጠይቆተ አካላት እግዚአብሔር በአካል ሦስት ብዬ ብማር ባስተምር በባሕርይ፤ በኅልውና በፈቃድ በአገዛዝ አንድ የባሕርይ አምላክ ብዬ አምኜ አጽዋማትና በዓላት የሚገቡበትና የሚውሉበት ወርና ቀን ወስኖ ለመናገር ረድኢተ እግዚአብሔርን ምርኩዝ አድርጌ ተመርኩዬ በፍቅር በትህትና ጸንቼ ከፊታችሁ ቁሜያለሁ።

የባሕረ ሐሳብ እወጃ አንደኛው ግቡ ትውፊታዊውን ዕውቀት ከሕዝብ ማስተላለፍ ነው። ጊዜን መስመር ማስያዝ በቤተ ክርስቲያንና በምዕመናን ሕይወት ውስጥ ተሳስሮ እንዲዘልቅ ለማድረግ ያለፈ ነገርን በመተረክ ያቀርባል።

እወጃው እንደቀመፈ ሁሉ የዛሬን (ዮም)፣ የትናንትን (ትማልም)፣ የነገን (ጌሰም) አስተባብሮ የያዘ ነው። የዘመን መለወጫው ከኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ጋር የተያያዘ መሆኑ፣ መክበር ያለበትም በክርስቲያናዊ መንገድ መሆኑን ያጠይቃል።

እወጃው ምእመናኑ ዓመቱን እንዴት መኖር እንዳለባቸው ክርስቲያናዊ ሕይወቱን እንዴት መጠበቅ እንዳለበት፣ በዓመት ውስጥ የብሎት ምግቦች የሚበሉበት፣ የጾም መባልዕት የሚስተናገዱበትን ጊዜ ለይቶ ያሳያል። መንገድ ይጠርጋል። የማስተማር ተግባርም አለው። ባሕላዊ እውቀቱን ለማስተላለፍ ተተኪንም ለማዘጋጀት ይረዳል። ፋሲካን ለማክበር ከመዘጋጀት በፊት መጾም እንደሚገባ በምሳሌያዊ አነጋገር ያስገነዝባል። «ሳይጾሙ ፋሲካ፣ ሳያዘኑ ደስታ የለም» እንዲል።

ኅብረተሰቡ ዕለትን ከቅዱሳን መታሰቢያ ጋር አቆራኝቶ የሚያይበት ልማድ ስላለው ሲገለጽም ከቁጥር ይልቅ መታሰቢያ ከተደረገለት ቅዱስ ወይም ጻድቅ ጋር ያዛምደዋል። ቁጥር ረቂቅ ነገር ነው። በቅዱሳን የተሰየሙ ቀናት ከቁጥራቸው ይልቅ መታሰቢያ የተደረገለት ቅዱስ ጎልቶ ይታይበታል። 12 ቁጥርን ለቀን መጥሪያ ከማዋል ይልቅ በሚካኤል ስም መጥራት ግዘፍ ያለው እይታ አለው። የመልአኩ ምስል፣ ጠባቂነቱ፣ ተዓምር አድራጊነቱ ስለሚመጣ ትእምርታዊ ገጽታው ጎልቶ ይመጣል። የቀኑ ቅዱስ የሚለምኑት መልአክ ስለሚሆን ዕለቱ ከአንዝ ይልቅ አካል ይሆናል። አስተምህሮታዊ ፋይዳም ይኖረዋል። ኅብረተሰቡ የሚካኤል ማኅበርተኛ ስለሚሆንም ከዕለታዊ ሕይወቱ ጋር ይያያዛል።

ስለዚህ የ1999 ዓ.ም. አዋጅ ነጋሪው ጾመ ነነዌ የሚገባበትን፣ ሆሳዕና የሚውልበትን ቀን ሲናገሩ ወሩንና ቁጥሩን ብቻ ገልጾ ማለፉን አልወደዱትም። እንዲህም አሉ፤ «ጥር 21 ቀን የአስተርዕዮ ማርያም ዕለት ጾመ ነነዌ ሆነ። በዓለ ሆሳዕና መጋቢት 23 ቀን የመጋቢት ጊዮርጊስ ሆነ።»

የአስተርዕዮ ማርያም ዕለት ጾመ ነነዌ ይያዛል ማለታቸው ወር በገባ ሁሉ 21 ኛው ቀን የማርያም መታሰቢያ ቢሆንም የጥሩ ግን ለየት የሚለው በዘመነ አስተርእዮ (ኤጲፋንያ) ውስጥ መሆኑ ነው። የትኛዋ 21 ለሚለው በአስተርእዮ ውስጥ የምትውለዋ ብሎ ለመመለስ ይረዳል። ይህም ስርዓትን የመትክል ልማድ ይሆናል።

አዋጅ ነጋሪው በትረካው ፍሰት ውስጥ ፋሲካ በሚያዝያ በሚውልበት ጊዜ የማይነገረውን በ1999 ዓ.ም. ግን በመጋቢት ውስጥ ስለሞላ አንድ ብሂል በጣልቃ ገብነት አስገብተዋል።

ጠንቀቅ በሉ፣ ሕርመትን አዘውትሩ በማለት በእወጃው ለየት ያለ ነገር መኖሩን ይጠቅሳሉ። ታዳሚው የሚሞላው ብሔልም ተንፀባርቋል። የዓመቱ ትንሣኤ መጋቢት

30 መሆኑን ካህኑ ሲያውጁ በማስከተል አድማጭ እንዲተረጉማት የተወለዱት ሐረግ ለየት ባለ ድምፀት «አሁ! ሚያዝያ በሙሉ ተበልቷል ማለት ነዋ» በማለት የተናገሯት አለች። ይህም በቅብብሉ «ሚያዝያ ከተበላ ሰው ተበላላ» ከሚለው ብሂል ጋር ይያያዛል።¹²

አዲስ መስመር በተመለከተ የሰው ልጅ በጂ.ኤግራራ ከተከለለው ከጠባብ መንደሩ በጥቅሉም ከምድራዊው ቁሳዊ አጥርና ድንበር በምናቡ እንደሚያመልጥ በፈቃደ ተጽፏል (1991:18)።

ከዚህ ጋር የሚዛመድ ከጊዜና ዘመን አኳያ የመውጣት አብቀለምሲሳዊ (አፖካሊፕቲክ) እይታ እንዳለ ከባሕሪ ሐሳብ እወጃው ማግኘት ይቻላል። ዘመናትን መቆጣጠሩ፣ መነሻውንና መድረሻውን መረዳቱ፣ በምጽአት ቀን ከሚደኑት ሕያዋን (በገጥ) ጋራ ለመሳተፍ፣ እግዚአብሔር ወሳኝ በመሆኑ ከአሸናፊው ወገን ለመሆን ማምለጭ ውስጥ ይገባል። 1999 ዓ.ም. ላይ ሆኖ የምጽአት ዘመን ይሆናል ተብሎ በሚገመተው 2480 ዓ.ም. ላይ ማረፍ ከጊዜው ቅንብብ አልፎ ማምለጥ ነው። የስምንተኛው ሺሕ ማክተሚያ ሲያስበው ከቦታና ከጊዜ ወጥቶ መነጠቁ፣ ማምለጫ ይስተዋላል።

የልደታው አዋጅ ነጋሪ የዘመን እወጃ ያደረጉት ለባተው ዓመት ብቻ ሳይሆን ዓለም ታክትማለች ተብሎ ለሚታሰበው 2480 ዓ.ም (7980 ዓ.ዓ.) ጭምር ነው። የዚያን ዘመን አጽዋማትና በዓላቱ የሚውሉበት ዕለታት ሲያውጁ እንደያዙት ዓመት ምሉዕ አይደለም። ከርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ ተነሥተው እስከ እኩሌታ ጾም ወይም በዓለ ደብረ ዘይት ነግረው አቆሙት፤ እሑዱ የደብረ ዘይት ዕለት ምጽአት የሚሆንበት ተብሎ በመታመኑና ከዚያም በኋላ ሁሉም ነገር አልቦ ስለሚሆን ለማይኖር ነገር አላወጁትም፤ እንዲህ ነገሩት።

የደብረዘይት ተውሳክ 11 እና መባጃ ሐመር 18 አንድነት ሲጠቀሱ 29 ሆነ። መጋቢት እሑድ ይብታል። ከእሑድ እስከ እሑድ 8 ፣ ከእሑድ እስከ እሑድ 15፣ ከእሑድ እስከ እሑድ 22፣ ከእሑድ እስከ እሑድ 29 ሆነ ይሏል። የመጋቢት በዓለ እግዚአብሔር መጋቢት 29 ደብረ ዘይት ይውላል። ያን ጊዜ

¹² በቅዱስ ዮሐንስ እለት የባሕሪ ሐሳብን እወጃ መስማት ከጠባብ አገገር እርካታን የሚያገናኝኛ ነው። በዕድሜና በጤና ምክንያት መገኘት ለማይችሉ በስሜ ስሜ ስለ ዕለቱ በዕለቱ በጠባብ አገገር ስሜ የታወጀውን በተለይ ጾም የሚገባበት በዓለ የሚውልበት ስለሚነገራቸው እንደተገኙ ያህል በመቆጠር ይደሰታሉ። በቅርቡ ከሕይወት የተለዩ አንዲት ባልቴት በየዓመቱ የባሕሪ ሐሳብን እወጃ በማሳጠር አቀርቦታቸው ነበር። በተለይ የሚታወሰኝ በጊዜያዊ 9.ም የትንሣኤ በዓል መጋቢት ፳፭ እንደሚውል ስነግራቸው «ውይ ወይ ሚያዝያ ሙሉውን ተበላ አትላኝም እንዴ፤ መከራችን መብዛቱ 'ሚያዝያ ከተበላ ሰው ተበላ' ይባላል» አሉኝ። ለዘመነ-ም በሥርዓት ለውጥ ለማድረግ የጦርነት ፍልሚያ ይካሄድበት ስለነበረ መገጣጠሙ ገረመኝ።

ይህ ዓለም ተለውጦ፣ ይህ ዓለም ጠፍቶ አልቦ ወርጎ ወአይሁዳ፣ ኢክረምት ወኢሐጋይ - ክረምትና ሐጋይ፣ ሌሊትና መዓልት (ጨረቃና ፀሐይ) መፈራረቅ ያቆማሉ።

በባሕረ ሐሳቡ እወጃ ጊዜ ስለ ድሜጥሮስ የሚቀርበው ትረካ የቀመሩን የትመጣ ያሳያል። ስለቀን አቆጣጠር ለማወቅ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ አስፈላጊነቱን፣ መልአኩ ሁለቱን ተጋቢዎች መጠበቁ ታማኝነትና ምንክስናን ማስተማሩ ያሳያል። በተለይም ሥርዓተ ምንክስናን ለሚያራምዱት አርቶዶክስና ካቶሊክ ጠቃሚ ምልክታቸው ስለሆነም ሥነ ቃሉ ሃይማኖታዊ ተግባርም ያመላክታል። ዐዋጁ የሚታወጅ ሆኖ ምእመኑ ታዳሚ የሚሆንበትና አዎንታዊ አጻፋ የሚመልስበት ነው።

ምዕራፍ አራት

የርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ በዓል ትእምርቶች

4.1 የትእምርት ምንነት

ሰዎች ማኅበረሰብን ይመሠርታሉ። በሚኖራቸውም ተራክቦ ሃይማኖትና ባህልን የሚገልጹበት ትእምርትና ፍችም ይኖራቸዋል። ትእምርት በኪዳነ ወልድ አፈታት ምልክት፣ አምሳል፣ አብነት፣ ዐላማ፣ ታምራት ጉድ ነው (1948:228)።

ትእምርት ለአንድ ነገር ወይም ሐሳብ ውክልና የሚሰጥ ነው። አንዳንድ ትእምርቶች እንደ ሰንደቅ ዓላማና የትራፊክ ምልክቶች በግዘፍ የሚታዩ ሲሆን፣ ሌሎች መዘቃና የንግግር ቃላት በድምፅ የሚገለጹ ናቸው። ትእምርቶች በዐውደ ሃይማኖት ውስጥ ቁልፍ ሚና ይጫወታሉ። ምእመናኑ ይግባባሉ፣ መረጃም ይለዋወጣሉ። ከደን እንደጻፈው ትእምርት ሕይወት ያለውም ይሁን ግዑዝ አንድ ነገር የሚወክልበት ነው። ይህም ለተለየ ሁኔታ ግዘፍ የሚነሳበት ብሎም ብርሃን የሚሰጥበት ነው። እንቅስቃሴ ወይም ድርጊያዎች እና አካላዊ ውዝዋዜዎችም ትእምርታዊ ናቸው። ይበልጥ ሃይማኖታዊና የዘር ጊዜ ሥርዓቶች (rites) በትእምርታዊ እንቅስቃሴዎችና አካላዊ ውዝዋዜዎች የታደሉ ናቸው። በተለይ በግእዝ ሥርዓተ ቅዳሴ ጊዜ በጉልህ የሚታይ ነው። (1998፣884-85)

ኅብረተሰቡና ሃይማኖቶች ሥዕላዊ ትእምርቶችን በመጠቀም ራሳቸውንና መሠረተ ሐሳባቸውን ለመግለጽ ይጠቀሙባቸዋል። አብዛኞቹ ሃይማኖቶች እምነታቸውን የሚወክሉባቸው ትእምርቶች አሏቸው። በዊትኒ ስሚዝ (1994-1095) እንደተገለጸው መስቀል የክርስቶስን ሞትና የክርስቲያኖችን እምነት፣ ማኅተመ ሰሎሞን ደግሞ የአይሁዶችን አስተምህሮ ይወክላል።

ብዙዎቹ በዓላት፣ ወታደራዊ ሰላምታዎችና ሃይማኖታዊ ምስጢራት ትእምርታዊ ገጽታ አላቸው።

4.2 በባሕረ ሐሳብ እወጃ ላይ የሚታዩ ትእምርቶችና ውክልነታቸው

በርእሰ ዐውደ ዓመት ቅዱስ ዮሐንስ ዕለት በየአጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት በሚኖረው የባሕረ ሐሳብ እወጃ ወቅት በተለይ በዐውደ ምሕረት ንግሥ በሚኖራቸው የሚታዩት ትእምርቶች በርካታ ናቸው። ትእምርቶቹ በካህናትም ሆነ በምእምናኑ ዘንድ ትዝታና ጉጉትን፣ መንፈሳዊ ሐሴትን የሚፈጥሩ ናቸው። በማኅደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ማርያም ቤተ ክርስቲያን በዓለ ንግሥ፣ በዐውደ ምሕረቱ በተከናወነው የዘመን

26011 204. ■

26011 560114 ■

መለወጫ አከባባር የታዩት ትእምርቶች ዝማሬ፣ ሽብሸባ፣ ታቦተ ሕጉ፣ መስቀል፣ የጧፍ(ሻማ) ብርሃን፣ ጥሩምባ፣ ቁጤማ (አደይ አበባ) ወዘተ. ናቸው።

ሀ) ቅዱስ ዮሐንስ

የዘመን መለወጫ ዕለቱ መጠርያው “ቅዱስ ዮሐንስ” (ዕለተ ዮሐንስ) በራሱ ትእምርታዊ ነው። በዚህ ምዕራፍ የመጀመሪያው ክፍል እንደተገለጸው በደምፅ ከሚገለጹት የንግግር ቃላት አንዱ መጠርያ በመሆኑ፣ የቅዱስ ዮሐንስ ውክልነቱ ተጠቃሽ ነው። ዮሐንስ በብሉይና በሐዲስ ኪዳናት መካከል ያለ መሸጋገሪያ በመሆኑ መባቻው የርሱ ቁምሳል ሆኗል ። ዕለተ ዮሐንስ የዓመት መባቻ በጥንተ ዕለት (ከእሑድ ተነሥቶ ቅዳሜ የሚያበቃ)፣ በጥንተ ቀመር (ከማክሰኞ ተነስቶ ሰኞ የሚያበቃ)፣ በጥንተ ዮን (ከረቡዕ ተነሥቶ ማክሰኞ የሚያበቃ) ይገለጻል። እነዚህ ሦስት ጥንታት በባሕር ተመስለው ይቀርባሉ። ዘመኑን በባሕር ለመመሰሉ “ባሕረ ሐሳብ” ን ልብ ይሏል። “ሠለስቱ ጥንታት ሀለዉ ውስተ ባሕር” «ሦስት ጥንታት በባሕር (በዘመን) ውስጥ አሉ» እንዲል!

ለ) አደይ አበባና ቁጤማ

አደይ አበባ ጠንካራው ክረምት አብቅቶ መስከረም ሲጠባ መስኩ ሁሉ በአደይ አበባ የሚያሸበርቅበትን ሁነት የሚያሳይ ነው። የክረምት ክፍለ ዘመን እየተገባደደ ወደ መፀው (የአበባ ዘመን) የሚተላለፍበትን መንገድ የሚጠቁም አምሳል ነው።

በአራት እንደተጻፈው በኖኅ ዘመን በዓለም የጥፋት ውሃ ደርሶ ነበር። ኖኅ ከነቤተሰቡ በመርከብ ተጠልሎ የዳነ ሲሆን፣ ማየ አይኅ (የጥፋት ውሃ) መገደሉን ማረፊያ መኖሩን እንዲያረጋግጡለት ከተላኩት አዕዋፍ አንዷ ርግብ ነች። በመጀመሪያ ገዛዋ ማረፊያ በማጣቷ ስትመለስ፣ ዳግመኛ ስትላክ የንፍር ውሃው እንደጎደለ ባንዳንድ ቦታ ላይም ያገኘችውን ቁጤማ ምልክት ይሆናት ዘንድ ለኖኅ የምስራች ብላ እንዳመጣችለት ሁሉ በዘመናት ለውጥ በቅዱስ ዮሐንስም ዕለት ቁጤማ መገዝገዙ ክረምቱ የማብቃቱ አዲስ ዘመን የመባቱ አርአያ፣ ምሳሌ ነው።

ሐ) ታቦተ ሕግ

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ለስርዓተ አምልኮ ከምትጠቀምባቸው ንዋያተ ቅድሳት ዋነኛ ታቦተ ሕጉ ነው። በበዓላት ንግሥ ጊዜ ታቦተ ሕጉ በዐውደ ምሕረቱ ይገኛል። በዘመን መለወጫ ቅዱስ ዮሐንስ በዓልም በዓለ ግሥ በሚኖርባቸው አብያተ ክርስቲያናት ዑደት ይኖራል። የታቦተ ሕጉን ትእምርት በተመለከተ መጋቤ ብሉይ ሰይፈ ሥላሴ

▪ እወጃውና ኅብረተሰቡ

▪ አደይ አበባና ዘመን

እንደገለጹት (ካሴት ቁጥር 2) በማናቸውም ጊዜ ቢሆን ታቦተ ሕገ የክርስቶስ ምሳሌ ነው። ጸዋሬ ታቦት (ታቦቱን የተሸከመው) ካህን የጸወርተ መንበር ከሩቤል ምሳሌ ነው።

መ) ጥሩምባ፣ ደወልና ከበሮ

ታቦተ ሕገ ዑደት በሚያደርግበት ጊዜና የባሕረ ሐሳብ እወጃ በታወጀበት ሰዓት የጥሩምባ፣ የደወል(መጥቅፅ)፣ የከበሮ ድምጽ መስማቱ የራሱ ምሳሌ አለው።

በሊቀጠብበት ጥበብ ማብራሪያ (ካሴት ቁጥር 2) መጥቅፅ የሚደወለው አንድ የተፈለገ ነገር ለመሥራት ሲፈለግ ነው። በደወል ድምፅ ሰው አንደሚሰበስበው ሁሉ ከዓመት እስከ ዓመት የሚውሉ አጽዋማትና በዓላት ሁሉ በአንድ አዋጅ ውስጥ በመጥቅፅ አማካይነት ይሰበሰባሉ። ጥሩምባ መነፋቱም ዘመነ ማርቆስ 1998 ዓ.ም. አለፈ፤ ዘመነ ሉቃስ 1999 ዓ.ም. ተተካ ብሎ በራሱ አመል ሲገልጥ ነው። ከበሮውም ደወሉም ሁሉም የምሥራች መግለጫ ነው።

ባለፈው ዓመት ይመጣብ የነበረው ወንጌላዊ ምግብናውን ፈጽሞ ለሚተካው ወንጌላዊ ምግብና ማስረከቡን ለመግለጥ በከበሮና በነጋሪት በእንቢልታና በደወል በቃጭልም በእልልታና በጭብጨባ ዐዋጅ ይደረጋል። ይህም በመስከረምና ጥቅምት መካከል ከሚውለው አይሁድ በዓለ መጥቅፅ (አዲስ ዓመት) ጋር ይዛመዳል (ዘሌዋ.23፣ 23)።

ሠ) ሥነ ስቅለትና መስቀል

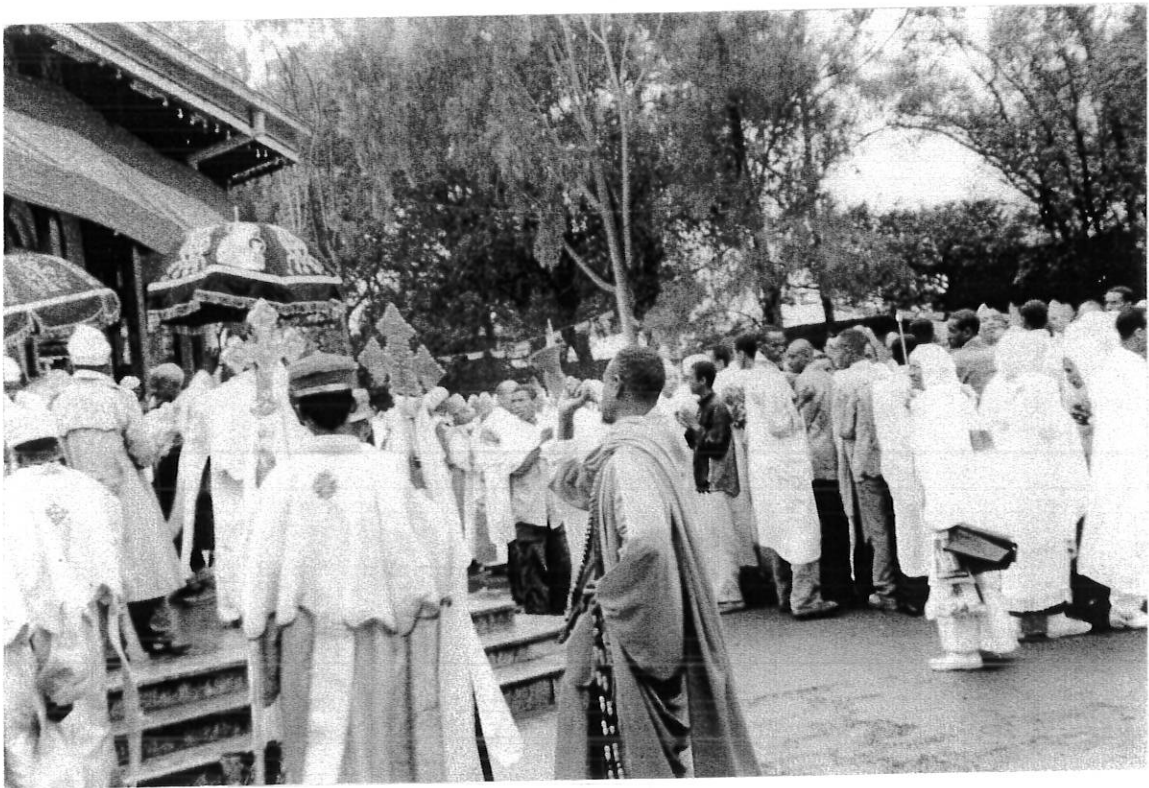
ሥነ ስቅለትና መስቀሉ በቤተክርስቲያን ሁሉም የሚኖር ነው። በባሕረ ሐሳብ እወጃም ሊቁ መጻፍ መስቀል ይዞ ይገኛል። ዐውዳዊ ፍቺ የኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛ መሆንን ከዓመተ ፍዳ ወደ ዓመተ ምሕረት መሸጋገራችንን ያም የሆነው ከ5500 ዓመት በኋላ ጌታ ተወልዶ፣ ተጠምቶና ተሰቅሎ በትንሣኤው የምሕረት ዓመት ማምጣቱን ያጠይቃል።

ረ) ሻማ (ጧፍ)

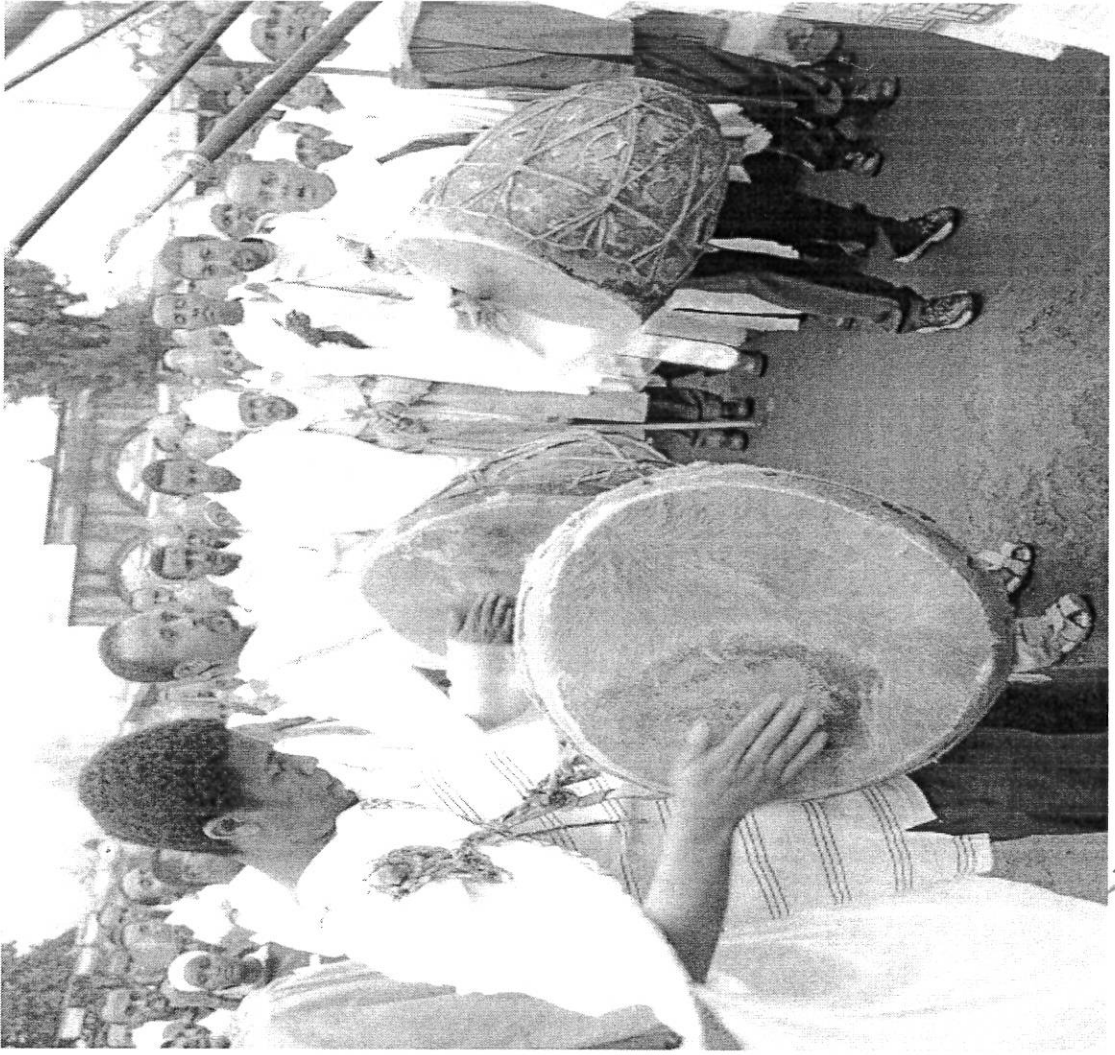
ሻማ (ጧፍ) በቤተ ክርስቲያን በዐውደ ምሕረት ካህናቱም ሆኑ ምእመናኑ ለከሰው ይታያሉ። አንድም ክርስቲያኖች ዘመናትን የሚያለዋውጡበት ኢየሱስን ከብርሃን ጋር ያዛምዱታል። የዓለም ብርሃን ብለውም ይጠሩታል። አንድም ዘመኑ ወደ አዲስ ብርሃናማ ብራ ዘመን መለወጡን ምሳሌ ያደርጋል። ከባሕረ ሐሳብ እወጃ በኋላ በአሥርቆት ጊዜ በሚኖረው ቡራኬ በመሶበ ወርቅ የሚቀርቡት ስንዴና ወይን ዕጣንና ጧፍ የአዲሱን አመት አዝመራ በረከት ያመለክታሉ። በትንሽ መሶበ ወርቅ በዚያን ቀን በዓመቱ መባቻ ጸሎት የሚደረግባቸው ከዓመት እስከ ዓመት ድረስ መገልገያ ለሚሆኑ መሳሪያዎች (ንዋያት) ሁሉ ጸሎት ነው።

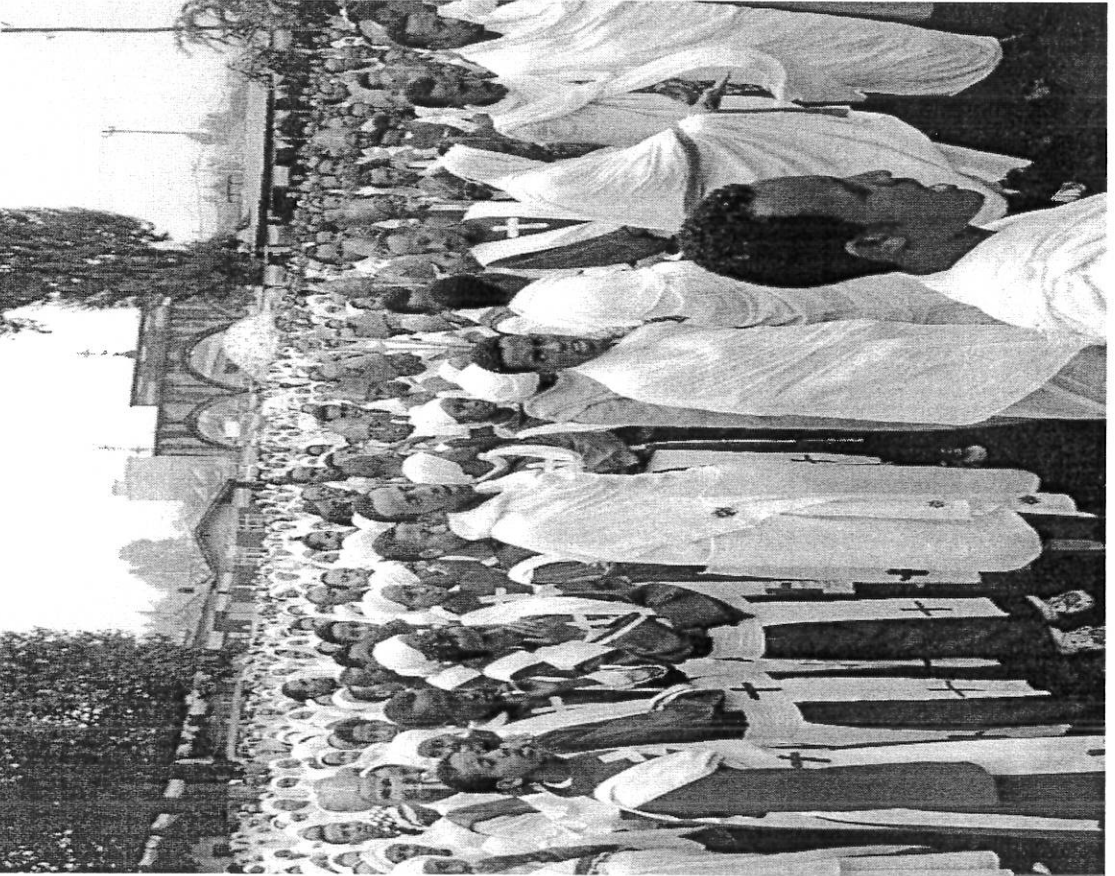
▪ ԴՈՃՂ

▪ ՊԿՅՈՏ ԻՍՈՅ

▪ ዘመናዊ ክብር

▪ ጥብቅ ዝግባ

▪ ጥናና ዘመን

▪ ዘመነ ሱቃስ 1999 ዓ.ም.

ሰ) ቅዱሳን

በኢትዮጵያ ባሕረ ሐሳብ ውስጥ የቅዱሳን ስም በትእምርትነት ይገኛል። በቀዳሚው ምእራፍ እንደተገለጸው የአራት ዓመት ዐውድ በወንጌላውያን ተሰይሟል። እያንዳንዱ ዓመት በሐዲስ ኪዳን ቀኖና ቅደም ተከተል መሠረት በማቴዎስና ማርቆስ፣ በሉቃስና ዮሐንስ ስም ተሰይሟል። በጎብረተሰቡ በተለይም በገጠሩ ዘንድ ከቁጥር ጭማሪ ይልቅ የወንጌላውያን መመላለስ ያረካቸዋል። ማቴዎስ ዞሮ መጣ ይላል። በወንጌላውያን ስም በመመርኮዝም ምሳሌያዊ ንግግር «በዮሐንስ እረስ በማቴዎስ እፈስ» «ሉቃስ በሊዕካ ድቃስ፣ ተተሐሒዝካ ምልቃስ» (ሉቃስ በልተህ መተኛት፣ ተያይዘህ መላቀስ) ብሎ ፈጥሮለታል። ስድስተኛዋ ጳጉሜን በዘመነ ሉቃስ መጨረሻ የምትውል በመሆኑ ሠግረ ዮሐንስ ትባላለች። ምክንያቱም ከሉቃስ በኋላ ዮሐንስ ተራምዶ የሚገባበት በመሆኑ በእርሱ ትጠቀሳለች።

በአዲስ ዓመት መባቻ ያለው ልማዳዊው የመልካም ምኞት መግለጫ የዘመን ትእምርት ባሕር መሆኑን ያጠይቃል። «እንኳን ከዘመነ ዮሐንስ ወደ ዘመነ ማቴዎስ ሰደህና አሽጋገረዎ» መሻገር ባሕርን ወንዝን ይመለከታል። ለዘመን ስለተሰጠውም «ባሕረ ሐሳብ» የቁጥር ዘመን ብሎታል።

እያንዳንዱ ሃይማኖት የራሱ የሆነ መለያ ትእምርት አለው። በተለይም በሥዕሎችና በምስሎች ይገለጻል። መስቀል የክርስትና ትእምርት ሲሆን የጥንት ክርስቲያኖች ኢትዮጵያን ጨምሮ መርከብ (ሐመር) የክርስትና ትእምርት አድርገው ይጠቀሙበታል። ምእመናን በባሕረ ሕይወት ያንሳፍፋልና በቤተ ክርስቲያን ይወከላል።

ወንጌላውያንም የየራሳቸው ትእምርት አላቸው። ማቴዎስ በገጸ ብእሲ፣ ማርቆስ በገጸ አንበሳ፣ ሉቃስ በገጸ ላሕም፣ ዮሐንስ በገጸ ንሥር ይመሰላሉ። ለወንጌል ጸሐፍት ወንጌላዊ የሚለው ተቀጽላ የተሰጣቸው ድኅረ ሐዋርያት ዘመን ነው።

እነዚህ ምስሎች የተገኙት ከራዕዩ ሕዝቅኤልና ከራዕዩ ዮሐንስ ነው። በተለይ በዮሐንስ ራዕይ ምዕራፍ 4 ከቁጥር 6 እስከ 10 ውስጥ የሚከተለው ይገኝበታል። «በዙፋኑም ዙሪያ አራቱ እንስሶች አሉ፤ እነርሱም በፊትም በኋላም ዐይኖችን የተመሉ ናቸው። ፊተኛውም እንስሳ አንበሳ ይመስላል፤ ሁለተኛውም ጥጃን፣ ሦስተኛውም እንስሳ ሰውን ይመስላል። አራተኛው የሚበር ንስርን ይመስላል።» ለእያንዳንዱ ወካይ የሆነው ምልክት አመጣጥ የተገኘው ከጻፉት ጽሑፍ በመነሳት ነው። ማቴዎስ ትረካውን የጀመረው ከክርስቶስ (የሰው ልጅ) ትውልድ በመሆኑ በሰው ሲመሰል፣ ማርቆስም የመጥምቁ ዮሐንስ ተልዕኮ የተጀመረው ከዱር በመሆኑና በረሃ የአንበሳ መናኸሪያ በመሆኑ በአንበሳ፣ ሉቃስ የካህኑ ዘካርያስን ታሪክና የላሕም መስዋዕት በማሳየቱ

በላሕም፣ ዮሐንስ ወንጌሉ ረቂቁን ዓለም አልፎ በምጥቀት በመንዝ ነገረ መለኮትን በማገላቱ በንሥር ተመስለዋል። (ኢቫንጂሊስት፣ ኢንካርታ 2006)

ሸ) ዝማሬና ሽብሸባ

በርእሰ ዐውደ ዓመቱ ንግሥ ጊዜ ካህናት የሚያቀርቡት ዝማሬና ሽብሸባ አካላዊ ውዝዋዜና እንቅስቃሴ ትእምርታዊ ገጽታ አለው።

መልአክ ብርሃናት አድማሱ ጀንበሬ ስለመዘምራን አምሳል በጻፉት የሚከተለው ይገኛል።

«መዘምራን በዜማ እየቃኙ በመቋሚያ ሲዘሙት፣ በከበርና በጸናጽል ሲመረግዱት፣ ሲጸፉት አንዳንድ ጊዜም በእግራቸው ሲያሸበሽቡ፣ በእጃቸው ሲያጨበጭቡ ይታያሉ። ይህም ሥራቸው ታላቅ ምሥጢር ያለው ነው። የኢትዮጵያ መዘምራን በዝማሚ ጊዜ ታጥቀው ከፊት ወደኋላ ከኋላ ወደፊት፣ ከቀኝ ወደግራ ከግራ ወደቀኝ እያሉ ሲዘሙ፣ አንዳንድ ጊዜም በግንባራቸው እየሰገዱ ሲነሱ በመታየታቸው አይሁድ ጌታን በሌሊተ ዐርብ ከጌቲሴማኒ ወደ ቤተ ቀያፋ፣ ከቀያፋ ወደ ጲላጦስ ሲወስዱት፣ በፊት ያሉቱ ወደ ኋላው በኋላው ያሉቱ ወደፊቱ፣ በቀኝ ያሉቱ ወደ ግራው፣ በግራው ያሉቱ ወደቀኝ እየገፉ እያዳፉ በግንባሩ እየተከሉ መውሰዳቸውን፣ በእግራቸው ሲያሸበሽቡ በእግረ አይሁድ መረገጡን ሲጸፉና በእጃቸው ሲያጨበጭቡ በጥሬ መመታቱን፣ ሲመረግዱ ኩርዓተ ርእሱን ያሳስባሉ።»

የሐር ገመድ ባንገታቸው አጥልቀው በግራቀኝ ትከሻቸው ላይ ሲታይ በገመድ መታሠሩን ያመለክታሉ። መቋሚያቸውን በትከሻቸው ተሸክመው መኻል ለመኻል እየሄዱ ሲያስረግጡ መስቀሉን ተሸክሞ ከሊቶስጥራ እስከቀራንዮ መሄዱን፣ መቋሚያቸውን ከትከሻቸው አንሥተው ወደ ላይ አቅንተው ከፍ አድርገው ይዘው ሲታዩ «ጸማዕኩ» ባለ ጊዜ ሐሞትንና መጣጣውን ከርቤ ቀላቅለው በዘንግ አሥረው በመስቀሉ ላይ ሳለ ወደ አፋ ማቅረባቸውን ያስባሉ፣ ያሳስባሉ።» (1940:57)

ቀ) ሰንደቅ ዓላማ

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት መሠረት ሕንፃ ቤተ ክርስቲያን በአገሪቱ ሰንደቅ ዓላማ ቀለሞች አረንጓዴ ብጫ ቀይ መልክ የተቀበበት ከመሆኑ ባሻገር በንግሡም ዕለት ዓላማው ይውለበለባል። ከአገሪቱ ሌላ የቤተክርስቲያኒቱ ትእምርት ሆኖም ይታያል። በዊልያም ስሚዝ እንደተገለጸው ሰንደቅ ዓላማ አገርን ወይም ተቋምን

እምነትን ወይም ሐሳብን ሊወክል ይችላል። መረጃም ያስተላልፋል። ሃይማኖቶችና አብያተ ክርስቲያናት የራሳቸው የሆነ ሰንደቅ ዓላማ ይኖራቸዋል። (1974:850)

በማኅደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ማርያም በእወጃና በአሥርቆቱ የነበረው ሥርዓት የኢትዮጵያ ለመሆኑ፣ ዘመኑ የሚለወጠው፣ ዓመቱ የሚቀመረው በማሕሌት የሚታጀበው ለየት ያለ አቆጣጠር ባላት ኢትዮጵያ ለመሆኑ ሰንደቅ ዓላማው በትምእርትነት ይገልጻል። በኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ሰንደቅ ዓላማ ላይ «ነዋ ወንጌለ መንግሥት» (የመንግሥት ወንጌል እነሆ) የሚል ሐረግ ተጽፎበታል።

በርእሰ ዐውደ ዓመቱ አከባበርና በባሕረ ሐሳቡ እወጃ ጊዜ ህልው የነበሩት ትእምርቶች በቁስ፣ በንግግር ቃላት፣ በድምፅና በአካላዊ ውዝዋዜ መከሰታቸው በየክፍሉ ከቀረበው ትንተና መረዳት ይቻላል። አንዳንዶቹ ትእምርቶች በሌሎችም በዓላት የሚታዩ ቢሆንም በዘመን መለወጫው ዕለት የቀረቡበት መንገድ ግን ከዘመን ቅመራ ዐውዳዊ ፍች ጋር ተያያዘው ነው።

ማጠቃለያ

ኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠር ባሕረ ሐሳብ ትውፊት ድርሳን ውስጥ አንድ ዐቢይ ሐሳብ ይገኛል።

«ታውቅ ዘንድ የዘመንን ምስጢር የምትቆጥር አንተ ብልህ ሰው ይኸንን እወቅ፣ ልብ አድርግ» ይላል። በዚህ በዘመን መለወጫ ዕለት በኢትዮጵያ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ስለሚካሄደው የባሕረ ሐሳብ እወጃ በመስክ ጥናት ተደርጓል። ፎክሎር ወይንም ተፈትሷል።

ክዋኔው በቪዲዮና በፎቶግራፍ ካሜራዎች፣ በመቅረጸ ድምፅም ተሰብስቧል። ጥናቱ ከዐውደ ምሕረት (መስክ) መልስ የተገኙ ካልዓይ መረጃዎችን አካትቷል።

ጥናቱ በዋናነት በአዲስ አበባ ማኅደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ማርያም ቤተ ክርስቲያን የተከበረውን የዕለተ የሐንስ ርእሰ ዐውደ ዓመት ከተለያዩ አንጻሮች ለመመልከት ጥሯል። ጥናቱ የተካሄደበት ፍኖት በቀዳሚው ምዕራፍ ላይ ተዘርዘሯል።

በሁለተኛው ምዕራፍ የኢትዮጵያ ዘመን አቆጣጠር ለየት ያለ የጉባኤ ትምህርት እንዳለውና ባሕረ ሐሳብ እንደሚባል፣ የአቆጣጠሩ መነሻና ልዩ ልዩ ቀመሮች እንደመደርደሪያ ማስገንዘቢያ ቀርቦታል።

የዘመን መለወጫው ዕለት በልዩ ልዩ መጠሪያዎች ቅዱስ የሐንስ፣ ርእሰ ዐውደ ዓመት ተብሎ እንደሚታወቅና በበዓሉ ዕለት የአከባቢ ሁኔታ፣ የባሕረ ሐሳብ እወጃውና ጓዦች የተካተተበትን ምዕራፍ ሦስት ይዟል።

በዘመን መለወጫው ዕለት የሚታዩ የበዓል ትእምርቶች ምንነትና ውክልነታቸው የዘመንን ምስጢር በሚያጎላ መልኩ በምዕራፍ አራት ተመልክቷል። ከሥነ ቃል ተግባራት አኳያ የባሕረ ሐሳብ እወጃ የመግለጥ፣ የማጠናከርና የመትከል፣ የማምለጫ፣ የማስተማርና የመግታት - የመቆጣጠር ተግባራት ጋር ስምና ፈትል ሆኖ ለመገኘቱ የቀረቡት ማስረጃዎች አሳይተዋል።

ይሁንታ

ኢትዮጵያን ከሌላው ዓለም ልዩ ካደረጋት ነጥቦች መካከል አንዱ የዘመን አቆጣጠር ሥርዓቷ ነው። ከወራት አደረጃጀት የነጣ «13 የፀሐይ ወራት» ያላት አገር እየባለች ትጠራለች።

ባሕረ ሐሳብ እየተባለ የሚጠራው የዘመን ቀመሯ ጊዜን በቅደም ተከተል ስክንድ (ካልዲት) እና ደቂቃ፣ ቀንና ሳምንት፣ ወርና ወቅት (መፀውና ቢጋ፣ ጸደይና ክረምት)፣

ዓመትና አድቤልድ፣ ምእት ዓመትና ሺሕ ዓመት (ሚ.ሊ.ነ.የም) ብላ መድባዋለች። የጊዜ ክፍልፋዮችን አነጣጥሮ ዕድገት ከውጪ ከመጡ ሐሳቦች ጋር አዛምዳ ጥንታዊ መሠረቱን ሳይለቅ እስካሁን አቆይታዋለች።

ይሁን እንጂ አገሪቱ ለዚህ የዘመን አቋጣጠር ዘርፍ የሰጠችው ትኩረት አናሳ መሆኑ ይታያል። በሃይማኖታዊው ሆነ በዓለማዊ መዕር የመን መለወጫን በየዓመቱ ከማክበር ውጪ ስለ ዘመን አቋጣጠሩ ትውፊቱ በዕውቀት ላይ ተመሥርቶ ማወቅ ብለም ማሳወቅ አስፈላጊነት አለው።

የባሕረ ሐሳብ ጽንሰ ሐሳብና መጠርያው በጎበረተሰቡ ውስጥ እንዲታወቅ ማድረግ፣ በጥንታዊነቷ የምትታወቀዋ ሀገር በዘመን ቀመር አጀማመር ውስጥ ያላትን ድርሻና ከሌሎች ጋር የነበራትን ግንኙነት መረዳት፣ አንድን ዘመን በልዩ ልዩ የአቋጣጠር መነሻዎች በፀሐይና በጨረቃ መንገድ ያደራጀችውን ሥርዓት መገንዘብና ስለ አቋጣጠሩ ያሉ ልዩነቶችን መመርመር አስፈላጊነቱ አያጠያይቅም። ይህን ለመሥራት የተናጠል ጥረት ሳይሆን በቅርብ የሚመለከታቸው ተቋማት ባህልና ቱሪዝም ሚኒስቴር፣ የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት፣ ቤተ ክህነት ወዘተ. ሊያተኩርበት ይገባል።

ልዩ በሆነው አቋጣጠሯ በዘመን መለወጫ ዕለት በየአጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት የሚኖረው አከባበር የቱሪስቶችን ቀልብ ሊስብ የሚችል መሆኑ በዶክመንታሪ ፊልም ቢሠራለት፣ በየቋንቋው መጻሕፍት ቢዘጋጁለት መገናኛ ብዙኀን ትኩረት ቢሰጡት ተጠቃሚ የሚሆኑት አገሪቱን ሕዝቦቿ ናቸው። የዘመን አቋጣጠር በኢትዮጵያ ጥንታዊውን መሠረት ሳይለቅ፣ ሌሎች የተውጡን በምልዕት ተጠብቆ መቆየቱን መረዳትና ማስፋፋት ከሁሉም የሚጠበቅ ድርሻ ነው።

ዘመንና ሐሳብ ዘመን ዐቢይ ሥነ ማኅበራዊና ሥነ መለኮታዊ ርእሰ ጉዳዮች መሆናቸውና የዘመን አቋጣጠር ምርጫም ማኅበራዊ ሕይወትን ከመተርጎም አኳያ የሚታይ በመሆኑ ከፍተኛ የመንፈሳዊ ትምህርት ተቋማት በሥርዓተ ትምህርታቸው ሊያካትቱ ይገባል።

ቅዱስ አውጎስጢኖስ እንደተናገረው፣ «ቃለ እግዚአብሔርን ለመስበክ ሰዋሰው እንደሚያስፈልግና ያለ እርሱም አገባብን ሳያውቁ ማስተማር እንደማይቻል፤ በአምልኮት ጊዜ እግዚአብሔርን ለማመስገን ዜማ እንደሚያስፈልግ ሁሉ፤ ቤተ ክርስቲያንን ለማስተዳደር፣ ምሥጢራትን ለማቀበል ሥርዓተ ሕግና ቀኖና እንደሚያሻው ሁሉ፤ ባሕረ ሐሳብም (ሐሳብ) የዘመን አቋጣጠርና የቤተ ክርስቲያንን በዓላትና አጽዋማት ለማወቅ እጅግ አስፈላጊ ነው» (Coyne, 1983:60)።

ስምዓት (ቢብሊዮግራፊ)

ለምለም በቀለ፤ «እንቁጣጣሽ በአዲስ አበባ የልጃገረዶች ዘፈን ይዘት ቅርስና ሥነ ቃላት ትንታኔ»፤ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የኢትዮጵያ ቋንቋዎችና ሥነጽሑፍ ክፍል፤ ዲ.ማጽ ፣ 1986።

ላዕክ ማርያም ወ/አ.የሱስ፤ መጽሐፈ ስንክሳር፤ አዲስ አበባ፤ 1993።

ሔኖክ ያሬድ፤ «ባሕረ ሐሳባችን» በሪፖርተር ጋዜጣ፤ ቅጽ 13፤ 2000፤ ሰኔ 1።

—————፤ «ለሚሊኒየሙ የተዘጋጀው ዓርማ እንዲቀየር ተጠየቀ» በሪፖርተር ጋዜጣ፤ ቅጽ 12፤ 1999፤ ታኅሣሥ 8።

—————፤ «የወራት ስያሜ» በአዲስ ዘመን ጋዜጣ 43ኛ ዓመት፤ 1976፤ የካቲት 11።

መሠረት ስብሐት ለአብ፤ ትውፊታዊ ኅሳብ ዘመንና ታሪኩ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አቋም፤ ሆንግ ኮንግ፤ ኒው ላይፍ ሊትሬቸር፤ 1981።

መጽሐፍ ቅዱስ፤ አዲስ አበባ፤ ብርሃንና ሰላም ማ/ቤት፤ 1953 ዓ.ም።

መጽሐፈ ድን፤ አዲስ አበባ፤ ብርሃንና ሰላም ማ/ቤት ፣ 38 ዓመተ ቀኝሥ።

ሰይፈ ሥላሴ ዮሐንስ፤ ካሴት ቁጥር2፤ 1999።

አክሊሉ ገብረ ኪርስ፤ «ዐውደ ዓመት»፤ በአዲስ ዘመን ጋዜጣ፤ 46ኛ ዓመት ቁጥር 1፤ 1978፤ መስከረም 1።

አድማሱ ጀምበሬ፤ የበገና መዝሙር፤ አዲስ አበባ፤ ትንሣኤ ዘገባዔ ማ/ቤት፤ 1940።

ኪዳነ ወልድ ክፍሌ፤ መጽሐፈ ሰዋስው ወግስ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ፤ አዲስ አበባ፤ አርቲስቲክ ማ/ቤት፤ 1948።

ክፈለው ዘለቀ፤ «የአውራጃ ስም በኢትዮጵያ»፤ በየካቲት መጽሔት ቅጽ 16፤ ቁ.4፤ 1985።

የኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናትና ምርምር ማዕከል፤ አማርኛ መዝገበ ቃላት፤ አዲስ አበባ፤ አርቲስቲክ ማ/ቤት፤ 1993።

የወጣቶች ስፖርትና ባህል ሚኒስቴር፤ የኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ የባህል ፖሊሲ፤ አዲስ አበባ፤ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ድርጅት፤ 1995።

ያሬድ ፊንታ፣ «ባሕረ ሐሳብ» *Ethiopian Review Of Cultures* (Vol IV-V), 1994-1995::
 ----- ፣ «መርሐ ዕውርና ግጽው ዘሰንበተ ክርስቲያን»፣ 1993 (ያልታተመ)::
 ----- ፣ መጽሐፈ ግጽዋ ሐዲስ ዘተሰናኸው በአርባዕቱ ክፍላተ አዝማን፣ አዲስ
 አበባ፣ 1997::

ደስታ ተክለ ወልድ፣ *ዐዲስ ያማርኛ መዝገበ ቃላት*፣ አዲስ አበባ፣ አርቲስቲክ ማ/ቤት፣
 1962::

ዳንኤል ሠይፈ ሚካኤል፣ «ሐሳብ ዘመን በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ
 ክርስቲያን» *የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትናንት ዛሬና ነገ፣ አዲስ አበባ፣*
ብራና ማ/ቤት፣ 1994::

ጌታቸው ኃይሌ፣ *ባሕረ ሐሳብ የዘመን ቁጠራ ቅርሳችን ከታሪክ ማስታወሻ ጋራ*፣
 ኮሌጅቪል፣ 1993::

ጎርጎርዮስ (አባ)፣ *የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ*፣ አዲስ አበባ፣
 ትንሣኤ ዘገባዔ ማ/ ቤት፣ 1974::

ጥበብ ይኔይስ፣ *ካሌት ቁጥር 2፣ 1999::*

ፈቃደ አዘዘ፣ *የሥነ ቃል መምሪያ*፣ አዲስ አበባ፣ ቦሌ ማተሚያ ድርጅት፣ 1991::

Coyne,G.V(ed.). *Gregorian Reform of the Calendar*. Vaticano: 1983.

Cuddon, J.A.*The Penguin Dictionary of Literary Terms and Literary Theory*. England:
 Penguin Books, 1998.

Dorson, Richard M. ed. *Folklore and Folklife: An Introduction*. Chicago: University of
 Chicago Press, 1972.

Dundes, Alan. *The Study Of Folklore*. Engle Wood Cliffs,N.J: 1965.

"Evangelist". *Microsoft Encarta*, 2006 [CD]

"Folklore". *The Book World Encyclopedia*. U.S.A: 1994.

"Feasts and Festivals". *The World Book Encyclopedia*.U.S.A. World Book
 International. Vol.7,1994.

Fritsch, Emmanuel. *The Liturgical Year Of The Ethiopian Church*. Addis Ababa: Master
 Printing Press,2001.

Gregory, Ruth. "Feasts and Festivals". *Microsoft Encarta*, 2006

"Holidays". *The Encyclopedia Americana*. 1995.

Robert Jerom Smith: "Social Folk Custom Festivals and Celebrations" In M. Richard Dorsen(ed). *Folklore and Folklife Introduction*. London: 1972.

Neugebauer, Otto. *Ethiopic Astronomy and Computes*. Weien: 1979.

Pankhurst, Sylvia. *Ethiopia: A Cultural History*. London, 1955.

"Pope Demetrius The Vinedresser" In *EL-KERAZA Magazine*. Cairo: Vol 3, No. 6, 1994.

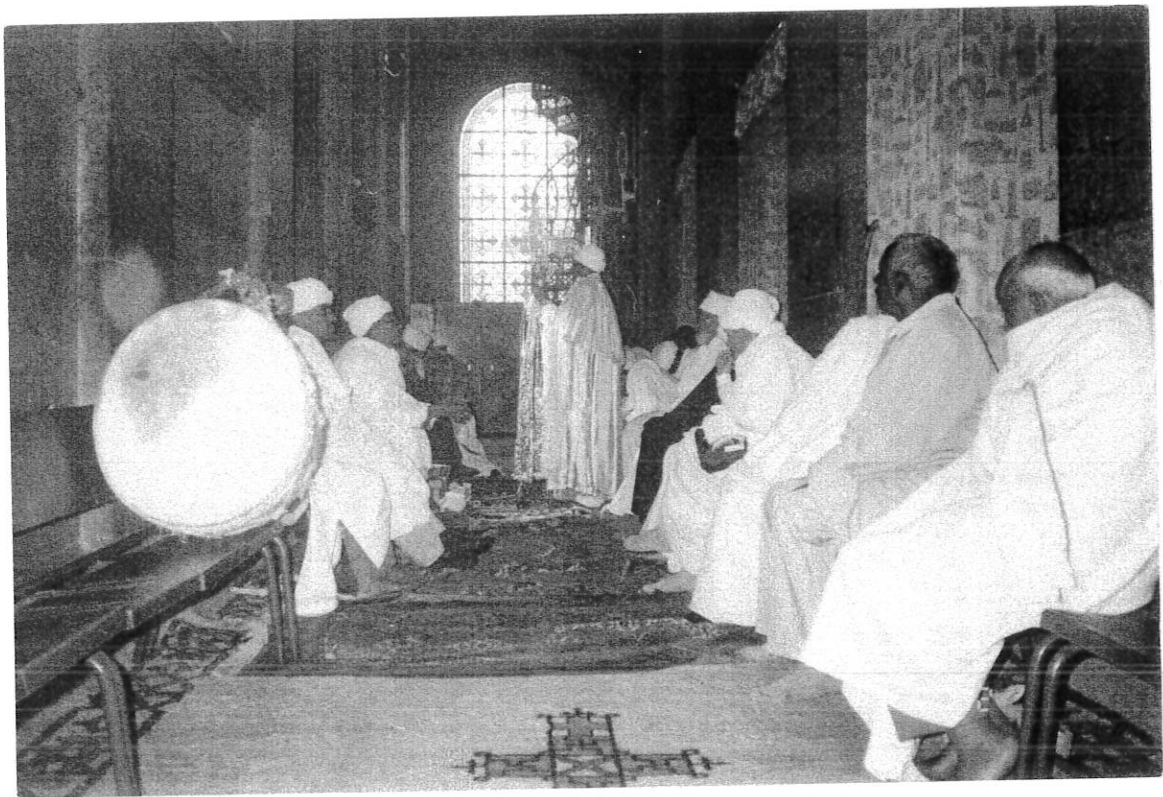
"Religious Symbol" *The World Book Encyclopdia* (William Smith), USA: 1974.

"Symbol" *The World Book Encyclopedia*. (Whitney Smith), USA: 1994.

Walelgn Emiru. "*The Dynamics Of Religious Ritual and Secular Cermonies in Public Places of Addis Abeba (Spatial, Temposal and Symbolic Aspects)*".
Department of Anthropology, M.A. Thesis, School of
Graduate Studies, AAU: 2003.

▪ የዘመን በ-ራኩ

▪ የባሕረ ሐሳብ እወጃ በቅኔ ማሕሌት

▪ በዓታ ለማርያም በ.ተ ክርስቲያን 1991 ዓ.ም.

አባሪ-1

የ1999 ዓ.ም. የባሕረ ሐሳብ እወጃ በማኅደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ማርያም በመምህር ዘካርያስ አምባቸው የተነገረ

እንደምን አደራችሁ? እንደምን ሰነባችሁ? እንደምን ከረማችሁ? ዘሰሙ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፣ አሜን።

ባሕረ ሐሳብ የተዘዋወረ ቀለም ነው። ሐሳብ ባሕር ሲል ነው፣ ሐሳብ ሲል ቁጥር ማለቱ ነው። ይህንን ባሕረ-ሐሳብ ሁሉም ሊማር ይገባዋል። ወደ ባዕድ ሀገርተ ሰዶ፣ ተመልሶ መሔድ ይመጣል። በዚያን ጊዜ አጽዋማትን አውቆ ለመጸም በዓላትን ለይቶ ለማክበር ነው። ይህንን ያልተማረ ካህን በደረቅ ወንዝ ይመሰላል። ለጥቆም በፍቅር ነጋድያን ሲያዩት ቅጠሉ ለምልሞ፣ አሸዋው ተቆልሎ ይታያቸዋል። ከጥላው አርፈን ጥሬ ቆርጥመን ውሃ እንጠጣለን ይላሉ። ግን አጥተው ይመለሳሉ። ይህን ያልተማረ ካህን ምእመናን ከፍቅር ሲያዩት አብቦ ጠምጥሞ ካባውን ደረቦ ይታያቸዋል። አባታችን አጽዋማትን አውጥቶ በዓላትን ለይቶ ይነገረናል ብለው ሲሄዱ አፍረው ይመለሳሉ።

«ካህን ዘኢየሱስምር ዘንተ-ሐሳብ ይመስል ከመ ፈለግ ዘአልቦ ማይ ወከመ ሀገር ዘአልቦ ቅጽር» እንዲል።

ይህን ድሜጥሮስ ተናግሮታል። ድሜጥሮስ ማለት መነፅር ነው። መነፅር የራቀውን አቅርቦ የቀረበውን አጉልቶ ያሳያል። እርሱ አጽዋማትን አቅርቦ በዓላቱንም አጉልቶ ያሳያል።

ይህ እንደምን ነው ቢሉ አርማስቆስና እንድራያንቆስ የሚባሉ ሁለት ወንድማማቾች ነበሩ። እንድርያቆስ ድሜጥሮስን ወለደ። አርማስቆስ ልዕልተ ወይንን ወለደ። የልዕልተ ወይን አባት ሞተ። እንድርያቆስ ከልጁ ድሜጥሮስ ጋር አሳደጋት።

ሁሉም ለአቅመ አዳም ለአቅመ ሔዋን በደረሱ ጊዜ የወንድሙን ልጅ ለልጁ አጋባ።

ለምን ቢሉ በዘመናቸው አሕዛብ በዝተው ምእመናን ያነሱበት ነውና ሕንፃ ሃይማኖት ከሚፈረርሰ ሕንፃ ሥጋ ይፍረስ ብለው ነው። «ወንድሜ እህትህ አልነበርኩም አንድ»

«ያለባቸውን ፈቃድ እፈጽም ብዬ ነው»

«በድንግልና አንኖርም ከፈቃድህ አልወጣም»

በድንግልና አብረው ኖሩ። በአንድ አልጋ አንድ ምንጣፍ አንጥፈው አንድ ልብስ ተጎናፅፈው 48 ዘመን ሲኖሩ በግብረ ሥጋ አይተዋወቁም ነበር።

ይልቁንም መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል ቀኝ ክንፉን ለርሱ፣ ግራ ክንፉን ለርስዋ አድርጎ አድሮ ማለዳ በመስኮት ሲወጣ ያዩት ነበር። በአምሳለ ርግብ ሲሄድ ይታያቸው ነበር።

ድሜጥሮስ ወይን አጽድቆ ደኮ ታጥቆ ሞፈር አርቆ ይኖር ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን ያለጊዜው ያፈራ የወይን ዘለላ አግኝቶ መጣ። ወንድሜ እንዴት በጊዜ መጣህ አለችው። እኔም አንተም ልንበላ አይገባንም። ጸሎት ተቀብለን እንምጣ አለችው።

ሊቀጳጳስ ያልየሰ ነበር። እኔ ደከምኩ ሌላ ሰው ምረጠው። አባታችን አንተ መርጠህ ስጠን አንጂ እኛ ምን እናውቃለን አሉ፤ እንግዲያውስ እናንተ ሰብዔ ግቡ እኔም እገባለሁ አለ ሰብዔ በገባበት መልአኩ ተገልጾ ያለ ጊዜው ያፈራ ወይን ይዞ የሚመጣ አለ። ያንን ሽመላቸው አለው።

ድሜጥሮስ ወይን ያገኘበት መልአኩ ለዩልዩስ የነገረበት ሰዓቱ አንድ ሆኗል። ወዲያው ለሕዝቡ ወጥቶ ያለጊዜው ያፈራ ወይን ይዞ የሚመጣ ሰው አለ፤ ሾሚላችኋለው አለው። ይህን ተናግሮ አልሰነበተም ወዲያው ሞተ።

ድሜጥሮስ ወይኑን ይዞ ሲመጣ ሊቀጳጳሱ ሙቶ የቀረበው ደረሰ። ይህ ለሊቀጳጳሱ የሚገባ ወይን ተቀበሉልኝ አላቸው። አባታችን ያለን ደረሰ ብለው ከእልፍኝ አሰገብተው አኖሩት። ከንጉሡ አልመከሩምና መከሩና ተሾምልን አሉት። እኔ ባለሕግ ነኝ፤ አባታችን ተሾምልን ብሏልና ተሾም አሉት። ሥርዓቱን ንገሩኝ አላቸው። «አንቀጸ ሸባገዕ» «ሸንቀጸ ብጹዓን» ወንጌል አንብቦ ተርጉም ነው አሉት። ያርዩስ ያኮስ አሉት፤ ይደልዎ ማለት ነው።

ድሜጥሮስ ተሸሞ ሲኖር የሕዝቡ ንጠያቂ ተገልጾ ይታያው ነበር። አንተ በቅተሃል ብላ ደሙን ተቀበል አንተ አልበቃህም ቆይ ይላቸዋል። ሕዝቡ በሀሜት ተሞሉ። ሕጉን ሰርቶ በማርቆስ መንበር መቀመጥ አነሰውና እኛን በቅተሃል አልበቃህም ይለናል እያሉ በሐሜት ስለተሞሉ መልአኩ ተገልጾ ለዲሜጥሮስ በሚስትህና በአንተ መካከል ያለውን ግለጽላቸው ብሎ አላቸው።

በስምንተኛው ቀን አግብጾታ ግብር ነበርና ሕዝቡ እንዴት ይዘው እንዲመጡ አዘዛቸውና ይዘው መጡ ቆልሎ እንደ ደመራ ደምሮ እሳት አያይዞ ቅዳሴ ገባ፣ ልብሰ ተክህኖ ለብሶ ሲወጣ እኩሱ ነድጾ አገኘው፤ ከእሳቱ መካከል ወዲያ ወዲህ እያለ ይመላለስ ነበር። ሚስቱም አስካለ ወይን በምቅዋመ አንስት ነበረችና አስካለ ወይን፣ አስካለ ወይን ብሎ ጠርቶ ፍሕሙን በመጎናፀፊያው አጎናፀፋት እርሷም ሴት ወንድን፣ ልጅ ዐዋቂውን ዙራ ብታራግፈው ከማጉ አንድ ሳይጠቁር ሳይቀነብር ተገልጧል።

ሕዝቡ አባታችን ምስጢሩን ግለጽልን አሉት።

ይህ እሳት ዘመው እኔንም እሷንም እንዳልነኩን እኔና እሷ 48 ዓመት በአንድ አልጋ በአንድ ምንጣፍ ስንኖር በግብረ ሥጋ አንተዋወቅም ነበር። እናንተ እኔን እማቸው በሐሜት ስለተጎዳችሁ መልእክ ግለጽላቸው ብሎኝ ነው።

አባ አባ ስረይ ለነ ጎድግለነ ኃጢአትነ ብለው ከሜማው ወደቁ። ይፍታሕ ወይንድግ ሊቀካህናት አያሱስ ክርስቶስ ብሎ ኃጢአታቸውን አስተሰረዩላቸው። ኑዛዜ ያን ጊዜ ተጀመረ ይላሉ።

ከዚህ አስቀድሞ የነበሩ ሊቃውንት አጽዋማት በዓላት እየተፋለሱባቸው ሲያዝኑ ሲተክዙ ይኖሩ ነበር። ዘመኑን ሦስቱን ወር ለአንድ ወንጌላዊ ሦስት ወር ከ 4 ጳጉሜን ለአንድ ወንጌላዊ አካፍሏቸዋል።

አምስተኛውን ከነግሠ እስከ ቀትር ለአንድ፣ ከቀትር እስከ ሠርክ ለአንድ፣ ከሠርክ እስከ መንፈቅ ሌሊት ለአንድ፣ ከመንፈቅ ሌሊት እስከ ነግሠ ለአንድ፣ አካፍሏቸው ነበር። ስድስተኛውን አራቱ ከዋክብት እንዲሁ በኬክሮስ ተካፍለዋቸው ነበር።

ጾምንም ጾመ ነነዋ፣ ጾመ አያሱስን የጥምቀት ሳኒታ አስገብተው የካቲት 22 ቀን ይጨርሳሉ። በመጋቢት 22 ሆሣዕና በ27 ስቅለት፣ በ29 ትንግሌን ያደርጋሉ።

ትንግሌ እንደዛሬ አሁን ብቻ አይውልም ነብር ሰኞ ማክሰኞ ሮብ ንሙስ ዓርብ ቀዳሜ እንደተገኘው ያውሉት ነበር።

ይልቁንም እርሱ (ድሜጥሮስ) ያዘን ይተክዝ ነበርና በመስከረም ጊዮርጊስ ሰብሌ ገብቶ የጥቅምት ሚካኤል ተገልጾለት ወጣ፤ ከመስከረም ጊዮርጊስ እስከ ጥቅምት ሚካኤል ቢቆጥሩ 20 ይሆናል።

ከ20 የተገኘው አንዱ ይኸ ነው፤ ድሜጥሮስ ከቀኑ 7፣7 ሰዓት ከሌሊቱ 23 ይጻል ይላል።

ስለምን የቀኑን አሳንዕ የሌሊቱን አበዛ ቢሉ ቀን የተጣላ ሲያስታርቅ የተበደለ ሲያስክስ የሞተ ሲያስቀብር ሲውል ነበር። ስለዚህ የቀኑን አሳንዕ የሌሊቱን አበዛው። ሌሊቱን 24 እንጂ 23 ነው ቢሉ አንዲቷ ጥቂት ጥቂት ያርፍግት ይቀድስግት ነበር። ቀን የሚጸልየው ሰባት ጊዜ ሰባት ሲደምሩት 49 ይሆናል። በ30 ቢገድፉት 19 ይሆናል። ጥንተ መጥቅፅ ይኸ ነው። የሌሊቱ 23 ጊዜ 7 ሲገጥሙት 161 ይሆናል። በ30 በ30 ሲገድፉት 11 ይተርፋል። ጥንተ አበቅቱ ነው። አበቅቱና መጥቅፅ ሲደምሩት 30 ይሆናል። አበቅቱ በያንስ መጥቅፅ በበዛ ከ30 አይወጡም ከ30 አይወርዱም ሁሉ 30 ናቸው።

አበቅቱ ወ መጥቅስ ክልሌሆመ ጎቡረ አይበዝሁ እም 30 ወኢይውጎድ እም 30 ወትረ ይከውኑ 30። እንዲል መርሐ ዕውር፤ አበቅቱ ማለት ጎልቁ ዘመን ማለት ነው። መጥቅፅ ማለት ነጋሪት ማለት ነው። ስለምን በቁመ መጥቅፅ አለው ቢሉ "ውበሃል መጥቅፅህ አስተጋባኢ ብሃል እስመ ከመ መጥቅፅ ዘዕዕ ወዘዕብን ዘብርት ወዘሐሂን ያስተጋብእ ዝርዋን ከማሁ ወእቱሃ ያስተጋብእ አጽዋማተ ወበዓላተ ዘኩሎን ዓመታት" እንዲል። መርሐ ዕውር መጥቅፅ አስባሳቢ ማለት ነው። የእንጨትና ድንጋይ የብርትና የብረትም ደወል ሰዎችን እንደሚሰበስብ መጥቅፅም በዓመታት ውስጥ ያሉትን አጽዋማትና በዓላት ይሰበስባል። ዳግመኛም መጥቅፅ ነጋሪት በተመታ ጊዜ ሰውን ሁሉ ነንድ ቦታ ሰብስቦ እንዲያስገኝ ይኸም አጽዋማትንና በዓላትን ባንድ ዕለት ስብስባ ያስገኛልና። ጸመ ነነዌ፣ ጸመ አያሱቨ፣ ጸመ ሐዋርያት፣ ከሰኞ፣ ረክበ ካህናት፣ ምሕላ ጸም ከረቡዕ፣ ዕርገት ከኃሙስ፣ ስቅለት ከዓርብ፣ ደብረዘይት ሆግዕና ትንግሌ ጸረቅሊጦስ ከእሑድ እንዳይወጡ ወስኖ ደንግጎ በአራቱ መዕዘን ዓለም ላሉ ሊቀን ጳጳሳት ለከላቸው። ለወንድማችን መልካም ጸም ተገልጸለታል። አሜን ወአሜን ብለው አስተምረውታል። እስከዚህ ድረስ መቅድም ነው።

ከዚህ በላይ ለዚህ ዓለም 7 መስፈሪያ መቁጠሪያ አሉት። እሊሁ 7ቱ አዕዋዳት ይላቸዋል። ማን ማን ናቸው ቢሉ ዐውደ ዕለት፣ ዐውደ ወርኅ ዐውደ ዓመት፣ ዐውደ ፀሐይ (ዐውደ ፀሐይ ዐውደ ዓመት ካለው ይገባል) አንድ ወገን ዐውደ ጨረቃ፣ ዐውደ ቀመር፣ ዐውደ ማኅተም፣ ዐውደ አበቅቱ።

ዐውደ ዕለት ማን ማናቸው ቢሉ ከእሑድ እስከ ቅዳሜ 7ቱ ዕለታት ናቸው። በእነዚህ ተመልሶ አንድ ይላል እንጂ፤ 9 አይልም ተመላልሰው ይኖራሉ። ዐውደ ወርኅ ማለት 30ው መዓልት ናቸው። 30 ሲደርሱ 1 ይላል እንጂ 31፣32 አይልም። እሊህ ሲመላለሱ ይኖራሉ።

ዐውደ ዓመት ማለት ምን ማለት ቢሉ 365 በዘመነ ሉቃስ 366 ከዚያ ሲደርስ 1 ይላል። እሊህ ሲመላለስ ይኖራል።

ዐውደ ፀሐይ ከዐውደዓመት አንድ ወገን ነው። በ28 ዓመት ይመላለሳል።

ዐውደ ጨረቃ ማለት ምን ማለት ነው ቢሉ 394 ቀን ነው። ዐውደ ቀመር ማለት ምን ማለት ነው ቢሉ 532 ዓመት የሚቀመርበት ዐቢይ ቀመር ይባላል። ዐውደ ማጎተም ምን ማለት ነው ቢሉ 76፣76 ዓመት የሚፈራረቅበት ማዕከላዊ ቀመር ይባላል። ዐውደ አበቅቴ ማለት ምን ማለት ነው ቢሉ 19፣19 ዓመት የሚቀመርበት ንኡስ ቀመር ይባላል። ዐቢይ ቀመር መደቡ 14፣ የሚደርስ 15ትም ይሆናል። ማዕከላዊ ቀመር መደቡ 6 የሚደርስ 7ትም ይሆናል። ንኡስ ቀመር መደቡ ሦስት የሚደርስም ይሆናል።

ዐቢይ ቀመር፣ ማዕከላዊ ቀመር፣ ንኡስ ቀመር እንደ ድርብ እንደማይጋ ሁሉም መስፈሪያ መቁጠሪያ ናቸው። በአንደኛው ዐቢይ ቀመር አራት ሰንበታት፤ ጊዜ ዐውደ ማጎተም ይገኙበታል።

ዓለም ከተፈጠረ ዘመን ከተቆጠረ 7499 ዓመት ሆነ ይሏል ይህንን ይደረጃል። ሰባቱን መቶ አራት መቶ ዘጠና ዘጠኝ ለዐቢይ ቀመር ለ14 ወንበር 532 ሰጥቶ ምን ይተርፋል? 51 ይተርፋል ጠቅለል ለማድረግ ነው። ከ51ዱ ለሁለት ንኡስ ቀመር ከ20ው አንድ ከ40ው ሁለት አንስቶ 13 አስቀርቶ ሲሰጡት 13 ይተርፋል።

ስለጀመርን ቆጠርን ስላልተፈጸምን አተትን «አሐደ አትት ለዘመን» ብሎ አንድ ቀንሶ 12 ወንበር ሆነ ይላል በዘመነ ሉቃስ። ከዚህ 12 ወንበር 11፣11 አበቅቴ ይነግሳል 12 ጊዜ 11 120 ብሎ አንዳንድ 12 ጊዜ 11 ሲጨመር 132 ይሆናል።

ከ100 ው 10ፋን አስቀርቶ 90ውን በ30፡በ30 ገድፎ ከ30ው ሲገድፉት 12 ይተርፋል 12 አበቅቴ ከዚህ ይገኛል። መስከረም መዓልቱ 30፣ ሌሊቱ 30 በ4፡በ4 ሰባኤ ቢገድፉት 4 ይተርፋል። ጥቅምት መዓልቱ 30 ሌሊቱ 30 በ4፡በ4 ሰባኤ ቢገድፉት 4 ይተርፋል (ሁለቱን ሲደምሩት) 4+4 ይሆናል 8። ከ8 አንድ ይገኛል። አንድ ሕፃን ከእዚህ ተገኘ።

ከነዳር እስከ ታኅሣሥ፣ ከጥር እስከ የካቲት እንዲህ እያልክ አውጣ።

1 ሕፃን፣ 1 መዓልት፣ 12 አበቅቴ ሲደምሩት 14 ይሆናል። በዛሬው ዕለት ያደረው መስከረም 1 ቀን በዘመነ ሉቃስ 14 ሌሊት ነው። ከዚህ ከ12ቱ ወንበር መጥቅፅ

ለማገኘት 19:19 ይነሱዋል ይህንን አጋጥመው ሲገደፉት 18 ይተርፋል 18 መጥቅፅ 12 አበቅቱ ሲያገኙት 30 ይሆናል።

መጥቅፅ ቢበዛ አበቅቱ ቢያንስ፣ አበቅቱ ቢበዘ መጥቅፅ ቢያንስ ከ30 አይወጡም ከ30 አይወርድም።

«አበቅቱ ወመጥቅፅ ከልኢሆሙ ንቡረ አይበዝኑ እም30 ወአይውገድ እም30፣ ወትረ ይከውኑ 30» እንዳለ መርሐ ዕውር። መጥቅፅ 14ን አይነካም፣ ከ14 በላይ ሲሆን ከ15ጀምሮ እስከ 30 ይወለዳል።

መጥቅፅ በመስከረም ይወድቃል። ነገዌ በጥር ትሆናለች። ከ14 በላይ ሲሆን መጥቅፅ በጥቅምት ይወድቃል። ጾመ ነገዌ በየካቲት ትሆናለች። ዘንድሮ ከ14 በላይ ነው። መጥቅፅ (መስከረም) ላይ ይወድቃል ማለት ነው።

መስከረም ሰኞ ባተ፣ ሰኞ እስከ ሰኞ 8፣ ሰኞ እስከ ሰኞ 15፣ ማክሰኞ 16፣ ሮብ 17፣ ኅሙስ 18 ኅሙስ ላይ ወደቀ። የኅሙስ ተውሳክ 3 ሲደምሩት 21፣ መባጃ ሐመር 21፣ ተገኘ። ጾመ ነገዌ ተውሳክ የላትም። በመባጃ ሐመር በደረቅ ይውላል፣ ጥር መቼ ይብቃል፣ ሳኒታውን አይለቅም። ማክሰኞ ይብቃል። ማክሰኞ እስከ ማክሰኞ 15፣ ማክሰኞ እስከ ማክሰኞ 22፣ አንዷን ታግሶ ከኋላ በ21 ጾመ ነገዌ ጥር 21 ቀን የአስተርዕኖ ሆነ።

የጾመ አያሱስ (በቢይ ጾም) ተውሳክ 14 ነው። 14 እና 21 ሲያገናኙት 35። 30ውን ገድፎ 5 ይተርፋል። የካቲት መቼ ይብቃል ኅሙስ። ኅሙስ 1፣ ዓርብ 2፣ ቅዳሜ 3፣ እሁድ 4፣ ሰኞ 5፣ የካቲት 5 ቀን በቢይ ጾም ይገባል። የደብረ ዘይት ተውሳክ 11 ነው። 11 ና 21 ሲያገናኙት 32 30ውን ገድፎ 2 ይተርፋል። መጋቢት ቅዳሜ ይብቃል። ቅዳሜ 1 እሁድ 2፣ መጋቢት 2 ደብረዘይት ሆነ። የሆሳዕና ተውሳክ 2 ነው። 2 እና 21 ሲያጋጥሙት 23 ይሆናል። መጋቢት የሚብተው ቅዳሜ ነው። ቅዳሜ እስከ ቅዳሜ 8፣ ቅዳሜ እስከ ቅዳሜ 15፣ ቅዳሜ እስከ ቅዳሜ 22፣ እሁድ 23፣ የመጋቢት ገድግገስ ሆሳዕና ሆነ ማለት ነው።

የስቅለት ተውሳክ 7 ነው። 7 እና 21 ሲያገናኙት 28 ይሆናል። መጋቢት የባተው ቅዳሜ ነው። መጋቢት 8፣ 15፣ 22፣ 29 ቅዳሜ ይውላል። አንዷን ታግሎ መጋቢት 28 ዓርብ ስቅለት ይውላል።

የትንሣኤ ተውሳክ 9 ነው። 9 እና 21 ሲገኙም ት 30 ነው መጋቢት ቅዳሜ ይብታል። 8፣ 15፣ 21፣ 29 ቅዳሜ ይውላሉ። አሁን 30፣ መጋቢት 30 ቀን ትንሣኤ ነው። ሚያዚያ በሙሉ ተበልቷል ማለት ነው።

ረክበ ካህናት ተውሳክ 3 ናት። 3 እና 21 ሲገኙም ት 24 ይሆናል። ሚያዚያ ሰኞ ይታበታል። ሰኞ እስከ ሰኞ 8፣ 15፣ 22፣ 23 ማክሰኞ፣ 24 ረቡዕ ሚያዚያ ተክለ ሃይማኖት ረክበ ካህናት ይውላል። የዕርገት ተውሳክ 18 ነው። 18 እና 21 ሲገኙም ት 49 ይሆናል። 30ውን ገደፎ 9 ይቀራል ግንቦት 9 ኅመስ ዕርገት ይውላል።

የጳራቅሊጦስ ተውሳክ 28 ነው። 28 እና 21 ሲገኙም ት 49 ይሆናል። 30ውን ገደፎ 19 ይተርፋል። ግንቦት የባተው ረቡዕ ነው። ረቡዕ እስከ ረቡዕ 8፣ 15፣ ኅመስ 16 ዓርብ 17፣ ቅዳሜ 18 አሁን 19፣ ግንቦት 19 ጳራቅሊጦስ ይውላል። የጾመ ሐዋርያት ተውሳክ 29 ነው። 21 ሲደምሩበት 50 ይሆናል። 30ውን ገደፎ 20 ይተርፋል። ግንቦት 20 ቀን ሰኞ ጾመ ሐዋርያት ይገባል።

የምሕላ ጾም ተውሳክ 1 ነው። 21 ሲደምሩበት 22 ይሆናል። በግንቦት 22 ረቡዕ ምሕላ ጾም ትገባለች።

የዕለታት ተውሳክ መጨረሻ 2፣ የመጥቀስ መወለዳ 15 ሁለቱ ሲጋጠሙ 17 ይህ የጾመ ነገዌ አይወርድ ነው። የዕለታት ተውሳክ መጀመሪያ 8፣ የመጥቀስ መጨረሻ 13 ሁለቱ ሲጋጠሙ 21 ይህ የጾመ ነገዌ አይከርግ ነው። ጾመ ነገዌ ወደታች ስትወርድ ጥር 17 እንጂ 16ን አትነካም ወደ ላይ ስትወጣ፣ የካቲት 21 እንጂ 22ን አትነካም። የጾመ ኢየሱስ ተውሳክ 14፣ 14 እና 17 ሲደመር 31 30ውን ገደፎ 1 ይተርፋል። ወደታች ሲወርድ የካቲት 6 እንጂ ጥርን አይነካም።

21 እና 14 ሲገኙም ት 45 ይሆናል። 40ውን ገደፎ 5 ይተርፋል። ወደ ላይ ሲወጣ መጋቢት 5 እንጂ መጋቢት 6ን አይነካም።

የደብረ ዘይት ተውሳክ 11፣ 11 እና 17 ሲደመር 28 ይሆናል። ወደ ታች ሲወርድ የካቲት 28 እንጂ 27 አይነካም። 11 እና 21 ሲገኙም ት 32 ይሆናል። 30ውን ሲገደፉት 2 ይተርፋል። ወደ ላይ ሲወጣ ሚያዚያ 2 እንጂ 3 አይወጣም።

የሆሳዕና ተውሳክ 2፣ 2 እና 17 ሲደመር 19 ይሆናል። ወደታች ሲወረድ መጋቢት 19 እንጂ 18ን አይነካም 2፣ እና 21 ሲገኙም ት 23 ይሆናል። ወደ ላይ ሲወጣ ሚያዚያ 23 እንጂ 24 አይወጣም የስቅለት ተውሳክ 7፣ 7 እና 17 ሲደመር 24

ይሆናል። ወደታች ሲወርድ መጋቢት 24 እንጂ 23 አይነካም 7 እና 21 ሲጋጠሙት 28
ይሆናል። ወደ ላይ ሲወጣ ሚያዚያ 28 እንጂ 29 አይወጣም። የትንግሌ ተውሳክ 9፣ 9
እና 17 ሲደመርበት 26 ወደታች ሲወርድ መጋቢት 26 እንጂ 25 አይነካም። 9 እና 21
ሲገኙት 30 ወደ ላይ ሲወጣ ሚያዚያ 30 እንጂ ግንቦትን አይነካም።

የረክበ ካህናት ተውሳክ 3 ነው። 3 እና 17 ቢደምሩት 20 ይሆናል። ወደ ታች
ሚያዚያ 20 እና 19 አይነካም፤ 3 እና 21 ቢገኙት 24 ይሆናል። ወደ ላይ ሲወጣ
ግንቦት 24 እንጂ 25 አይነካም። የዕርገት ተውሳክ 18፣ 18 እና 17 ሲደመርበት 35
ይሆናል። 30ውን ገድፎ 5 ይተርፋል። ወደ ታች ሲወርድ ግንቦት 5 እንጂ 4 አይነካም
18 እና 21 ሲገኙት 39 ይሆናል። 30ውን ገድፎ 9 ይተርፋል። ወደ ላይ ሲወጣ ሰኔ
9 እንጂ 10ን አይነካም።

የጳጳራዊ ጠቅላይ ተውሳክ 28 ነው። 28 እና 17 ሲገኙት 45 ይሆናል። 30ውን
ገድፎ 15 ይተርፋል። ወደ ታች ሲወርድ ሰኔ 15 እንጂ 14 አይነካም። 28 እና 21
ሲገኙት 49 ይሆናል። 30ውን ገድፎ 19 ይተርፋል። ወደ ላይ ሲወጣ ሰኔ 19
እንጂ 20 አይነካም፤ ጸመ ሐዋርያት ከዚያ ቀጥሎ ነው።

የምሕላ ጸም ተውሳክ 1 ናት። 1 እና 17 ሲደመሩ 18 ይሆናል። ወደ ታች
ሲወርድ ግንቦት 18 እንጂ 17 አይነካም፤ 1 እና 21 ሲገኙት 22 ይሆናል። ወደ ላይ
ሲወጣ ሰኔ 22 እንጂ 23 አይነካም።

የዕለታት ተውሳክ በቅዳሜ ጀምሮ በዓርብ ያበቃል። የቅዳሜ 8፣ የአሁድ 7፣
የሰኞ 6፣ የማክሰኞ 5፣ የረቡዕ 4፣ የነሙስ 3፣ የዓርብ 2።

እኒህ ሲሰበሰቧቸው 35 ይሆናሉ። ከምን ተገኙ ቢሉ ከአዕጋረ ፀሐይ ይሏል።
አዕጋረ ፀሐይ ስንት ናቸው ቢሉ 2100። ከ1000 ውስጥ 100 አቆይቶ 15 ከክሮስ
አሁንም ከ1000 ውስጥ 100 አቆይቶ 15 ከክሮስ በድምሩ 30 ከክሮስ 3000 ይሆናል።
ከ3000 3 ከክሮስ ሲያነሱ 3፣ 40 ይቀራል። ከ40 እና 40 መደብ አንዱን 40
ሲያካፍሉት 35 ከክሮስ ይገኛል ከዚህ ተገኙ ነው።

የአጽዋማት ተውሳክ ሲሰበሰቧቸው 94 ይሆናሉ እነዚህ ከምን ተገኙ ቢሉ
ከአውታረ ፀሐይ ይሏል። አውታረ ፀሐይ ስንት ናቸው ቢሉ 5640 ናቸው እነዚህን
ሲመዱባቸው 94 ከክሮስ ይሆናሉ። ከዚህ ተገኙ።

ዓመተ ወንጌላውያንን ለማወቅ 7499 ዓመታትን በ4፣ በ4 መመደብ ነው። 1 ስታተርፍ ማቴዎስ፣ 2 ማርቆስ፣ 3 ሉቃስ፣ ትክክል ስያን ዮሐንስ ይሆናል፤ ይህንን ስንደረጃው በ7499 ስናካፍለው 1874 ደርሷቸው 3 ይተርፋል። ዘመነ ሉቃስ መሆኑ በዚህ ይታወቃል። መጠነ ራብዒት ጳጉሜን 5ኛ መደብ ሆኖ ትቀርባለች ይህንን በ 7 በ 7 ሲገደፉት ጥንተዮን ትገኛለች።

አሁን ስንገደፈው 6 ነው የሚተርፈው። 6 ጥንተዮን ከዚህ ተገኘ። 2 አጽፈ አውራጎ፣ 1፣ መዓልት 6 ጥንተዮን ሲደምሩት 9 ይሆናል። 7 ሲገደፉት 2 ይተርፋል። ዛሬ ዕለቱ ስኞ መሆኑ በዚህ ይታወቃል።

እንዲህ በየወሩ አጽፈ አውራጎን እየደመሩ ዕለታትን ማግኘት ይቻላል። ማውጣት ይቻላል።

አዕማድ የሚባሉ፣ አዕማድ የሚሆኑ፣ አዕማድ የሚያሰኙ 42 ናቸው። ማን ማን ናቸው ቢሉ 19 መጥቅፅ፣ 11 አበቅቱ 30። 5 ጳጉሜን፣ 6 ሕፃን 41። 1 ጥንተዮን 42 ይሆናሉ። ከምን ተገኙ? ከ5000፣ 2 ከ2000-40 ተገኝቷል። ስለምን ከብዙው ጥቂት፣ ከጥቂቱ ብዙ እንዲገኝ አደረገ ቢሉ ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ5 ገብስ እንጀራ፣ በ2 አሣ፣ 5000 ሕዝብ አጥግቦ 12 ሴማት መሰብ ተርፎ ተነሥቷል።

ዳግመኛም በአንድ ዓሂ፣ በ7 ገብስ እንጀራ 7000 ሰዎች አጥግቦ 7 ሴማት (መሰብ) ተርፎ ተነሥቷል።

መዋዕል ዓለምን ለማወቅ፣ መዋዕል ዓለምን ነገር እንደምን ነው? የመዋዕል ዓለም ነገር እንደምን ነው ቢሉ ይህ ዓለም 7980 ዘመን ሲደርስ ይህ ዓለም ያልፋል። ይጠፋል። ይህንንም ሲደረጃት በ19 ሲገደፉት 7980፣ 19 ይተርፋል። «አሐደ አትት ለዘመን» ብሎ የሚገኘው 18 ወንበር ነው። መስከረም የሚውለው ማክሰኞ ነው። ዘመነ ዮሐንስ ነው። ከ18 ወንበር 11/11 አበቅቱ፣ 19/19 መጥቅፅ አንሥቶ ሲገደፉት አበቅቱ 18 መጥቅፅ 12 ይገኛል። 1 ሕፃን፣ 1 ዕለት 20 ሌሊት በዚያን ጊዜ አደረ ማለት ነው። መስከረም 1 ቀን መጥቅፅ 12 ስለሆነ በጥቅምት ይወደቃል።

መስከረም የባተው ማክሰኞ ስለሆነ ጥቅምት ጎመስ ነው እስከ ጎመስ 8፣ ዓርብ 9፣ ቅዳሜ 10፣ እውድ 11 ስኞ 12 ጥቅምት 12 የሚካሄድ ዕለተ መጥቅፅ ወደቀ የሰኞ ተውሳክ 6፣ 6፣ እና 12፣ 18 መባጃ ሐመር ተገኘ። የካቲት ሳኒታውን አይለቅም። ዓርብ እስከ ዓርብ 8፣ 15፣ ቅዳሜ 16፣ እውድ 17፣ ስኞ 18 ጸመ ነገዌ የካቲት 18 ቀን ይውላል።

በቤይ ጾም (ጾመ አያሱስ) ተውሳክ 14፤ 14 እና 18 ሲገጥሙት 32 ይሆናል።
30ውን ገድፎ 2 ይይዟል። መጋቢት አሁድ ይብቃል። ሰኞ 2፤ መጋቢት 2 ጾመ
አያሱስ ይገባል። የደብረ ዘይት ተውሳክ 11፤ 11 እና 18 ሲገጥሙ 29 ይሆናል።
የመጋቢት በዓለ ለእግዚአብሔር፤ በዘመነ ዮሐንስ ደብረ ዘይት ይውላል። ያንጊዜ ይህ
ዓለም ተለውጦ፤ ይህ ዓለም ጠፍቶ «አልቦ ወርን ወአፀሐይ፤ አክረምት ወአሐጋይ»
ይሆናል።

ክረምትና ሐጋይ፤ ሌሊትና መዓልቅ መፈራረቅ ያቆማል። ያንጊዜ ኑ የአባቱ
ቡሩካን በጎቹ ብሎ ይሰበስባል፤ ፍየሎቹን ያርቃል።

ያደነን፤ ይሰውረን ከመግቱ በእንተ ማርያም ወላዲቱ ወስብሐት ለእግዚአብሔር
በምድር ሰላም ይሁን ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና ይገባዋል።

አባሪ-2

የኮኾት ቤተ ክርስቲያን ትረካ

ስለ ሊቀ ጳጳስ ድሜጥሮስ ታሪክ የኮኾት ቤተ ክርስቲያን ትረካ የሚከተለው ነው።

(ሀ) የወይን አትክልት ባለቤት

ዐስራ ሁለተኛው የእስክንድርያ ሊቀጳጳስ አባ ድሜጥሮስ ቀዳማዊ ንጹሀ ድንግል የሥጋን ምኞትና የተፈጥሮን ባሕርይ ድል ያደረገ ታላቅ አባት ነበር። ጥቅምት 12 ቀን 224 ዓ.ም አረፈ።

የዐስራ አንደኛው የእስክንድርያ ሊቀጳጳስ የቅዱስ ዩልያኖስ ዕረፍት በተቃረዘ ጊዜ የጌታ መልአክ በራዕይ ተገለጸለትና ስለ ቅዱስ ድሜጥሮስ ነገር ነገረው። ክርሱ በኋላ ፓትርያርክ ሊሆን የሚገባው እርሱ እንደሆነም ሲያስረዳው ምልክት ሰጠው።

በመኝታው ሳለ መልአኩ «ነገ የወይን ዘለላን የያዘ አንድ ሰው ወደ አንተ ይመጣልና እርሱን ይዘህ ጸሎት አድርግለት» አለው። ያን ጊዜ ቅዱስ ዩልያኖስ ከአንቅልፉ ነቃና ክርሱ ጋር ለነበሩት ጳጳሳትና ካህናት ራዕዩን ነገራቸው።

በሚቀጥለው ቀንም እንዲህ ሆነ። ቅዱስ ድሜጥሮስ ያለጊዜው ያፈራ የወይን ዘለላን አግኝቶ በራኩን ለመቀበል ወደ ቅዱስ ዩልያኖስ ይዞት መጣ። ያን ጊዜ ፓትርያርኩ እርሱን በእጁ ይዞ «ከእኔ በኋላ የናንተ ፓትርያርክ ሊሆን የሚገባው ይህ ነው» ብሎ ክርሱ ጋር ለነበሩት ነገራቸው። ያን ጊዜ ጸሎት አደረገለትና ኤጲስ ቆዳሳቱ ይዘውት ሃደው እስከ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ እረፍት ድረስ ስርዓተ ጸሎቱን በሚፈጸሙበት ቦታ አቆዩት። ድሜጥሮስም በሰማያዊ ጸጋ ተሞላ ጌታም አእምሮውን አበራሰትና ማንበብና መጻፍን አውቆ የቤተ ክርስቲያን መጻሕፍትንና ትርጉሚያቸውን አጠና። በሚያስተምርበት ጊዜም ጸጋ የተሞላበት ቃለ በረከት ከአንደበቱ ይፈልቅ ጀመረ።

(ለ) የሐሳብ አበቅቱ መስራች

አጸዋማትና በዓላት የሚውሉባቸው ዕለታት በማይናወጥ መሠረት ላይ ጸንተው እንዲኖሩ የሚወስንበት ሐሳብ አበቅቱን ያዘጋጀ ዲሜጥሮስ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ አርባውን ቀን እንደጸመ ክርስቲያኖችም በዓለ ጥምቀቱን

ነከበሩ በኋላ ወዲያውኑ አርባውን ቀን ከጾመ በኋላ ቆይተው ጾመ ህማማትን በተሰይ
ይጾሙ ነበር። ክርስቲያኖቹ ሚሊዲያ(ኒሳን) በባቱ ዘወትራ አራተኛው ቀን ትንሣኤን
ከአይሁድ ጋር ባንድነት ያከበሩ ነበር። እንዲሁም ያደረጉት የክርስቲያን ፋሲካ ከመጡ
ፋሲካ በኋላ የሚውል፣ የጌታችን አያሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ መታሰቢያ እንደሆነ
ስላልተረዱ ነው። በዚህ ምክንያት ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ድሜጥሮስ ለአጽዋማትና
ለክርስቲያን ቅዱሳት በዓላት የማይኖወጽ መሠረት እንዲኖራቸው ለማድረግ እጅግ
ተጠንቅቆ ዓቢይ ጸምንም ከሰሙን ህማማት ጋር አገናኝቶ ሠራው።

ድሜጥሮስ ይህን የጾም ቁጥር አዋጅ ለአያሩሳሌሙ ጳጳስ አጋቢያስ ለአገገኪያው
ፓትርያርክ ማክሰመስ፣ ለሮም ፓትርያርክ፣ ለኤፌሶንና ለሌሎችም ጸፎ ላከ። ሁሉም
ተቀብለው አጸደቁ።

ከወትራ ስድስተኛው መቶ ዘመን ጀምሮ ሐሳብዋን ከለወጠችና የጎርጎርዮስ ሐሳብ
ዘመን ከተከተለች ከሮም ቤተክርስቲያን በቀር እስከ ዛሬ ድረስ የድሜጥሮስን ህግ
ተከትለው ይሠራሉ። በዚያን ዘመን የትንሣኤን ቀን ለመወሰን ታላቅ ንላሬነት የተሰጠው
ለእስክንድርያ ቤተክርስቲያን ሊቀ ጳጳሳት በመሆኑ ፍጹም ደስታን የሚሰጥ ትንሣኤን
ክርስቲያኖች ባንድ ቀን ያከብሩት ዘንድ ወደ ዓለሙ ሁሉ የትንሣኤን በዓል መልዕክት
ይልክ ነበር።

(ሐ) ንጽሕናው

ከንጽሕ ልቡናው የተነሳ እግዚአብሔር በቅዱስ ድሜጥሮስ ላይ አድርጎት ሞሯል።
ጸሎተ ቅዳሴውን ከፈጸመና ሕዝብም ቅዱሳት ምስጢራትን ለመቀበል ፊት ለፊት ከቀረቡ
በኋላ ጌታችን አያሱስ ክርስቶስ የሚገባቸውን ሰዎች በእጁ ይዞ ወደ እርሱ ሲያቀርቡ
ማየት የሚችልበትን ጸጋ ለርሱ ተሰጥቶት ነበር።

ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል የማይገባው ሰው ቢቀርብ ግን ኃጢአተኛ መሆኑም
ስለሚገለጽለት ቁርባኑን እንዲቀበል አይፈቀድለትም። ይህም ከልክላ ምእመኑ ኃጢአቱን
አውቆ ንስሐ እስኪገባ ካህኑም ይቅርታ አድርጎለት «ከኃጢአትህ ተመለስ፤ ንስሐም ግባ
ከዚያ በኋላ ቅዱሳት ምስጢራትን መጥተህ ትቀበላለህ» እስኪለው ድረስ ነው።
በዘመኑም የርሱ ምእመናን የጸኑ ነበሩ።

ኅጢአተኞችን እጅግ ይገስጻቸውና ንጹሕ ሕይወትንም ለመምራት ነስሐ እንዲገቡ
ያጽናናቸው ስለ ነበር ከእርሱ ወገን «ይህ ሰው ያገባ ነው እኛን አንዴት ሊገስጸን
ይችላል» ብለው አጉረመረሙ።

ኃያሉ ጌታም የርሱን ንጽሕና ያሳያቸው ዘንድ ፈቀደ። ስለዚህ የጌታ መልእክ በሌሊት ወደ እርሱ መጥቶ እንዲህ አለው።

«ድሜጥሮስ ሆይ የራስህን ደኅንነት አትሻ፤ ሌሎችንም በመጠራጠራቸው እንዲጠፉ አታድርግ» አለው። አባታችንም ነገሩን እንዲያብራራለት መልእክን ጠየቀው፤ መልእክም እንዲህ ሲል ነገሩን ቀጠለ «ከእነርሱ መጠራጠርን ታርቅ ዘንድ ባንተ በራስህና በሚስትህ መካካክል ያለውን ምስጢር ስሕዝቡ መግለጽ ይገባሃል።»

በሚቀጥለው ቀን ጥዋት ጸሎተ ቅዳሴን ካደረሰ በኋላ ሕዝቡን ከቤተክርስቲያን እንዳይወጡ አዘዛቸው። ድሜጥሮስ የጋለውን ከሰል (የእሳት ፍፃሜ) አንስቶ በባለቤቱ የራስ መሸፈኛ መጎናጸፊያ ልብስና በራሱ ልብስ ላይ አስቀመጠው። ከዚያ በኋላ በቤተክርስቲያኑ ዙሪያ (ዐውደ ምሕረት) ዞሩ፤ ልብሶቻቸውም ምንም አልተቃጠሉም። ህዝቡም በዚህ ተአምራት ተደነቁ። እርሱም እስከ ዛሬ ድረስ እርሱና ባለቤቱ እንደተጋቡ ባልና ሚስት እርስ በርሳቸው እንዳልተዋወቁ ነገራቸው። የአባቱ የወንድም ልጅ መሆኗንና ወላጆቿ መሞታቸውን ከአረማውያን እርሷን ለመጠበቅ ከአባቷ ቤት አብረው ማደጋቸውን ገለጸላቸው። መጠራጠር ከሕዝቡ ተወገደና የዚህ አባትና የድንግል ባለቤቱን ንጽሕናን ተረዱ።

በጽጵስናው ዘመንም በአርቶዶክስ እምነት የሚያምኑትን ማስተማርና ማጽናናትን አላቋረጠም። በሽመገለና በደከም ጊዜም ህዝቡን ያስተምር ዘንድ በቃሬዛ (በአልጋ) ተሸክመው ወደ ቤተክርስቲያን በሚወስዱበት ጊዜ የአንድ መቶ አምስት ዓምት አረጋዊ ነበር። ከዚህም ሳያገባ ዐስራ አምስት ዓመት፤ ቻትርያርክ እስኪሆን ድረስ አርባ ሰባት ዓመት፤ በአገልግሎት አርባ ሦስት ዓመት አሳልፎ በሰላምና በባሕር እርፍል። ጸሎቱና በረከቱ ከኛ ጋር ይነገር፤ በሰዎች ላይም ይደር። ለዘላለም አሜን።

መረጃ አቀባቢዎች

ተ. ቁ.	ስም	ዕድሜ	ሙያ	አድራሻ
1	አለቃ ያሬድ ፈንታ	85	የባሕረ ሐሳብና የግእዝ መምህር	አዲስ አበባ
2	ሊቀ ሥዮማን ራደ አስረስ	68	የሊቃውንት ጉባዔ ዋና ፀሐፊ	አዲስ አበባ
3	መጋቤ ብሉይ ሰይፈ ሥላሴ ዮሐንስ	60	የሊቃውንት ጉባዔ አባል	አዲስ አበባ
4	ሊቀ ጠበብት ጥበብ ይኔይስ	49	የማኅደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ማርያም ቤተ ክርስቲያን መምህር	አዲስ አበባ

የባሕረ ሐሳብ እወጃ ፎክሎርነት

በ

ሔኖክ ያሬድ ፈንታ

አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ

የቋንቋዎች ጥናት ተቋም

የኢትዮጵያ ቋንቋዎችና ሥነ ጽሑፍ ክፍል ትምህርት

የድኅረ ምረቃ መርሐ ግብር

የፈተና ቦርድ አባላት ማረጋገጫ

ዶክተር አባ ዳንኤል አሰፋ

አማካሪ

አቶ ዘሪሁን አሰፋው

የውስጥ ፈታኝ

ዶክተር ዮናስ አድማሱ

የውጭ ፈታኝ

ፊርማ

ፊርማ

ፊርማ